

Europeiska unionens officiella tidning

ISSN 1725-2504

C 231

fjrtiosjätte årgången

26 september 2003

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Meddelanden

Gemensamma parlamentariska församlingen för de partnerskapsavtal som ingåtts mellan staterna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet å ena sidan och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å andra sidan

Den femte sessionen hölls i Brazzaville (Republiken Kongo) från den 31 mars till den 3 april 2003

2003/C 231/01

Protokoll från sammanträdet måndagen den 31 mars 2003

Högtidligt öppningssammanträde	1
Sammanträde i den gemensamma parlamentariska församlingen	1
1. Den gemensamma parlamentariska församlingens sammansättning	1
2. Sammansättningen av den gemensamma parlamentariska församlingens presidium	1
3. De ständiga utskottens sammansättning	2
4. Ackreditering av företrädare som inte är parlamentariker	2
5. Suppleanter	2
6. Mottagna handlingar	2
7. Godkännande av förslaget till föredragningslista (APP/3498)	4
8. Debatt om situationen vid de afrikanska stora sjöarna — Rapport från Glenys Kinnock och Thierry Cornillet om deras studie- och informationsbesök i området kring de afrikanska stora sjöarna	4
9. Frågor rörande situationen i olika länder eller regioner i enlighet med artikel 8.1 i) i arbetsordningen	5

Pris: 18,00 EUR

(Fortsättning på nästa sida)

2003/C 231/02

Protokoll från sammanträdet tisdagen den 1 april 2003

1. Suppleanter	6
2. Uttalande av Poul Nielson, kommissionsledamot med ansvar för utveckling och humanitärt bistånd	6
3. Frågestund med frågor till kommissionen	6
4. Handel: diskussion om läget i de multilaterala förhandlingarna	7
5. Redogörelse för verksamheten hos arbetsmarknadens parter och andra intresseorganisationer samt diskussion	7
6. Debatt om kriget i Irak	7
7. Frågor som har samband med läget i olika länder eller regioner i enlighet med artikel 8.1 i i arbetsordningen	7

2003/C 231/03

Protokoll från sammanträdet onsdagen den 2 april 2003

1. Suppleanter	9
2. Ämnen och frågor som har samband med utvecklingen av samarbetet mellan EU och AVS-länderna enligt Cotonouavtalet i enlighet med artikel 8.1 ii) i arbetsordningen	9
3. Uttalande av Andreas Loverdos, Greklands biträdande utrikesminister med ansvar för utrikeshandel och utvecklingssamarbete, tjänstgörande ordförande i Europeiska unionens råd	9
4. Uttalande av ambassadör Todd McClay, för tjänstgörande ordförande i AVS-rådet	9
5. Frågestund – Rådet	9

2003/C 231/04

Protokoll från sammanträdet torsdagen den 3 april 2003

1. Suppleanter	11
2. Sammanfattning av seminarierna	11
3. Omröstning om ändringarna av arbetsordningen	11
4. Deklaration om Irak	11
5. Omröstning om resolutionsförslagen	11
6. Övriga frågor	12
7. Tid och plats för nästa sammanträde	12

SV

(Fortsättning på omslagets tredje sida)

Bilaga I	Alfabetisk förteckning över ledamöterna i den gemensamma parlamenta- riska AVS-EU-församlingen	13
Bilaga II	Närvarolista	16
Bilaga III	Antagna resolutioner och deklARATION	19
Bilaga IV	Ändringar till arbetsordningen	68

I

(Meddelanden)

GEMENSAMMA PARLAMENTARISKA FÖRSAMLINGEN FÖR DE PARTNERSKAPSAVTAL SOM INGÅTT MELLAN STATERNA I AFRIKA, VÄSTINDIEN OCH STILLAHAVSOMRÅDET Å ENA SIDAN OCH EUROPEISKA GEMENSKAPEN OCH DESS MEDLEMSSTATER Å ANDRA SIDAN

 BRAZZAVILLE

(Republiken Kongo)

PROTOKOLL FRÅN SAMMANTRÄDET MÅNDAGEN DEN 31 MARS 2003

(2003/C 231/01)

(Sammanträdet öppnades kl. 14.40)

Högtidligt öppningssammanträde

Inför församlingen talade följande personer: Hugues Ngouelondele, borgmästare i Brazzaville, Hans excellens Jean-Pierre Thystere Tchicaya, nationalförsamlingens talman, Angelo Beda, medordförande för AVS i den gemensamma parlamentariska församlingen, Glenys Kinnock, medordförande för EU i den gemensamma parlamentariska församlingen och Hans excellens Denis Sassou Nguesso, Republiken Kongos president, som förklarade den femte sessionen öppnad.

(Sammanträdet ajournerades kl. 16.00 och återupptogs kl. 17.00)

ORDFÖRANDESKAP: Angelo Beda

Tjänstgörande medordförande

Sammanträde i den gemensamma parlamentariska församlingen

Beda gav ordet till medordföranden Kinnock, som framförde en deklaration om kriget i Irak. Därefter höll församlingen en tyst minut.

1. Den gemensamma parlamentariska församlingens sammansättning

Ordföranden meddelade att förteckningen över den gemensamma parlamentariska församlingens ledamöter, så som den hade överlämnats av myndigheterna i AVS-staterna och Europaparlamentet, skulle bifogas till protokollet.

2. Sammansättningen av den gemensamma parlamentariska församlingens presidium

Ordföranden meddelade att han hade fått följande förslag i enlighet med artikel 2 i den gemensamma parlamentariska församlingens arbetsordning:

AVS-ledamöter

Medordförande för AVS:

Adrien Houngbedji (Benin)

Vice ordförande för AVS ⁽¹⁾:

Cooköarna

Djibouti

Gabon

Haiti

---

 (1) Efter länderna i alfabetisk ordning.

Kongo
Moçambique
Namibia
Nigeria
Saint Lucia
Samoa
Senegal
Sudan

Europeiska ledamöter

Medordförande för EU:
Glenys Kinnock

Vice ordförande för EU

Brienza
Busk
Carlotti
Cornillet
Corrie
Ferrer
Junker
Martínez Martínez
Rod
Schwaiger
Sylla
Theorin

Presidiet med denna sammansättning valdes med acklamation.

3. De ständiga utskottens sammansättning

Ordföranden meddelade att de ständiga utskotten hade konstituerats och hade valt sitt presidium med följande sammansättning:

— Utskottet för politiska frågor

Medordförande: Pierre Sonçon Prince (Haiti) och Hanja Maij-Weggen

Vice ordförande: Martínez Martínez och Joëli Nabuka (Fiji)

— Utskottet för ekonomisk utveckling, finanser och handel

Medordförande: Richard Howitt och Jean-Pierre Lekoba (Republiken Kongo)

Vice ordförande: Bashir Khanbhai och Ali Niangadou (Mali)

— Utskottet för sociala frågor och miljö

Medordförande: Mothetjoa Mesting (Lesotho) och Anders Wijkman

Vice ordförande: Polisi Denys (Rwanda) och Karin Scheele

4. Ackreditering av företrädare som inte är parlamentarik

Ordföranden tillkännagav att AVS-staternas myndigheter hade tillställt honom en förteckning över företrädare som inte är parlamentarik. I enlighet med artikel 17.1 i partnerskapsavtalet och artikel 1 i den gemensamma parlamentariska församlingens arbetsordning föreslog han att dessa företrädare skulle registreras och att deras namn skulle bifogas till protokollet.

Den gemensamma parlamentariska församlingen antog förslaget.

5. Suppleanter

Ordföranden anmälde följande suppleanter: Bébéar (för Balfe), Berenguer Fuster (för Menéndez del Valle), Knolle (för Ferrer) och Scarbonchi (för Wurtz).

6. Mottagna handlingar

Ordföranden meddelade att följande handlingar hade mottagits:

— Betänkande från arbetsgruppen om genomförande av partnerskapsavtalet (arbetsordningen) föredragande Monnou (APP/3439).

— Rapport om det gemensamma uppdraget för den parlamentariska delegationen AVS-EU i Västindien, inlämnad av Glenys Kinnock, medordförande för EU i den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen, Youssouf Moussa Dawaleh (Djibouti), vice ordförande för AVS i den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen, Thierry Cornillet, vice ordförande för EU i den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen (APP/3495).

Resolutionsförslag ingivna till den gemensamma parlamentariska församlingen av presidiet i enlighet med artikel 18.5

Ordföranden meddelade ledamöterna presidiets rekommendationer och uppmanade författarna till resolutionsförslag som rör samma ämne att enas om en kompromisstext.

Västafrika

— (APP/3501) från följande ledamöter: Schwaiger och Cornillet för PPE-DE-gruppen, van den Bos för ELDR-gruppen, Ribeiro och Castro för UEN-gruppen.

— (APP/3502) från följande ledamöter: Sylla och Scarbonchi för GUE/NGL-gruppen, Rod, Isler Béguin, Maes, Lannoye och Schörling för Verts/ALE-gruppen.

- (APP/3503) från företrädaren för Togo.
- (APP/3504) från följande ledamöter: Carlotti, Karamanou och Junker för PSE-gruppen.

Centralafrika

- (APP/3505) (Stora sjöarna) från följande ledamöter: Kinnock, medordförande för EU, och Cornillet, vice ordförande för EU.
- (APP/3506) (Stora sjöarna) från Rwandas företrädare:
- (APP/3507) från följande ledamöter: Sauquillo och Junker för PSE-gruppen.

Södra Afrika

- (APP/3508) från företrädarna för de sydafrikanska länderna.
- (APP/3509) från följande ledamöter: Majj-Weggen för PPE-DE-gruppen, van den Bos för ELDR-gruppen, Ribeiro och Castro för UEN-gruppen.
- (APP/3510) från följande ledamöter: Theorin, van den Berg, Kinnock och Junker för PSE-gruppen.
- (APP/3511) från följande ledamöter: Lannoye, Rod, Schörling, Maes och Isler Béguin för Verts/ALE-gruppen.
- (APP/3512) från följande ledamöter: Miranda och Sylla för GUE/NGL-gruppen.

Zimbabwe

- (APP/3513) från företrädarna för de sydafrikanska länderna.
- (APP/3514) från följande ledamöter: Corrie, Gahler och Khanbhai för PPE-DE-gruppen, Flesch, van den Bos och Dybkjaer för ELDR-gruppen och Andrews för UEN-gruppen.
- (APP/3515) från företrädaren för Zimbabwe.
- (APP/3516) från Kinnock för PSE-gruppen.
- (APP/3517) från följande ledamöter: Maes, Rod, Lannoye, Schörling och Isler Béguin för Verts/ALE-gruppen.
- (APP/3518) från följande ledamöter: Sylla och Scarbonchi för GUE/NGL-gruppen.

Östafrika

- (APP/3519) från följande ledamöter: Khanbhai och Gemelli för PPE-DE-gruppen, van den Bos, Van Hecke och Dybkjaer för ELDR-gruppen.

- (APP/3520) från följande ledamöter: Ghilardotti och Junker för PSE-gruppen, Sylla och Miranda för GUE/NGL-gruppen.

- (APP/3521) från Weldegiorgis (Eritrea).

- (APP/3522) från Yohannes (Etiopien).

- (APP/3523) från Beda (Sudan).

- (APP/3524) från följande ledamöter: Isler Béguin, Lannoye, Rod, Schörling och Maes för Verts/ALE-gruppen.

Västindien

- (APP/3551) från följande ledamöter: medordförande Kinnock, Dawaleh (Djibouti) och Cornillet, vice ordförande.

- (APP/3525) från AVS-gruppen.

- (APP/3526) från följande ledamöter: Khanbhai, Ayuso González och Fernández Martín för PPE-DE-gruppen, van den Bos, Flesch och Sanders-ten Holte för ELDR-gruppen.

- (APP/3527) från följande ledamöter: Martínez Martínez, Fava och Junker för PSE-gruppen, Schörling, Maes, Rod, Lannoye och Isler Béguin för Verts/ALE-gruppen, Miranda och Sylla för GUE/NGL-gruppen.

Stillahavsområdet

- (APP/3528) från företrädarna för länderna i Stillahavsområdet.

- (APP/3529) från följande ledamöter: Wieland, Bowis, Khanbhai och Deva för PPE-DE-gruppen, van den Bos och Sanders-ten Holte för ELDR-gruppen.

Europeiska unionen

- (APP/3530) från följande ledamöter: Schörling, Maes, Lannoye, Rod och Isler Béguin för Verts/ALE-gruppen.

Internationella brottmålsdomstolen

- (APP/3531) från följande ledamöter: Wieland, Gemelli och Majj-Weggen för PPE-DE-gruppen, Theorin, Fava, Carlotti, van den Berg och Junker för PSE-gruppen, van den Bos för ELDR-gruppen, Sylla, Miranda för GUE/NGL-gruppen, Rod, Maes, Lannoye, Schörling och Isler Béguin för Verts/ALE-gruppen.

NEPAD

- (APP/3532) från följande ledamöter: Howitt och Junker för PSE-gruppen, Davies (Sydafrika).
- (APP/3533) från följande ledamöter: Corrie, Majj-Wegen, Schwaiger för PPE-DE-gruppen, van den Bos och Manders för ELDR-gruppen, Andrews och Ribeiro e Castro för UEN-gruppen.
- (APP/3534) från följande ledamöter: Rod, Lannoye, Schörling, Maes och Isler Béguin för Verts/ALE-gruppen, Miranda för GUE/NGL-gruppen.
- (APP/3535) från företrädaren för Niger.
- (APP/3546) (socker) från AVS-gruppen.
- (APP/3547) (tonfisk) från AVS-gruppen.
- (APP/3548) (främjande av den privata sektorn) från AVS-gruppen.
- (APP/3549) (rasism) från AVS-gruppen.

Uppföljning av toppmötet i Johannesburg

- (APP/3536) från följande ledamöter: Howitt, Scheele, Gröner, Goebbels och Junker för PSE-gruppen, van den Bos, Sanders-ten Holte och Dybkjaer för ELDR-gruppen, Davies (Sydafrika).
- (APP/3537) från Yohannes (Etiopien) för AVS-gruppen.
- (APP/3538) från företrädaren för Niger.
- (APP/3539) från följande ledamöter: Wijkman och Bowis för PPE-DE-gruppen.
- (APP/3540) från följande ledamöter: Miranda och Sylla för GUE/NGL-gruppen, Lannoye, Rod, Schörling, Maes och Isler Béguin för Verts/ALE-gruppen.
- (APP/3550) (hållbar forskning och utveckling) från AVS-gruppen.

Handelsförhandlingar

- (APP/3541) från företrädarna för Sydafrika, Mauritius och Namibia, Schwaiger, Wijkman och Deva för PPE-DE-gruppen, Martínez Martínez, Kinnock och Junker för PSE-gruppen.
- (APP/3542) från följande ledamöter: Miranda och Sylla för GUE/NGL-gruppen, Rod, Lannoye, Maes, Schörling och Isler Béguin för Verts/ALE-gruppen.
- (APP/3543) från följande ledamöter: Miranda, Scarbonchi och Vinci för GUE/NGL-gruppen, Rod, Lannoye, Maes, Isler Béguin och Schörling för Verts/ALE-gruppen.
- (APP/3544) (kaffe) från Yohannes (Etiopien) för AVS-gruppen.
- (APP/3545) (ris) från företrädarna för Surinam, Guyana och Västindiska gruppen.

7. Godkännande av förslaget till föredragningslista (APP/3498)

Följande ledamöter yttrade sig om förslaget till föredragningslista: Dinyando (Namibia), Speroni, Boureïma (Niger), Scarbonchi, Corrie, Khanbhai, Rod, Prince (Haiti), Junker, Theorin, Morillon och Martínez Martínez.

Tidsfristen för att lämna in kompromissresolutioner fastställdes till måndagen den 31 mars kl. 18.00.

Tidsfristen för att lämna in ändringsförslag fastställdes som följer:

- För kompromissresolutionsförslagen och övriga resolutionsförslag om vilka omröstning skall ske, och beträffande arbetsordningen (APP/3439): onsdagen den 2 april kl. 10.00.
- För yrkanden som rör röstmetod (separat omröstning, hemlig omröstning, omröstning i separata kollegier): torsdagen den 3 april kl. 9.00, skriftligen.

Förslaget till föredragningslista godkändes med ovanstående ändringar.

8. Debatt om situationen vid de afrikanska stora sjöarna

- **Rapport från Glenys Kinnock och Thierry Cornillet om deras studie- och informationsbesök i området kring de afrikanska stora sjöarna**

Ordföranden påminde om att presidiet vid sitt sammanträde den 8-9 september 2002 i Rarotonga (Cooköarna) i enlighet med artikel 28 i arbetsordningen beslutade att ge de två medordförandena i uppdrag att genomföra ett studie- och informationsbesök i området kring de afrikanska stora sjöarna. Han gav därefter ordet till Kinnock som redogjorde för det besök som genomfördes den 28 oktober – 1 november 2002.

Talare: Mulage (Demokratiska republiken Kongo), Morillon, Polisi (Rwanda), van den Berg, Nguema Owono (Ekvatorialguinea), Van Hecke, Scarbonchi, Maes, Khanbhai, Sauquillo Pérez del Arco, Kiraso (Uganda), Rod, Tall Mountaga (Mali), Dawaleh (Djibouti) och Niyuhire (Burundi).

Hamburger, kommissionens företrädare, yttrade sig.

9. **Frågor rörande situationen i olika länder eller regioner i enlighet med artikel 8.1 i) i arbetsordningen**

Amon-Ago (Elfenbenskusten), Natchaba (Togo), Hinvi (Benin), Barry (Guinea) och Hamburger (Europeiska kommissionen).

Västafrika

Talare: Morillon, Osei-Prempeh (Ghana), företrädaren för Liberia, Carlotti, Tall Mountaga (Mali), Fofanah (Sierra Leone), Rod,

Södra Afrika

Talare: Hans Excellens A.B. Masalila (Botswana).

Ordföranden tackade talarna.

(Sammanträdet avslutades kl. 19.20)

Angelo BEDA och Glenys KINNOCK

Medordförande

Jean-Robert GOULONGANA och Dietmar NICKEL

Medgeneralsekreterare

PROTOKOLL FRÅN SAMMANTRÄDET TISDAGEN DEN 1 APRIL 2003

(2003/C 231/02)

(Sammanträdet öppnades kl. 9.15)

ORDFÖRANDESKAP: KINNOCK

Medordförande

Kinnock glädde sig åt Cotonouavtalets ikraftträdande denna dag och förklarade de nya förfaranden som följde av detta beroende på om länderna hade ratificerat avtalet eller inte.

1. Suppleanter

Ordföranden anmälde följande suppleanter: Bébéar (för Balfe), Knolle (för Ferrer) och Scarbonchi (för Wurtz).

2. Uttalande av Poul Nielson, kommissionsledamot med ansvar för utveckling och humanitärt bistånd

Nielson förklarade det nya avtalets räckvidd och redogjorde för den väg som Europeiska kommissionen hade valt för att minska fattigdomen. Kommissionen hade åtagit sig att förbättra förfarandena för tilldelning från den 9:e EUF och att öka anslagen till hälsa och utbildning. Han hoppades att tillkomsten av parlamentsutskott i den gemensamma parlamentariska församlingen skulle resultera i en effektivare uppföljning av det nya avtalet.

3. Frågestund med frågor till kommissionen

Tjugoåtta frågor hade ställts till kommissionen.

Nielson besvarade följande frågor samt följdfrågor från frågeställarna:

Fråga nr 1 från Niels Busk för ELDR-gruppen om svälten i Afrika.

Fråga nr 2 från Hans Udo Bullmann för PSE-gruppen om livsmedelskrisen i Afrika.

Fråga nr 3 från Andebrhan Weldegiorgis (Eritrea) om torkan i Afrika.

Fråga nr 4 från Colette Flesch för ELDR-gruppen om finansieringen av den globala solidaritetsfonden.

Fråga nr 5 från Toine Manders för ELDR-gruppen om Ebola.

Fråga nr 8 från Bob van den Bos för ELDR-gruppen om kandidatländerna och Cotonou.

Fråga nr 6 från Bashir Khanbhai om hjälpprogrammet.

Fråga nr 10 från Maj-Britt Theorin om integreringen av genusperspektivet och jämlikheten mellan kvinnor och män i EU:s bistånd till AVS-länderna.

Fråga nr 28 från Marsalila (Botswana) om jämlikhet mellan könen.

Fråga nr 12 från Johan Van Hecke för ELDR om skogar och utveckling.

Fråga nr 11 från Metsing (Lesotho) om EU:s nya förordning om fördelningen av EU:s bistånd under de fyra år som följer undertecknandet av finansieringsförslaget.

Fråga nr 7 från Glenys Kinnock om Europeiska utvecklingsfonden.

Fråga nr 19 från företrädaren för Cooköarna om turismen.

Fråga nr 20 från Francisca Sauquillo Pérez Del Arco om samarbetet med Haiti.

Fråga nr 21 från Max van den Berg om bärgningen av Joola.

Fråga nr 22 från följande ledamöter: Caroline Lucas, Didier Rod, Inger Schörling, Paul A.A.J.G. Lannoye, Nelly Maes och Marie Anne Isler Béguin för Verts/ALE-gruppen om Lesotho.

Fråga nr 23 från följande ledamöter: Marie Anne Isler Béguin, Didier Rod, Nelly Maes, Paul A.A.J.G. Lannoye, Inger Schörling och Alima Boumediene-Thiery för Verts/ALE-gruppen om Mauretanien.

Fråga nr 24 från John Bowis om Tanzania.

Fråga nr 25 från Marie-Arlette Carlotti om EU:s delegation till Kuba och dess verksamhet.

Fråga nr 9 från Rob Davies (Sydafrika) om kommissionens mandat beträffande förhandlingarna om Cotonouavtalet med AVS.

Fråga nr 13 från Joaquim Miranda om handelsförhandlingarna och AVS utlandsskuld.

Fråga nr 26 från företrädaren för Republiken Guyana om förhandlingarna om avtalen om ekonomiskt partnerskap (APE).

Fråga nr 14 från företrädaren för Republiken Surinam om effekten för de risexporterande AVS-länderna av de ändringar som kommissionen föreslagit till den gemensamma organisationen av marknaden för ris.

Fråga nr 16 från följande ledamöter: Paul A.A.J.G. Lannoye, Marie Anne Isler Béguin, Caroline Lucas, Didier Rod, Nelly Maes och Inger Schörling för Verts/ALE-gruppen om kaffe.

Fråga nr 17 från Dinyando (Namibia) om den institutionella grunden för att lösa handelsfrågorna i de framtida förbindelserna mellan EU och Botswana, Lesotho, Namibia och Swaziland (BLNS).

Fråga nr 18 från Marieke Sanders-ten Holte för ELDR-gruppen om handeln med lätta vapen.

Fråga nr 27 från Faure (Seychellerna) om gynnad tillgång till marknaden för konserverad tonfisk från AVS.

Fråga nr 15 från företrädaren för Republiken Guyana om socker.

4. **Handel: diskussion om läget i de multilaterala förhandlingarna**

Nielson (kommissionsledamot) och Adelaïde Moundele Nkolo (handelsminister i Republiken Kongo) gjorde en positionsbestämning beträffande de multilaterala förhandlingarna (Doharundan) och om förberedelserna inför WTO-konferensen i Cancun (Mexiko).

Talare: van den Berg, Dawaleh (Djibouti), Busk, Rod, Davies (Sydafrika), Scarbonchi, Guinness (Mauritius), Tall Mountaga (Mali), Arouna (Niger) och Sardjoe (Surinam).

Nielson och Moundele Nkolo svarade på de frågor som ställts.

(Sammanträdet ajournerades kl. 13.00 och återupptogs kl. 15.10)

ORDFÖRANDESKAP: BEDA

Tjänstgörande medordförande

5. **Redogörelse för verksamheten hos arbetsmarknadens parter och andra intresseorganisationer samt diskussion**

Sukhdav Sharma (ordförande för AVS-EU:s uppföljningsgrupp) redogjorde för sin rapport.

Talare: Junker, Elfenbenskustens företrädare och Laryea (Eurostep).

6. **Debatt om kriget i Irak**

Talare: Morillon, företrädaren för Guinea, Martínez Martínez, Callanan, företrädaren för Namibia, företrädaren för Angola, van den Berg, företrädaren för Saint Vincent och Grenadinerna, Junker, företrädaren för Niger, Rod, företrädaren för Lesotho, Theorin, Prince (Haiti), Faure (Seychellerna), Busk, Davies (Sydafrika), Schörling, företrädaren för Uganda, Sylla och företrädaren för Kuba (observatör).

Sylla föreslog att en resolution skulle läggas fram om kriget i Irak.

Följande tog upp en ordningsfråga: företrädaren för Saint Vincent och Grenadinerna, Corrie och Sylla.

Talare: tjänstgörande medordförande Beda och företrädaren för Saint Vincent och Grenadinerna.

Beslut: Syllas förslag om resolution är otillåtligt.

7. **Frågor som har samband med läget i olika länder eller regioner i enlighet med artikel 8.1 i) i arbetsordningen (fortsättning på debatten)**

Östafrika

Talare: Weldegiorgis (Eritrea), Khanbhai, företrädaren för Kenya, Gemelli, Yohannes (Etiopien), Van Hecke, Schörling, företrädaren för Uganda, Dawaleh (Djibouti), företrädaren för Sudan och Hamburger (Europeiska kommissionen).

Västindien

Talare: företrädaren för Dominica, Khanbhai, Jean (Saint Lucia) och Martínez Martínez, Dawaleh (Djibouti) som rapporterade om uppdraget i Västindien för den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen, Prince (Haiti), företrädaren för Saint Vincent och Grenadinerna, företrädaren för Jamaica och Hamburger (Europeiska kommissionen).

Stillahavsområdet

Talare: Corrie, företrädaren för Samoa, företrädaren för Fiji, Maes och Hamburger (Europeiska kommissionen).

Europeiska unionen

Inga talare.

Zimbabwe

Talare: Corrie, företrädaren för Zimbabwe, Junker, företrädaren för Saint Vincent och Grenadinerna, Theorin, företrädaren för Botswana, Callanan, företrädaren för Uganda och van den Berg.

Företrädaren för Moçambique tog upp en ordningsfråga om huruvida en parlamentsledamot som tillhörde oppositionen fick tala och påpekade att om han tilläts tala, så skulle han inte

företräda den moçambikiska regeringens eller delegationens synpunkter. Maes påpekade att detta är en parlamentarisk delegation och att oppositionspolitiker borde ha rätt att tala.

Ordföranden påpekade att EU-ledamöterna inte företräder sina länder medan AVS-ledamöterna gör det.

Talare: Maes, moçambikisk oppositionsdelegat (som avbröt) och företrädaren för Namibia.

Företrädaren för Mali och Junker tog upp en ordningsfråga med en begäran om ett klart beslut om företrädaren för den moçambikiska oppositionen fick tala.

Ordföranden påpekade att det i arbetsordningen föreskrivs att den gemensamma parlamentariska församlingen skall bestå av lika många ledamöter från EU:s och AVS sida. AVS-ledamöterna skall företräda sina länder, men vissa länder skickar mer än en delegat. Enligt artikel 15 har ingen talare rätt att tala utan att först ha tilldelats ordet av ordföranden. Han meddelade att presidiet skulle fatta ett slutgiltigt beslut.

(Sammanträdet avslutades kl. 19.20)

Angelo BEDA och Glenys KINNOCK

Medordförande

Jean-Robert GOULONGANA och Dietmar NICKEL

Medgeneralsekreterare

PROTOKOLL FRÅN SAMMANTRÄDET ONSDAGEN DEN 2 APRIL 2003

(2003/C 231/03)

(Sammanträdet öppnades kl. 9.17)

ORDFÖRANDESKAP: KINNOCK

*Medordförande***1. Suppleanter**

Ordföranden anmälde följande suppleanter: Bébéar (för Balfe), Garcia Margallo (för Bowis), Knolle (för Ferrer), Pomés Ruiz (för Lulling) och Scarbonchi (för Wurtz).

Ordföranden meddelade att punkt 10 på föredragningslistan skulle tas upp först och därefter rådets uttalande samt svar på frågor.

2. Ämnen och frågor som har samband med utvecklingen av samarbetet mellan EU och AVS-länderna enligt Cotonouavtalet i enlighet med artikel 8.1 ii) i arbetsordningen*Internationella brottmålsdomstolen*

Talare: Theorin, Fava, Fofanah (Sierra Leone), Amon-Ago (Elfenbenskusten), företrädaren för Kongo och van den Berg.

NEPAD

Talare: Boureïma (Niger), företrädaren för Ghana, Amon-Ago (Elfenbenskusten), Schörling, Olango (Etiopien), Mporogomyi (Tanzania), Bebear och Hamburger (Europeiska kommissionen).

Uppföljning av toppmötet i Johannesburg

Talare: Boureïma (Niger) och Hamburger (Europeiska kommissionen).

3. Uttalande av Andreas Loverdos, Greklands biträdande utrikesminister med ansvar för utrikeshandel och utvecklingssamarbete, tjänstgörande ordförande i Europeiska unionens råd

Loverdos talade till församlingen för Europeiska unionens råd.

4. Uttalande av ambassadör Todd McClay, för tjänstgörande ordförande i AVS-rådet

McClay talade till församlingen för AVS-rådet.

5. Frågestund – Rådet

Tre frågor ställdes till AVS-ministerrådet.

McClay besvarade följande frågor och följdfrågor från frågeställarna:

Fråga nr 1 från Rob Davies (Sydafrika) om AVS-rådets uppläggning av förhandlingarna med EU om de minst utvecklade länderna.

Fråga nr 2 från Caroline Lucas, Paul Lannoye, Didier Rod, Inger Schörling, Nelly Maes och Marie Anne Isler Béguin för Verts/ALE-gruppen om Lesotho.

Fråga nr 3 från Inger Schörling, Paul Lannoye, Caroline Lucas, Didier Rod, Nelly Maes och Marie Anne Isler Béguin för Verts/ALE-gruppen om Somalia.

Sexton frågor ställdes till EU:s ministerråd.

Loverdos besvarade följande frågor och följdfrågor från frågeställarna:

Fråga nr 4 från Glenys Kinnock om förbindelserna EU-Afrika.

Fråga nr 6 från Lone Dybkjær för ELDR-gruppen om konfliktförebyggande åtgärder.

Fråga nr 8 från John Bowis om förslag till åtgärd för att bekämpa människohandel.

Fråga nr 12 från Max van den Berg om Kimberleyprocessen.

Fråga nr 5 från Francisca Sauquillo Pérez del Arco om EU:s utvidgning och samarbetspolitik.

Fråga nr 9 från Joaquim Miranda om handelsförhandlingar och AVS utlandsskuld.

Fråga nr 13 från Bashir Khanbhai om investering i ekonomisk utveckling på landsbygden.

Fråga nr 7 från Bob van den Bos för ELDR-gruppen om kampen mot terrorismen.

Fråga nr 14 från Marie-Arlette Carlotti om den politiska situationen i Ekvatorialguinea.

Fråga nr 15 från Johan Van Hecke för ELDR-gruppen om östra Kongo.

Fråga nr 16 från Nelly Maes, Didier Rod, Paul Lannoye, Inger Schörling, Marie-Anne Isler Béguin för Verts/ALE-gruppen om Demokratiska Republiken Kongo.

Fråga nr 17 från Didier Rod, Nelly Maes, Paul Lannoye, Caroline Lucas, Inger Schörling och Marie Anne Isler Béguin för Verts/ALE-gruppen om oljeledningen Tchad-Kamerun.

Fråga nr 18 från Inger Schörling, Nelly Maes, Marie Anne Isler Béguin, Paul Lannoye, Didier Rod och Caroline Lucas för Verts/ALE-gruppen om Sudan – olja och konflikt.

Fråga nr 19 från Andebrhan Weldegiorgis (Eritrea) om demarkation av gränsen mellan Eritrea och Etiopien.

Fråga nr 10 från Dawit Yohannes (Etiopien) om kulturarvet.

Fråga nr 20 av Miguel Angel Martínez Martínez om Kubas anslutning till Cotonouavtalet.

(Sammanträdet avslutades kl. 12.10)

Angelo BEDA och Glenys KINNOCK

Medordförande

Jean-Robert GOULONGANA och Dietmar NICKEL

Medgeneralsekreterare

PROTOKOLL FRÅN SAMMANTRÄDET TORSDAGEN DEN 3 APRIL 2003

(2003/C 231/04)

(Sammanträdet öppnades kl. 9.30)

ORDFÖRANDESKAP: KINNOCK

*Medordförande***1. Suppleanter**

APP/3561/COMP om Nytt partnerskap för Afrikas utveckling (NEPAD): antogs.

Ordföranden anmälde följande suppleanter: Bébéar (för Balfe), Garcia Margallo (för Bowis), Knolle (för Ferrer), Pomés Ruiz (för Lulling) och Scarbonchi (för Wurtz).

APP/3563/COMP om världstoppmötet i Johannesburg: antogs med 2 ändringar.

2. Sammanfattning av seminarierna

APP/3562/COMP om uppföljningen av världstoppmötet i Johannesburg: antogs.

De två föredragandena för de seminarier som hade ägt rum på onsdag eftermiddag redogjorde för arbetet och de bidrag som lämnats.

APP/3550 om forskning och hållbar utveckling: antogs.

Khanbhai gjorde ett inlägg om seminariet om ekonomiska och ekologiska problem i Kongoflodens bäcken, och Morillon om seminariet om fred, konfliktförebyggande och konfliktlösning.

APP/3564/COMP om Världshandelsorganisationens förhandlingsrunda i Doha: antogs med 3 ändringar.

APP/3565/COMP om Världshandelsorganisationens förhandlingar: antogs med 1 ändring.

3. Omröstning om ändringarna av arbetsordningen

APP/3566/COMP om krisen på den internationella kaffemarknaden: antogs med 5 ändringar och 2 muntliga ändringar från Van Hecke.

Rod undrade om "d'Hondts system" skulle tillämpas strikt eller inte. Khanbhai bekräftade för Corries räkning att det handlade om en vid tolkning som gav varje grupp möjlighet att uttrycka sig under en första talaromgång enligt d'Hondts regel.

APP/3545 om ris: antogs.

Kinnock förklarade omröstningsförfarandet.

APP/3546 om socker: antogs med 1 ändring.

Ändringsförslagen antogs enhälligt i sin helhet i separata kollegier.

APP/3547 om tonfisk: antogs.

Talare: Straker (Saint Vincent och Grenadinerna).

APP/3548 om främjandet av den privata sektorn inom ramen för Cotonouavtalet: antogs.

4. Deklaration om Irak

APP/3549/COMP om rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och intolerans: antogs med 1 ändring.

Deklarationen antogs med acklamation.

APP/3552/COMP om situationen i Västafrika: antogs med 10 ändringar.

5. Omröstning om resolutionsförslagen

APP/3553/COMP om situationen i Centralafrika: antogs med 14 ändringar.

APP/3560/COMP om Internationella brottmålsdomstolen (ICC): antogs.

APP/3554/COMP om Södra Afrika: antogs med 12 ändringar.

APP/3557/COMP om situationen i Östafrika: antogs.

APP/3558/COMP om situationen i Västindien: antogs med 5 ändringar.

APP/3559/COMP om situationen i Stillahavsområdet: antogs.

APP/3567/COMP om situationen i Europeiska unionen: antogs.

Sammanträdet ajournerades för att ge medordförandena tillfälle att lyssna på inspelningarna av omröstningen, där i synnerhet resultatet av omröstningen om ändringsförslag 8 rörande resolution APP/3558/COMP ifrågasattes.

Talare: Khanbhai, Miranda, Davies (Sydafrika), Carlotti, Pomes Ruiz, Cornillet, García Margallo, Sauquillo Pérez del Arco, Straker (Saint Vincent och Grenadinerna), Sylla, Martínez Martínez, Fava och Knolle.

Medordförandena förklarade gemensamt att ändringsförslag 8 till resolution APP/3558/COMP hade antagits på vederbörligt sätt och resultatet hade meddelats korrekt.

Det var omöjligt att upprepa omröstningen, men mot bakgrund av vissa ledamöters uppenbara osäkerhet vid tidpunkten för den omröstningen beslutade församlingen att det av protokollet skulle framgå att vissa ledamöter uppgav att de hade tänkt rösta mot ändringsförslag 8 men inte hade gjort det.

Ingen resolution antogs om Zimbabwe.

Straker (Saint Vincent och Grenadinerna), Matongo (Zambia), Mangwana (Zimbabwe), Davies (Sydafrika) och Theorin avgav röstförklaringar om Zimbabwe.

Kinnock drog den slutsatsen att en resolution om Zimbabwe skulle kunna antas vid nästa sammanträde på grundval av

talmännens besök i Zimbabwe, ett besök som hade begärts av landets myndigheter och som företrädarna för Zimbabwe skulle kunna stödja, samt fredliga lösningar, som skulle kunna föreslås i ett betänkande från utskottet för politiska frågor.

Jean (Saint Lucia) begärde att företrädaren för Kuba (observatör) skulle få göra ett inlägg. Denne gjorde ett inlägg.

En företrädare för Demokratiska rörelsen i Zimbabwe gjorde ett inlägg om överträdelsena av de mänskliga rättigheterna, särskilt repressionen mot oppositionens ledamöter.

De Sousa (Angola) och Junker gjorde ett inlägg om yttranderätten för medlemmarna av en delegation från ett AVS-land, vilka inte är delegationens ledare.

ORDFÖRANDESKAP: Angelo BEDA

Medordförande

6. Övriga frågor

Beda gratulerade Dawaleh (Djibouti), som hade utsetts till vice ordförande för AVS med ansvar för frågor om ekonomi, och tackade sina AVS-kolleger för förtroendet att utses till medordförande tills Houngbedji kom tillbaka.

7. Tid och plats för nästa sammanträde

Följande sammanträde skulle hållas i Rom (Italien).

Boukoulou (Kongo) tackade församlingen för att den hade kommit till hans land och bad om ursäkt för de svårigheter som hade förekommit. Kinnock och Beda tackade de kongolesiska myndigheterna, tolkarna, kommissionen och rådet.

(Sammanträdet avslutades kl. 12.45)

Angelo BEDA och Glenys KINNOCK

Medordförande

Jean-Robert GOULONGANA och Dietmar NICKEL

Medgeneralsekreterare

BILAGA I

ALFABETISK FÖRTECKNING ÖVER LEDAMÖTERNA I DEN GEMENSAMMA PARLAMENTARISKA
AVS-EU-FÖRSAMLINGEN

Företrädare för AVS-länderna

HOUNGBEDJI (BENIN), medordförande
 COOKÖARNA, vice ordförande
 DJIBOUTI, vice ordförande
 GABON, vice ordförande
 HAITI, vice ordförande
 KONGO, vice ordförande
 MOÇAMBIQUE, vice ordförande
 NAMIBIA, vice ordförande
 NIGERIA, vice ordförande
 SAINT LUCIA, vice ordförande
 SAMOA, vice ordförande
 SENEGAL, vice ordförande
 SUDAN, vice ordförande

ANGOLA
 ANTIGUA OCH BARBUDA
 BAHAMAS
 BARBADOS
 BELIZE
 BOTSWANA
 BURKINA FASO
 BURUNDI
 CENTRALAFRIKANSKA REPUBLIKEN
 DOMINICA
 DOMINIKANSKA REPUBLIKEN
 EKVATORIALGUINEA
 ELFENBENSKUSTEN
 ERITREA
 ETIOPIEN
 FIJI
 GAMBIA
 GHANA
 GRENADA
 GUINEA
 GUINEA-BISSAU
 GUYANA
 JAMAICA
 KAMERUN
 KAP VERDE
 KENYA
 KIRIBATI
 KOMORERNA
 KONGO, (DEMOKRATISKA REPUBLIKEN)
 LESOTHO
 LIBERIA
 MADAGASKAR
 MALAWI
 MALI
 MARSHALLÖARNA (REPUBLIKEN)
 MAURETANIEN
 MAURITIUS
 MIKRONESIEN (MIKRONESISKA FEDERATIONEN)
 NAURU (REPUBLIKEN)
 NIGER
 NIUE
 PALAU
 PAPUA NYA GUINEA
 RWANDA
 SAINT KITTS OCH NEVIS
 SAINT VINCENT OCH GRENADINERNA
 SÃO TOMÉ OCH PRINCIPE

Företrädare för Europaparlamentet

KINNOCK, medordförande
 BRIENZA, vice ordförande
 BUSK, vice ordförande
 CARLOTTI, vice ordförande
 CORNILLET, vice ordförande
 CORRIE, vice ordförande
 FERRER, vice ordförande
 JUNKER, vice ordförande
 MARTINEZ MARTINEZ, vice ordförande
 ROD, vice ordförande
 SCHWAIGER, vice ordförande
 SYLLA, vice ordförande
 THEORIN, vice ordförande

ANDREWS
 AVEROFF
 AYUSO GONZALEZ
 BALFE
 BEREND
 van den BERG
 van den BOS
 BOWIS
 BULLMANN
 CALLANAN
 COUTEAUX
 CUNHA
 DESIR
 DYBKJÆR
 FAVA
 FERNANDEZ MARTIN
 FLESCH
 FOSTER
 FRUTEAU
 GEMELLI
 GHILDARDOTTI
 GLASE
 GOEBBELS
 HAUG
 HOWITT
 ISLER BEGUIN
 KARAMANOU
 KEPPELHOFF-WIECHERT
 KHANBHAI
 LANNOYE
 LUCAS
 LULLING
 McCARTHY
 MAES
 MAIJ-WEGGEN
 MANDERS
 MENDILUCE PEREIRO
 MENENDEZ DEL VALLE
 MIRANDA
 MORILLON
 MUSOTTO
 PANNELLA
 RACK
 RIBEIRO E CASTRO
 ROD
 SANDBÆK
 SANDERS-TEN HOLTE

SEYCHELLERNA
SIERRA LEONE
SALOMONÖARNA
SOMALIA
SURINAM
SWAZILAND
SYDAFRIKA
TANZANIA
TCHAD
TOGO
TONGA
TRINIDAD OCH TOBAGO
TUVALU
UGANDA
VANUATU
ZAMBIA
ZIMBABWE

SAUQUILLO PEREZ DEL ARCO
SCHEELE
SCHNELLHARDT
SCHÖRLING
SJÖSTEDT
SOUCHET
SPERONI
SUDRE
TORRES MARQUES
VAIRINHOS
VALENCIANO
VAN HECKE
VIDAL-QUADRAS ROCA
VINCI
WIELAND
WIJKMAN
WURTZ
ZIMMERLING

UTSKOTTET FÖR POLITISKA FRÅGOR

AVS-ledamöter

ANGOLA
BAHAMAS
BENIN
BURUNDI
CENTRALAFRIKANSKA REPUBLIKEN
COOKÖARNA
DJIBOUTI
DOMINICA
DOMINIKANSKA REPUBLIKEN
EKVATORIALGUINEA
FIJI
GUINEA
HAITI
LIBERIA
MAURETANIEN
NAMIBIA
NIGERIE
NIUE
PAPUA NYA GUINEA
SAINT LUCIA
SUDAN
TOGO
TRINIDAD OCH TOBAGO
TUVALU
UGANDA
ZIMBABWE

Europeiska ledamöter

van den BERG
van den BOS
BRIENZA
CALLANAN
CARLOTTI
DYBKJÆR
FAVA
FERNANDEZ MARTIN
GEMELLI
JUNKER
KARAMANOU
MAES
MAIJ-WEGGEN
MARTINEZ MARTINEZ
MORILLON
MUSOTTO
RACK
RIBEIRO E CASTRO
ROD
SAUQUILLO PEREZ DEL ARCO
SYLLA
THEORIN
VAN HECKE
VIDAL-QUADRAS ROCA
VINCI
WIELAND

UTSKOTTET FÖR EKONOMISK UTVECKLING, FINANSER OCH HANDEL

AVS-ledamöter

BARBADOS
BOTSWANA
ELFENBENSKUSTEN
ERITREA
ETIOPIEN
GABON
GHANA
JAMAICA
KAMERUN
KENYA
KONGO (DEMOKRATISKA REPUBLIKEN)
KONGO (REPUBLIKEN)
MALI

Europeiska ledamöter

AVEROFF
BULLMANN
CORNILLET
CORRIE
COUTEAUX
CUNHA
DESIR
FLESCHE
FOSTER
FRUTEAU
GHILARDOTTI
GOEBBELS
HOWITT

MAURITIUS
MIKRONESIEN (MIKRONESISKA FEDERATIONEN)
PALAU
SAINT VINCENT OCH GRENADINERNA
SAMOA
SENEGAL
SIERRA LEONE
SURINAM
SWAZILAND
SYDAFRIKA
TANZANIA
TONGA
ZAMBIA

KHANBHAI
KINNOCK
LANNOYE
LUCAS
LULLING
MANDERS
MIRANDA
SANDBÆK
SCHWAIGER
SOUCHET
SUDRE
TORRES MARQUES
ZIMMERLING

UTSKOTTET FÖR SOCIALA FRÅGOR OCH MILJÖ

AVS-ledamöter

ANTIGUA OCH BARBUDA
BELIZE
BURKINA FASO
GAMBIA
GRENADA
GUINEA BISSAU
GUYANA
KAP VERDE
KIRIBATI
KOMORERNA
LESOTHO
MADAGASKAR
MALAWI
MARSHALLÖARNA (REPUBLIKEN)
MOÇAMBIQUE
NAURU
NIGER
RWANDA
SAINT CHRISTOPHER OCH NEVIS
SÃO TOMÉ OCH PRINCIPE
SEYCHELLERNA
SOLOMONÖARNA
SOMALIA
TCHAD
VANUATU

Europeiska ledamöter

ANDREWS
AYUSO GONZALEZ
BALFE
BEREND
BOWIS
BUSK
FERRER
GLASE
HAUG
ISLER BEGUIN
KEPPELHOFF-WIECHERT
MCCARTHY
MENDILUCE PEREIRO
MENENDEZ DEL VALLE
PANNELLA
SANDERS-TEN HOLTE
SCHEELE
SCHNELLHARDT
SCHÖRLING
SJÖSTEDT
SPERONI
VAIRINHOS
VALENCIANO MARTINEZ-OROZCO
WIJKMAN
WURTZ

BILAGA II

**NÄRVAROLISTA FRÅN SAMMANTRÄDESPERIODEN FRÅN DEN 31 MARS
TILL DEN 3 APRIL 2003 I BRAZZAVILLE**

BEDA (Sudan), tjänstgörande medordförande	KINNOCK, medordförande
DE SOUSA (Angola)	BEBEAR, (suppleant för BALFE)
NGUEMA OWONO (Ekvatorialguinea)	BERENGUER FUSTER (suppleant för MENENDEZ DEL VALLE) (1)
OLANGO (Etiopien)	van den BERG
HINVI (Benin) (*)	BUSK, vice ordförande
MASALILA (Botswana)	CALLANAN
YE (Burkina Faso)	CARLOTTI, vice ordförande
NAHIMANA (Burundi)	CORNILLET, vice ordförande
McCLAY (Cooköarna) (*)	CORRIE, vice ordförande
AMON AGO (Elfenbenskusten)	FAVA
THOMAS (Dominica)	GARCIA MARGALLO, (suppleant för BOWIS) (2) (3)
M. DAWALEH (Djibouti)	GEMELLI
WELDEGIORGIS (Eritrea)	JUNKER, vice ordförande
NABUKA (Fiji)	KHANBHAI
OBIANG NDONG (Gabon)	KNOLLE (suppleant för FERRER)
OSEI-PREMPEH (Ghana)	MAES
BARRY (Guinea)	MAJ-WEGGEN (1)
RAMOTAR (Guyana)	MARTINEZ MARTINEZ, vice ordförande
PRINCE (Haiti)	MIRANDA
HAY WEBSTER (Jamaica)	MORILLON
NSEKE (Kamerun)	POMES RUIZ (suppleant för LULLING) (2) (3)
KAMOTHO (Kenya)	ROD
BOUNKOULOU (Kongo)	SAUQUILLO PEREZ DEL ARCO
KINKELA (Kongo, (Demokratiska republiken))	SCARBONCHI (suppleant för WURTZ)
METSING (Lesotho)	SCHEELE
WILLIAMS (Liberia)	SCHÖRLING
BETKOU (Madagaskar)	SPERONI (1)
MAKAWANGWALA (Malawi)	SYLLA, vice ordförande
MOUNTAGA TALL (Mali)	THEORIN, vice ordförande
SITHOLE (Moçambique)	VAN HECKE
GUELAYE (Mauretania)	
GUNNESS (Mauritius)	
DNYANDO (Namibia)	
AROUNA (Niger)	
OTHMAN (Nigeria) (*)	
TAUFITU (Niue)	
MARO (Papua Nya Guinea) (*)	
POLISI (Rwanda)	
MATONGO (Zambia)	
FAYE (Senegal)	
FAURE (Seychellerna)	
FOFANAH (Sierra Leone)	
MANGWANA (Zimbabwe)	
JEAN (Saint Lucia) (*)	
STRAKER (Saint Vincent och Grenadinerna)	
DAVIES (Sydafrika)	
BADRI (Sudan)	
SARDJOE (Surinam)	
NDZIMANDZE (Swaziland)	
MPOROGOMYI (Tanzania)	
NATCHABA (Togo)	
KIRASO (Uganda)	

Observatörer:

Kuba: BARREDO, CASTRO

(1) Närvarande 31.3.2003.

(2) Närvarande 2.4.2003.

(3) Närvarande 3.4.2003.

(*) Land vars företrädare inte är parlamentsledamot.

Även följande personer deltog vid sammanträdet:

ANGOLA

ASSUNÇÃO DO ROSARIO
BARRADAS
SAMY
MUACHICUNGO
CADETE

EKVATORIALGUINEA

NKA OBIANG
MOKONG ONGUENE

BOTSWANA

MOLOSI
SINOMBI

BURKINA FASO

HIEH
TAPSOBA
KERE

BURUNDI

KABURA
NDORICIMPA
NYABENDA
NIYUHIRE

**KONGO, (DEMOKRATISKA
REPUBLIKEN)**

MULAGE
SELEMANI

ELFENBENSKUSTEN

MOLLE MOLLE
DIOMANDE
BLEU VOVA

ERITREA

KASSA TEKLE

ETIOPIEN

ABERA
BIRASSA
AIKA
BARUD
BRIYE

GABON

MAKONGO
OTSAGAMBARI
POSSO
MOUKALA

GHANA

AWIAGA
KOBINA WUDU

GUINEA

BARRY
KEITA
ARIBOT

HAITI

CLONES
DESIR
BELL
GILVERT
AXENE

KAMERUN

NGOUNGOURS

KENYA

LESIRIMA

KONGO

OPIMBAT
LEKOBA
BISSILA
OBIA
DIMI
TSHIKA
MUDOY

LESOTHO

MATLANYANE
MOKETE

LIBERIA

TOWNSEND
GARLAWOLU

MALAWI

KHANYIZIRA

MALI

AMBARKAUANE
NIANGADOU
SARAU
KEITA

MAURETANIEN

OULD BELLAL

MAURITIUS

KOODORUTH

MOÇAMBIQUE

ALONI
DUMA BANZE
O DA SILVA
USSENE
BANZE

NAMIBIA

CHATA
NGAVIRUE
PHILLEMONT
KEEJA

NIGER

ABDOURHAMANE
BOUREIMA
BALARABE
ISSOUFOU

NIGERIA

BOSAH
ROTIMI-AMOS
DUCHI

NIUE

McCLAY

RWANDA

GATERA
MUREKATETE
HABIMANA

SUDAN

RAOUF

SURINAM

KRUISLAND
TILAKDHARIE
BLEAU

SYDAFRIKA

TSHEOLE
SONO
PELLE
POTELWA

SWAZILAND

S. DLAMINI
ZEEMAN

TOGO

KLUTSE
ATI-ATCHA
MUMBAMBI-ILOUJJE
OHARA KORGA

UGANDA

KAMUNTU
SSEBAGALA
KAGORO

ZAMBIA

SINGINE
CHINYAMA
SEFUKE
LUWITA

ZIMBABWE

MZILA-NDLOW
KURUNERI
RUKOBO
PUNUNGWE
NYAKOTYO

AVS-EU:S MINISTERRÅD

LOVERDOS, tjänstgörande ordförande i Europeiska unionens råd

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

NIELSON, kommissionsledamot med ansvar för utveckling och humanitärt bistånd

ARBETSMARKNADENS PARTER

WELLS (adelningen för yttre förbindelser)
SHARMA (ordförande för AVS-EU:s uppföljningskommitté)
PEZZINI, Anthony (medlemmar i AVS-EU:s uppföljningskommitté)

AFRIKANSKA UNIONEN

TOKO Exekutivsekreterare

AVS-SEKRETARIATET

GOULONGANA Medgeneralsekreterare

EU-SEKRETARIATET

NICKEL Medgeneralsekreterare

BILAGA III

ANTAGNA RESOLUTIONER OCH DEKLARATION

	<i>Sidan</i>
— om Internationella brottmålsdomstolen (ICC) (AVS-EU 3560/03)	20
— om Nytt partnerskap för Afrikas utveckling (NEPAD) (AVS-EU 3561/03)	22
— om världstoppmötet i Johannesburg (AVS-EU 3563/03)	24
— om uppföljningen av världstoppmötet i Johannesburg (AVS-EU 3562/03)	26
— om forskning och hållbar utveckling (AVS-EU 3550/03)	27
— om Världshandelsorganisationens förhandlingsrunda i Doha (AVS-EU 3564/03)	29
— om Världshandelsorganisationens förhandlingar om hälsofrågor (AVS-EU 3565/03)	31
— om krisen på den internationella kaffemarknaden (AVS-EU 3566/03)	33
— om ris (AVS-EU 3545/03)	36
— om socker (AVS-EU 3546/03)	37
— om tonfisk (AVS-EU 3547/03)	39
— om främjandet av den privata sektorn inom ramen för Cotonouavtalet (AVS-EU 3548/03)	41
— om rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och intolerans (AVS-EU 3549/03)	44
— om situationen i Västafrika (AVS-EU 3552/03)	46
— om situationen i Centralafrika (AVS-EU 3553/03)	49
— om situationen i Södra Afrika (AVS-EU 3554/03)	53
— om situationen i Östafrika (AVS-EU 3557/03)	57
— om situationen i Västindien (AVS-EU 3558/03)	59
— om situationen i Stillahavsområdet (AVS-EU 3559/03)	64
— om situationen i Europeiska unionen (AVS-EU 3567/03)	66
Den gemensamma parlamentariska församlingen antog också ett uttalande om kriget i Irak	67

RESOLUTION⁽¹⁾**om Internationella brottmålsdomstolen (ICC)**

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Brazzaville (Republiken Kongo) från den 31 mars 2003 till den 3 april 2003, utfärdar denna resolution
- med beaktande av Europaparlamentets tidigare resolutioner om Internationella brottmålsdomstolen ICC (av den 19 november 1998, 18 januari 2001 och 28 februari, 26 september och 24 oktober 2002) och om förslaget av den 4 juli 2002 till lag om skydd av amerikansk militär personal, ASPA (American Servicemembers' Protection Act),
- med beaktande av Romstadgan om Internationella brottmålsdomstolen ICC, framför allt artiklarna 16, 86 och 98,
- med beaktande av rådets ordförandeskaps uttalande för EU:s räkning om Internationella brottmålsdomstolen av den 1 juli 2002 och rådets slutsatser om ICC och dess styrande principer som antogs den 30 september 2002,
- med beaktande av det första sammanträdet med stadgeparterna till den internationella brottmålsdomstolen som ägde rum den 9 september 2002,
- med beaktande av att de 18 domarna i den internationella brottmålsdomstolen svor ämbetseden den 11 mars 2003, och av följande skäl:
  - A. Romstadgan är av avgörande betydelse när det gäller att tillämpa internationell rätt och rättvisa och den är ett viktigt instrument när det gäller att bekämpa straffrihet för de allvarligaste internationella brotten.
  - B. De globala politiska påtryckningar som Förenta staternas regering utövar mot de stater som är parter till och som undertecknat Romstadgan och de stater som inte undertecknat stadgan, för att dessa skall ingå bilaterala avtal om immunitet som genom missbruk av artikel 98 är avsedda att förhindra att amerikanska regeringstjänstemän och anställda, försvarsanställda eller medborgare utlämnas till internationella brottmålsdomstolen, får inte bli framgångsrika när det gäller något land, framför allt inte när det gäller de länder som är medlemmar i EU eller AVS.
  - C. Avtalet om den internationella brottmålsdomstolen trädde i kraft den 1 juli 2002 när 60 stadgeparter av totalt 124 signatärstater ratificerade avtalet.
    - 1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen är djupt engagerad i försvaret av Romstadgans integritet och när det gäller att se till att den internationella brottmålsdomstolens fungerar effektivt.
    - 2. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen understryker att inga avtal om immunitet någonsin borde erbjuda straffrihet för personer som anklagas för krigsförbrytelser, brott mot mänskligheten eller folkmord.
    - 3. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen beklagar Europeiska rådets slutsats att det skall finnas en möjlighet för länder att ingå sådana avtal med Förenta staterna, även om det sker på vissa villkor.
    - 4. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen inser att de avtal som föreslagits av Förenta staterna strider mot Romstadgan och mot EU:s medlemsstaters fördragsenliga åtaganden.
    - 5. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Europeiska rådet att göra allt det kan för att inleda en öppenhet dialog med Förenta staternas regering och kongress för att få slut på påtryckningarna och hoten om sanktioner mot de länder som ratificerat Romstadgan och för att få den amerikanska förvaltningen att inta en samarbetsvillig hållning när det gäller internationella brottmålsdomstolen.

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EG-församlingen den 3 april 2003 i Brazzaville (Republiken Kongo).

6. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen är övertygad om att Internationella brottmålsdomstolens stadgeparter och signatärstater enligt internationell rätt är skyldiga att inte motverka syftet med Romstadgan, enligt vilken "de allvarligaste brotten mot det internationella samfundet inte får förbli ostraffade" som det sägs i ingressen, och att stadgeparterna enligt artikel 86 i Romstadgan är skyldiga att fullt ut samarbeta med domstolen, vilket gör det omöjligt för dem att ingå avtal om immunitet som skulle undanta vissa medborgare från staternas eller den internationella brottmålsdomstolens jurisdiktion, undergräva den internationella brottmålsdomstolens effektivitet och äventyra dess roll som ett komplement till staternas jurisdiktion och en byggsten i den gemensamma globala säkerheten.
  7. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen understryker att Romstadgan ratificerats av samtliga EU:s medlemsstater och av många AVS-stater och är en viktig komponent i den demokratiska modell och de demokratiska värderingar som bör vara gemensamma för det internationella samfundet.
  8. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen förväntar sig att regeringarna och parlamenten i EU och AVS skall avstå från att ingå nya avtal som undergräver en effektiv tillämpning av Romstadgan. Den anser följaktligen att ingåendet av sådana avtal är oförenligt med medlemskap i eller associering med EU eller den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen.
  9. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar parlamenten i de länder vilkas regeringar har undertecknat avtal med Förenta staterna att i enlighet med artikel 98 i Romstadgan inte ratificera de avtalen.
  10. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar samtliga signatärstater att ratificera stadgan.
  11. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU och AVS att helhjärtat stödja den internationella brottmålsdomstolen och se till att den kan bevara sitt oberoende, sin opartiskhet och sin integritet.
  12. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar regeringarna och de nationella parlamenten i länder som är associerade med EU eller AVS genom olika typer av avtal att omedelbart underteckna och ratificera ICC-avtalet.
  13. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar enträget AVS-länderna och EU:s medlemsstater, kandidatländerna och alla andra länder som är associerade med EU enligt olika avtal att genomföra en analys av de rättsliga konsekvenserna av FN:s säkerhetsråds resolution nr 1422, och uppmanar dem att vidta kraftfulla åtgärder för att förnya resolutionen i juli 2003.
  14. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen påminner EU:s medlemsstater om deras skyldigheter när det gäller att förbjuda dödsstraff, och uppmanar till en grundlig analys av de rättsliga implikationerna av artikel 98 på detta område. Den uppmanar även AVS-länderna att genomföra en sådan analys.
  15. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till AVS-EU:s ministerråd och till Europeiska kommissionen.
-

RESOLUTION⁽¹⁾**om Nytt partnerskap för Afrikas utveckling (NEPAD)**

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Brazzaville (Republiken Kongo) från den 31 mars 2003 till den 3 april 2003, utfärdar denna resolution
- med beaktande av överenskommelsen om Nytt partnerskap för Afrikas utveckling (NEPAD) i Abuja i oktober 2001,
- med beaktande av NEPAD:s deklaration om det afrikanska civilsamhället i juli 2002,
- med beaktande av deklarationen om utmaningar i samband med utvecklingen som antogs i Accra vid en gemensam konferens anordnad av Rådet för utvecklingsforskning och samhällsvetenskaplig forskning i Afrika och Nätverk för tredje världen – Afrika, i april 2002,
- med beaktande av deklarationen från i januari 2002 från Afrikanskt socialt forum, och av följande skäl:
  - A. Principen att regeringarna i Afrika skall bestämma sina egna vägar när det gäller utveckling hälsas med tillfredsställelse.
  - B. Länderna i Afrika har tidigare utarbetat utvecklingsstrategier för att ta itu med utmaningarna i samband med landets utveckling, bland annat handlingsplanen från Lagos (1980), Abujafördraget (1991), det afrikanska alternativa ramverket för strukturella anpassningsprogram (1989) och den afrikanska stadgan för folkligt deltagande i utvecklingen (1990).
  - C. NEPAD är uppbyggt kring initiativ som avser fred, säkerhet och politiska styrelseformer; ekonomiska styrelseformer; subregionala och regionala utvecklingsstrategier; åtgärder för att överbygga infrastrukturgapet; effektivt utnyttjande av mänskliga resurser och frågor i samband med natur-, miljö- och kulturresurser samt vetenskap, teknik och, slutligen, investeringar.
  - D. NEPAD är ett initiativ som utvecklats av afrikaner för afrikaner, med en övergripande vision för kontinentens utveckling för att leda in kontinenten i en ny era av fred, säkerhet, stabilitet, ekonomisk tillväxt och välbefinnande, grundat på uppfattningen att Afrika bär huvudansvaret för sin egen utveckling.
  - E. NEPAD kritiserats av olika aktörer inom det afrikanska civilsamhället och av olika intellektuella.
  - F. Afrikas grundproblem är skuldsättningen, något som bör beaktas i det vidare perspektivet av en växande global skuldsättning som påverkar såväl rika som fattiga nationer och NEPAD-initiativet fungerar ännu inte tillräckligt bra eftersom skuldsättningen i många afrikanska länder fortfarande är ohållbar.
  - G. För att förverkliga målen måste de afrikanska ledarna gemensamt göra ett antal åtaganden i enlighet med handlingsprogrammet för NEPAD som antogs i Abuja i oktober 2001, och framför allt följande:
    - i) konsolidera mekanismerna för förebyggande, hantering och lösande av konflikter på regional och kontinental nivå och främja användningen av dessa mekanismer för att återställa och bevara freden,
    - ii) främja och respektera demokrati och mänskliga rättigheter i sina egna länder och regioner genom att upprätta klara normer för ansvarighet, öppenhet, goda styrelseformer och direkt demokrati på lokal och nationell nivå.
  - H. Avlägsnandet av ett antal strukturella hinder som påverkar jordbrukssektorn får inte medföra att subventionerade produkter dumpas på den afrikanska marknaden.

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EG-församlingen den 3 april 2003 i Brazzaville (Republiken Kongo).

- I. Civilsamhällets aktörer, organiserade branscher och nationella parlament tillfrågades inte i vederbörlig ordning i samband med att Afrikas utvecklingsstrategi utarbetades och bestämdes.
- J. Betydelsen av att civilsamhället deltar i utformning, tillämpning och utvärdering av utvecklingsstrategier och program erkänns i partnerskapsavtalet som ingicks i Cotonou mellan AVS och EU.
- K. NEPAD:s Forum för afrikanska parlamentsledamöter, som ägde rum i Cotonou den 8-9 november 2002 i enlighet med resolution AVS-EU 3395/02 som antogs av den gemensamma parlamentariska församlingen vid dess fjärde sammanträde i Kapstaden, tillhandahåller information för ledamöterna och har ansvaret för att diskutera och skapa samsyn kring det pågående arbetet att uppnå NEPAD:s målsättning.
  1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen är övertygad om att det internationella samfundet måste vidta konkreta åtgärder för att stödja en stabil fred och utveckling i Afrika och att åtgärder måste vidtas omedelbart för att ta itu med konflikter genom samlade diplomatiska insatser.
  2. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen konstaterar att NEPAD:s kritiker ifrågasätter förnuftet i den ekonomiska politiken, utvecklingsvisionen och metoderna för att uppnå dessa mål.
  3. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Europeiska unionen att stödja den gemensamma parlamentariska församlingens, och i synnerhet de afrikanska parlamentsledamöternas, ansträngningar att säkra en demokratisk kontroll över NEPAD:s program.
  4. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar NEPAD och organ inom Afrikanska unionen att vidta nödvändiga åtgärder för att undvika eventuella dubbleringar vad gäller resursutnyttjandet i samband med att NEPAD:s och Afrikanska unionens målsättning genomförs.
  5. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att NEPAD:s legitimitet borde grundas på att det godkänns av Afrikas folk och kräver därför en öppen och demokratisk diskussion om NEPAD:s utvecklingsstrategi, inklusive medborgarnas demokratiska rätt att delta i beslutsfattandet.
  6. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen stöder i detta avseende kraven från det afrikanska civilsamhället att omformulera NEPAD så att det motsvarar befolkningens grundläggande behov.
  7. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen stöder kraven från organisationer inom det afrikanska civilsamhället på en hållbar, rättvis och livskraftig utvecklingsstrategi som bereder väg för att förverkliga rätten till mat, hälsa, utbildning, jämlikhet mellan kvinnor och män, boende och andra behov för hela Afrikas befolkning.
  8. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen tillmäter genomförandet av NEPAD och den demokratiska parlamentariska kontrollen genom den afrikanska APR-mekanismen (African Peer Review) mycket stor betydelse som ett sätt att förverkliga de grundläggande principerna och målen i NEPAD genom att tillhandahålla ett ramverk för övervakning och utarbetande av bättre politiska program, standarder och rutiner. Den gemensamma parlamentariska församlingen uppmanar de afrikanska ländernas parlament att garantera att denna granskningsprocess genomförs på ett demokratiskt sätt.
  9. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar även länderna att vidta åtgärder i enlighet med resultaten från dessa granskningar av jämlikar som är avsedda att starta i början av 2003, och framhåller att resurserna för detta i huvudsak skall komma från Afrika.
  10. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppdrar åt sina medordförande att vidarebefordra denna resolution till AVS-EU:s ministerråd, Europeiska kommissionen, ordföranden för Afrikanska unionen och NEPAD:s sekretariat.

RESOLUTION⁽¹⁾**om världstoppmötet i Johannesburg**

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Brazzaville (Republiken Kongo) från den 31 mars 2003 till den 3 april 2003, utfärdar denna resolution
- med beaktande av resultatet från världstoppmötet om hållbar utveckling i Johannesburg den 26 augusti till den 4 september 2002, och framför allt den genomförandeplan som antogs,
- med beaktande av bestämmelserna i Cotonouavtalet om utvecklingen i partnerländerna i allmänhet och i de minst utvecklade länderna, länderna utan kuster och ö-staterna i synnerhet, och av följande skäl:
  - A. Även om resultatet från världstoppmötet i Johannesburg var relativt begränsat, måste det nu följas upp noggrant och genomföras. Nya och mer omfattande avtal måste utarbetas i andra forum.
  - B. Avsikten med världstoppmötet i Johannesburg var att ge nya impulser på global nivå för att ta itu med utmaningen att nå en hållbar utveckling i såväl utvecklade länder som utvecklingsländer, i första hand genom att bekräfta gamla målsättningar och ställa upp nya, bestämma nya mål och tidsplaner, främja nya partnerskapsarrangemang och inrätta lämpliga mekanismer för övervakning och genomförande.
  - C. Det största problemet när det gällde att utveckla en gemensam strategi för hållbar utveckling för Europeiska unionen och utvecklingsländerna var frågan om jordbruksstödet, som av många av länderna i G-77 uppfattades som ett hot mot deras jordbruksindustri.
  - D. Vid världstoppmötet i Rio 1992 bestämdes ambitiösa nya mål för den hållbara utvecklingen och ett nytt internationellt rättsligt ramverk skapades på områden som klimatförändring och biologisk mångfald.
  - E. Målsättningen från Rio har inte genomförts i tillräcklig utsträckning och utvecklingsländernas problem har blivit allvarigare under de senaste tio åren, med en förlamande skuldsättning och fortsatt orättvisa handelsvillkor, vilket fortfarande inte bara är ett hinder för att uppnå en hållbar utveckling, utan också bidrar till att göra majoriteten av utvecklingsländernas befolkning fattigare.
  - F. Det krävs ett kollektivt ansvarstagande för att kunna förstärka de inbördes beroende och ömsesidigt förstärkande pelare som bär upp den hållbara utvecklingen – ekonomisk tillväxt, social sammanhållning och miljöskydd – på lokal, nationell, regional och global nivå.
  - G. Parlamentens möjligheter att påverka sådana förhandlingar bör bli större i framtiden och nya avtal bör i högre grad knytas till en parlamentarisk ansvarighet.
- 1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen konstaterar att världstoppmötet i Johannesburg avslutades med Johannesburgdeklarationen om hållbar utveckling, tillsammans med en genomförandeplan, och att dessutom ett stort antal partnerskapsavtal tillkännagavs.
- 2. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar de allmänna principer som bestämdes i Johannesburgdeklarationen, men anser att resultatet från världstoppmötet framför allt måste bedömas utifrån innehållet i den medföljande genomförandeplanen. Den gemensamma parlamentariska församlingen åtar sig att bidra till att genomföra planen för tillämpning av resultaten från toppmötet i Johannesburg, framför allt punkt VIII med rubriken "Hållbar utveckling för Afrika" och rubrik VIII a) med rubriken "Övriga regionala initiativ" som gäller Västindien och Stilla-havsregionen.
- 3. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att ingen hållbar utveckling kan äga rum utan ekonomisk utveckling och social sammanhållning, framför allt inte i de mindre utvecklade länderna. Den gemensamma parlamentariska församlingen understryker därför i detta sammanhang att kampen mot fattigdomen, förändrade konsumtions- och produktionsmönster och skydd och förvaltning av naturresurserna ömsesidigt förstärker varandra i strävan att uppnå hållbara utvecklingsmål som kräver en balanserad tillämpning för att det skall bli möjligt att uppnå globalt välbefinnande, säkerhet och stabilitet.

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EG-församlingen den 3 april 2003 i Brazzaville (Republiken Kongo).

4. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Europeiska kommissionen att reformera sin jordbruks-, fiskeri- och handelspolitik i ljuset av världstoppmötet i Johannesburg och anser att EU måste enas om en avveckling av sina exportbidrag på jordbruksområdet. Den gemensamma församlingen förkastar undergrävandet av den lokala livsmedelsproduktionen och utarmningen av utvecklingsländernas jordbrukare.
5. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen beklagar att inga reella ansträngningar gjorts för att komma överens om en plan för att hjälpa utvecklingsländerna i deras ansträngningar att främja en övergång till modern teknik, framför allt i samband med energiproduktion, transporter, jordbruk, avfallshantering och kemi, som skulle göra det möjligt att undvika moderniseringsprocessens mer förorenande faser.
6. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen beklagar att Kyotoprotokollet ännu inte hade ratificerats av tillräckligt många stater för att kunna träda i kraft i tid för världstoppmötet i Johannesburg, men välkomnar att konferensen framhävde protokollets betydelse.
7. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uttrycker sin speciella besvikelse över bristen på konkreta mål för förnybar energi, enligt de riktlinjer som föreslagits av EU eller de ännu ambitiösare mål som fördes fram av Brasilien.
8. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uttrycker sin oro över att den nödvändiga beslutsamheten för att vidta gemensamma åtgärder, trots att de utmaningar som världen står inför har beskrivits, inte omfattar ett uttryckligt erkännande av forskningens och teknikens bidrag till en hållbar utveckling och framför allt inte främjar en bättre förståelse för relationen mellan miljö och teknisk utveckling.
9. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen beklagar det otillräckliga engagemanget när det gäller att ta itu med förlusten av världens biologiska mångfald och den svaga formulering man enades om, nämligen att "till år 2010 ha uppnått en betydande sänkning av den nuvarande minskningstakten". Den gemensamma församlingen beklagar att inget ytterligare uttalande gjordes om behovet att stoppa förstörelsen av livsmiljöer och förlusten av biologisk mångfald.
10. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen stöder framför allt ansträngningarna att ge ett globalt stöd för att förbättra sysselsättningsmöjligheterna i enlighet med ILO:s deklaration om grundläggande principer och rättigheter på arbetsplatsen.
11. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen insisterar på behovet av att garantera de transnationella företagens ansvarstagande på området miljö och sociala rättigheter.
12. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen understryker att en hållbar utveckling kräver ett brett och demokratiskt deltagande från alla nyckelgrupper, framför allt arbetsmarknadens parter, när det gäller att utarbeta politiska program, fatta beslut, genomföra och övervaka.
13. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU:s medlemsstater och AVS-länderna att vidta de åtgärder som krävs för att uppfylla de åtaganden man gjorde i Monterrey och under toppmötet i Johannesburg.
14. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar enträget till en reformering av internationella organ som hanterar frågor som gäller hållbar utveckling, i första hand FN:s kommission för hållbar utveckling och FN:s miljöprogram UNEP, samt Världshandelsorganisationen WTO och Bretton Woods-institutionerna. Det allmänna syftet bör vara att uppnå ett multilateralt och internationellt bindande system av goda styrelseformer som kan förverkliga mål och politiska program för hållbar utveckling.
15. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppdrar åt sina medordförande att vidarebefordra denna resolution till AVS-EU:s ministerråd, Europeiska kommissionen, FN:s generalsekreterare och Afrikanska unionen.

RESOLUTION ⁽¹⁾

om uppföljningen av världstoppmötet i Johannesburg

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Brazzaville (Republiken Kongo) från den 31 mars 2003 till den 3 april 2003, utfärdar denna resolution
- med beaktande av de strategiska folkhälsomål som antogs av 1995 års FN-konferens om kvinnor och i Beijing och Beijing+5, samt de mål som godkändes av FN:s internationella konferens om befolkning och utveckling (ICPD) som ägde rum i Kairo 1994 och ICPD+5,
- med beaktande av artikel 25 c) och 25 d) samt 31 b) iii) i partnerskapsavtalet AVS-EU som undertecknades i Cotonou i juni 2000, och av följande skäl:
  - A. I genomförandeplanen från Världstoppmötet om hållbar utveckling i Johannesburg görs en uttrycklig koppling mellan fattigdomsbekämpning, miljöskydd och hälsa, med speciell hänvisning till kvinnor och barn.
  - B. I kapitlet om hälsa (kapitel VI) framförs krav på åtgärder för att förstärka ländernas förmåga att tillhandahålla bastjänster för alla och att främja hälsa, inklusive reproduktiv och sexuell hälsa, i syfte att minska mödra-, spädbarns- och barnadödligheten. Där framförs också krav på lika tillgång på hälsovårdstjänster för kvinnor, med speciell uppmärksamhet på mödra- och förlossningsvård.
  - C. I Johannesburg räddades kvinnors rätt till säkert moderskap, inklusive preventivmedel, tjänster avseende reproduktiv hälsa och säker abort under de sista timmarnas intensiva förhandlingar, trots motstånd från Förenta staterna, Vatikanen och vissa islamiska nationer.
  - D. Genomförandeplanen överensstämmer med nationell lagstiftning och kulturella och religiösa värderingar, med garantier för grundläggande mänskliga rättigheter för alla. Hänvisningen till mänskliga rättigheter mötte starkt motstånd från ovan nämnda delegationer.
  - E. I planen bekräftas målen för att vända aidspandemin som bestämdes under det särskilda sammanträdet med FN:s generalförsamling, framför allt en 25-procentig minskning av hiv-förekomsten hos unga män och kvinnor i åldern 15-24 i de värst drabbade länderna till 2005, och globalt till 2010. Hälften av alla nya hiv-fall i världen utgörs av unga människor i åldern mellan 15 och 24 år.
  - F. I genomförandeplanen uppmanas länderna att utarbeta nationella strategier för förebyggande och behandling och ökat internationellt samarbete mot aids, och länderna uppmanas att uppfylla överenskomna åtaganden att stödja den globala fonden för bekämpning av aids, tuberkulos och malaria, samtidigt som de mest behövande länderna får tillgång till fonden.
- 1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar att världens ledare bekräftat målsättningar som kopplar en hållbar utveckling, fattigdomsbekämpning och miljöskydd till kvinnors sexuella och reproduktiva hälsa och kvinnors rättigheter.
- 2. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar genomförandeplanen som en bekräftelse på internationella överenskommelser, framför allt ICPD:s stöd till rätten till reproduktiv och sexuell hälsa, som omfattar tillgång till information och tjänster som gäller familjeplanering, säkert moderskap, förebyggande av sexuellt överförd smitta, inklusive hiv/aids, och avskaffandet av sexuellt tvång och sexuellt våld. Den gemensamma församlingen understryker att vårdtjänster av god kvalitet avseende reproduktiv hälsa måste vara lätt tillgängliga och ekonomiskt överkomliga för alla kvinnor och män genom hela den reproduktiva hälsocykeln.
- 3. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar regeringarna i EU och AVS att leva upp till sina åtaganden från ICPD, ICPD+5, Beijing, Beijing+5 och i utvecklingsmålen för millenniet (Millennium Development Goals) och att demonstrera sitt engagemang när det gäller att uppnå de beslutade målen, trots det negativa globala klimat som omger frågorna om sexuell och reproduktiv hälsa och individens rättigheter i detta sammanhang, inspirerat av Förenta staternas regering.

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EG-församlingen den 3 april 2003 i Brazzaville (Republiken Kongo).

4. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar regeringarna i EU och i AVS att uppfylla sina åtaganden att finansiera den globala fonden för bekämpning av aids, tuberkulos och malaria.
5. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppdrar åt sina medordförande att vidarebefordra denna resolution till AVS-EU:s ministerråd, Europeiska kommissionen och FN:s generalsekreterare.

RESOLUTION ⁽¹⁾

om forskning och hållbar utveckling

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Brazzaville (Republiken Kongo) från den 31 mars 2003 till den 3 april 2003, utfärdar denna resolution
- med beaktande av resultatet från Världstoppmötet om hållbar utveckling i Johannesburg i Sydafrika i september 2002,
- med beaktande av AVS ministerforum och det tekniska sammanträdet mellan AVS och EU om forskning och hållbar utveckling, som båda ägde rum i Kapstaden i Sydafrika den 28 juli 2002 respektive den 29–30 juli 2002, och av följande skäl:
  - A. Den fattigdom som plågar de flesta AVS-staterna gäller inte enbart en relativ brist på materiella resurser, utan den beror också på en bristande tillgång på ekonomisk, teknisk och sociopolitisk kunskap, vilket förhindrar en hållbar utveckling.
  - B. Samarbetet med utvecklingspartners och mellan AVS-länderna inbördes har bidragit positivt till de framsteg som gjorts i vissa AVS-stater.
  - C. AVS vision för hållbar utveckling bygger på en personcentrerad strategi.
  - D. Ett ökat kunskapsstillägnande är en nyckelfaktor när det gäller att upprätta en rättvis balans i den globala marknadsekonomin.
  - E. I Europeiska kommissionens meddelande "Mot ett globalt partnerskap för hållbar utveckling" (KOM(2002) 82 slutlig) understryks behovet av globala partnerskap.
  - F. Den vidgande klyftan mellan fattiga och rika länder beror delvis på en brist på jämlikhet när det gäller hur kunskap produceras och utnyttjas.
  - G. I avsnittet om internationellt samarbete i EU:s sjätte ramprogram för forskning (FP6) framhålls särskilt problemen i tredje land (inklusive utvecklingsländer).
  - H. I Kapstadsdeklarationen om forskning och hållbar utveckling av den 28 juli 2002 gjorde AVS-länderna vissa åtaganden.
  - I. Ny teknik, såsom informations- och kommunikationsteknik (ICT) är av avgörande betydelse för att öka produktiviteten och möjligheterna att uppnå millenniemålen när det gäller utveckling (Millennium Development Goals).

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EG-församlingen den 3 april 2003 i Brazzaville (Republiken Kongo).

1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen understryker AVS-ländernas behov av att via sitt partnerskap med EU omvandla de åtaganden man gjort i landstrategidokumentet till framsteg, som drivs av en samlad politisk vilja, finansiellt stöd och äkta utvecklingspartnerskap som kopplar kunskap till förnyelseystem och utveckling av yrkeskunskap.
  2. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar AVS-länderna att se till att resultatet från en sund forskning omvandlas till effektiv utvecklingspolitik genom att placera in utvecklingsprocessen i ett långsiktigt integrationsperspektiv.
  3. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU att stödja AVS-ländernas ansträngningar när det gäller att införa ny teknik genom forskningssamarbete och kapacitetsuppbyggnad som ett sätt att utnyttja de ekonomiska och sociala möjligheterna på den globala marknaden.
  4. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar AVS-länderna att genomföra bestämmelsen i den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens resolution AVS-EU 3228/A/01 om AVS-ländernas tillgång till global kommunikation som antogs i Bryssel den 1 november 2001, och uppmanar EU att ge det stöd som krävs.
  5. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Europeiska kommissionen att uppmuntra institutionerna i AVS-länderna att delta i de nya instrumenten i FP6, framför allt nätverken för ett samarbete i världsklass ("networks of excellence") och de integrerade projekten, och att utnyttja de ökande möjligheterna till rörlighet och utbildning av forskare.
  6. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar till ett intensifierat forskningspartnerskap mellan EU:s medlemsstater och deras partner bland AVS-länderna när det gäller att förstå miljöförändringar och att utveckla hållbarhet när det gäller förvaltning av naturresurser, framför allt vattenresurser, jordbruksproduktion, energi och transporter.
  7. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU:s medlemsstater att genom de olika samarbetsprogrammen underlätta uppnåendet av de mål som AVS-länderna angav i Kapstadsdeklarationen om forskning och hållbar utveckling av den 28 juli 2002.
  8. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen understryker behovet av forskningssamarbete mellan AVS-länderna och EU:s medlemsstater för att förstärka kontinuiteten i forskningsinsatserna som avser allmän tillgång till hälsovård av god kvalitet i AVS-länderna.
  9. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till AVS-EU:s ministerråd och till Europeiska kommissionen.
-

RESOLUTION ⁽¹⁾**om Världshandelsorganisationens förhandlingsrunda i Doha**

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Brazzaville (Republiken Kongo) från den 31 mars 2003 till den 3 april 2003, utfärdar denna resolution av följande skäl:
- A. De multilaterala och multisektoriella handelsförhandlingar som beslutades av Världshandelsorganisationens (WTO) fjärde ministerkonferens i Doha i november 2001 pågår för närvarande.
- B. WTO-förhandlingarna och de förhandlingar som äger rum enligt Cotonouavtalet kommer att komplettera varandra och få stor betydelse för AVS-länderna.
- C. I ministerdeklarationen från Doha sägs att "majoriteten av WTO:s medlemsstater är utvecklade länder" som förbinder sig att "låta sina behov och intressen tjäna arbetsprogrammet som antogs genom [Doha]-deklarationen" och att "göra kraftfulla ansträngningar [...] för att se till att utvecklingsländerna, och framför allt de minst utvecklade av dessa, får en del av tillväxten i världshandeln som motsvarar behoven i deras ekonomiska utveckling".
- D. I Doha-deklarationen ingår ett antal åtaganden att ta itu med specifika frågor som sedan länge utpekats som viktiga hinder för att utvecklingsländerna skall kunna garanteras en rättvisare andel av den globala handeln, bland annat:
- a) "förhandlingar [om jordbruket] i syfte att få till stånd en substantiell förbättring av marknadstillträdet, en minskning av alla former av exportbidrag som på sikt bör fasas ut helt och kraftiga minskningar av alla typer av inhemskt stöd som snedvrider handeln",
  - b) förhandlingar som gör det möjligt för utvecklingsländerna att köpa de mediciner som krävs för att garantera de egna medborgarnas hälsa till överkomliga priser eller att själva producera dem,
  - c) förhandlingar om marknadstillträde för andra produkter än jordbruksprodukter "som, på ett sätt som skall överenskommas, skall syfta till att minska eller i förekommande fall eliminera tullavgifter, inklusive minskning eller eliminering av de högsta tullsatserna, höga tullar och progressiva tullar, liksom andra handelshinder än tullar, framför allt på sådana exportprodukter som är av intresse för utvecklingsländerna",
  - d) en granskning av WTO:s regler för att ta hänsyn till utvecklingsländernas speciella behov,
  - e) inrättandet av en arbetsgrupp för handel och skuldsättning,
  - f) bekräftande av principerna om special- och särbehandling av utvecklingsländerna och framför allt av de minst utvecklade länderna.
- E. Under Världstoppmötet om hållbar utveckling i Johannesburg i augusti-september 2002 bekräftades betydelsen av att ge sådana åtaganden verklig substans som en avgörande faktor när det gäller att främja en hållbar utveckling.
- F. Många av de specifika åtagandena i Doha-deklarationen som har betydelse för utvecklingsländerna är försedda med förbehåll eller är vagt formulerade och måste konkurrera med andra frågor om uppmärksamheten i arbetsprogrammet.
- G. Det finns därför behov av ett skydd mot den påtagliga risken för att de utvecklingsprinciper som antyds i Doha-deklarationen dränks av eller underordnas frågor som är av betydelse för mäktiga krafter i de rika länderna.

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EG-församlingen den 3 april 2003 i Brazzaville (Republiken Kongo).

- H. Vissa händelser sedan Doha-deklarationen antogs pekar på behovet av att vara särskilt vaksam i detta avseende, bland annat
- a) godkännandet av den amerikanska jordbrukslagen Farm Bill,
  - b) uppenbara försök att retirera från de åtagande som gjordes i Doha i samband med förhandlingarna kring deklarationen från Världstoppmötet om hållbar utveckling,
  - c) bristen på ett tydligt utvecklingsperspektiv i det förslag till kravdokument från EU som läckts till allmänheten och som skall läggas fram i förhandlingarna kring handeln med tjänster.
1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser det vara av största vikt att se till att de avtal som blir resultatet av den pågående förhandlingsrundan inom WTO blir ett betydelsefullt bidrag när det gäller att ta itu med bristen på balans och jämlikhet i det globala handelssystemet och att utvecklingsbehoven i utvecklingsländerna i allmänhet och i de minst utvecklade länderna i synnerhet skall prioriteras i praktiken, såväl när det gäller att bedriva förhandlingarna som när det gäller förhandlingsresultaten.
2. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen stöder Europeiska kommissionens ansträngningar att nå en kompromiss i WTO:s TRIPS-råd om tillgång till billiga mediciner för utvecklingsländerna och beklagar bristen på resultat hittills. Den gemensamma församlingen anser att en möjlig lösning står att finna i ändringsförslag 196 till europeiska läkemedelsdirektivet.
3. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen understryker att EU har en strategisk position i förhandlingarna och inom internationella finansiella institutioner och att EU därför, parallellt med handelsförhandlingarna, måste se till att de finansiella institutionernas policy granskas, att olika typer av omstruktureringsplaner, som har olika namn, ställs in och att utvecklingsländernas obetalbara externa skulder minskas kraftigt eller skrivs av, så att dessa länder ges en möjlighet att åter få igång sina offentliga investeringar och sin produktion.
4. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen inser att AVS är en av de viktigaste grupperingarna av utvecklingsländer.
5. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen konstaterar den stora skillnaden mellan de industrialiserade länderna å ena sidan och utvecklingsländerna å den andra när det gäller förmågan att leverera tjänster. Den gemensamma församlingen uppmanar därför till att ge frågan en omsorgsfull behandling som tar hänsyn till AVS-ländernas behov av att inrätta och driva offentliga tjänster.
6. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att privata investeringar, i kombination med de nödvändiga offentliga investeringarna, kan verka som en pådrivande kraft för utvecklingen, men att de länder det gäller måste bibehålla full suveränitet när det gäller att administrera sådana investeringar.
7. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att alla förhandlingar måste omfatta frågan om övervakning från de multinationella företagens och de utländska investerarnas sida av att de mänskliga rättigheterna, minoriteternas rättigheter och miljön respekteras, samt att AVS-länderna övervakar de multinationella företagen när det gäller goda styrelseformer (frånvaron av korruption).
8. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att skuldsättningen för många AVS-länder är ett oöverstigligt hinder för den utveckling som är av avgörande betydelse för att de skall kunna integreras i världsekonomin. Den gemensamma parlamentariska församlingen anser att EU bör göra specifika åtaganden för att minska och om möjligt skriva av AVS-ländernas bilaterala och multilaterala skulder.
9. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att en parlamentarisk kontroll av såväl den pågående förhandlingsprocessen som slutresultat kommer att bli av avgörande betydelse i kampen att för att garantera att Doha blir en "utvecklingsrunda".
10. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen understryker att den har en speciell karaktär jämfört med andra gemensamma parlamentariska församlingar genom att den i regelbundna sammanträden sammanför parlamentariker från EU:s medlemsstater och 77 AVS-länder, vilket ger den gemensamma parlamentariska församlingen en möjlighet att spela en viktig roll när det gäller kontinuerlig övervakning och kontroll.
11. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen stöder alla pågående ansträngningar att främja en parlamentarisk övervakning av WTO-processen, inklusive initiativet från den interparlamentariska unionen (IPU) och Europaparlamentet i konferensen i Genève i februari 2003.
12. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar presidiet att avsätta tillräckligt med tid för att ta emot och diskutera betänkanden om de pågående WTO-förhandlingarna under alla kommande sammanträden med den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen.

13. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Europeiska kommissionen att lägga fram en skriftlig rapport vid varje sammanträde med den gemensamma parlamentariska församlingen om de ståndpunkter som kommissionen intar i de pågående sektorsvisa eller övergripande förhandlingarna och på vilket sätt den anser att den intagna ståndpunkten bidrar till ett "utvecklingsresultat". Den gemensamma församlingen önskar att dessa rapporter om möjligt skall skickas ut till samtliga delegater före sammanträdet i den gemensamma parlamentariska församlingen.

14. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen föreslår att AVS sekretariat och ministerråd skall uppmanas att lägga fram en rapport eller ett uttalande om hur de ser på de pågående WTO-processerna vid varje sammanträde med den gemensamma parlamentariska församlingen.

15. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till AVS-EU:s ministerråd, Europeiska kommissionen och WTO.

RESOLUTION ⁽¹⁾

on WTO:s förhandlingar om hälsofrågor

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Brazzaville (Republiken Kongo) från den 31 mars 2003 till den 3 april 2003, utfärdar denna resolution
- med beaktande av WTO:s ministerråds deklARATION om TRIPS-avtalet och folkhälsa som antogs den 14 november 2001 i Doha, framför allt stycke 6 i deklARATIONEN, och av följande skäl:
  - A. Överenskommelsen om Doha-deklARATIONEN om TRIPS och folkhälsa var en betydande framgång och betraktades som en viktig värdemätare för det allvar med vilket de utvecklade länderna betraktar oron i utvecklingsländerna och i de minst utvecklade länderna när det gäller folkhälsan, tillgång till viktiga läkemedel för alla och behovet att låta personer gå före patent.
  - B. I stycke 4 i deklARATIONEN sägs att "TRIPS-avtalet förhindrar inte och får inte heller i framtiden förhindra medlemmarna från att vidta åtgärder för att skydda folkhälsan", och i samma stycke sägs att "[TRIPS]-avtalet kan och bör tolkas och genomföras på ett sätt som stöder WTO-medlemmarnas rätt att skydda folkhälsan och framför allt att främja tillgången till mediciner för alla".
  - C. I stycke 5 b) i Doha-deklARATIONEN bekräftas rätten för länderna att bevilja de licenser som krävs och friheten att avgöra villkoren för att tilldela sådana licenser och i stycke 5 c) understryks att varje medlem har rätt att bestämma vad som utgör en nationell nödsituation eller andra extremt trängande omständigheter som motiverar användningen av skyndsamma förfaranden.
  - D. WTO-medlemmar med tillräcklig inhemsk tillverkningskapacitet omfattas inte av några begränsningar när det gäller användningen av obligatoriska licenser och behöver inte vända sig till WTO för att utnyttja sina rättigheter enligt TRIPS. Medlemmar med otillräcklig tillverkningskapacitet inom läkemedelssektorn, eller länder där sådan kapacitet helt saknas, skulle emellertid kunna drabbas av svårigheter när det gäller en effektiv användning av de obligatoriska licenserna enligt TRIPS-avtalet, något som uppmärksammas i stycke 6, eftersom artikel 31 f) i TRIPS-avtalet begränsar användningen av obligatoriska licenser till att i huvudsak gälla den inhemska marknadens behov.

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EG-församlingen den 3 april 2003 i Brazzaville (Republiken Kongo).

- E. WTO:s TRIPS-råd fick därför i uppdrag att hitta en snabb lösning på detta problem – genom att se till att tillverkning för export till ett land som har utfärdat en obligatorisk licens eller som inte har något patent, men som inte har tillverkningskapacitet, skall kunna ske från ett land som tillhandahåller läkemedelspatent – och att rapportera till det allmänna rådet före utgången av år 2002.
- F. Syftet med detta mandat var helt klart att de länder som saknade sådan kapacitet inte skulle drabbas av diskriminerande inskränkningar och att den lösning som eftersträvades skulle vara väl fungerande, automatisk och ekonomiskt rimlig. I det perspektivet är förslaget från i december 2002 inte tillfredsställande och det följer inte andan i Doha-deklarationen.
- G. Den tidsfrist som bestämdes kunde inte upprätthållas eftersom vissa läkemedelsbolag och Förenta staternas regering ansåg att det behövdes ytterligare restriktiva definitioner av begreppet "folkhälsokris", i kombination med en detaljerad förteckning över de sjukdomar som bestämmelserna skulle gälla för.
- H. Europeiska kommissionen har nu föreslagit att det skall bli möjligt att fråga Världshälsoorganisationen om råd vid en eventuell tvist, men att de råd som ges inte skall vara bindande.
1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen beklagar livligt den ståndpunkt som intagits av Förenta staterna och som motiveras av vissa läkemedelsbolags intresse av att blockera TRIPS-WTO-rådets möjligheter att finna en snabb lösning på problemet med utvecklingsländernas tillgång på läkemedel före utgången av 2002 i enlighet med det som överenskommit i Doha.
  2. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen bekräftar att tillgången på hälsovård är en del av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna som bör respekteras.
  3. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Europeiska kommissionen och EU:s medlemsstater att inta en kraftfull ståndpunkt i TRIPS-WTO-förhandlingarna för att se till att den offentliga hälsovården alltid prioriteras före kommersiella faktorer, patent och läkemedelsbolagens vinster.
  4. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att språket i Doha-deklarationen är tydligt och inte kan missförstås och att frågan om vad som utgör grund för att utfärda obligatoriska licenser och vad som inte utgör sådan grund, inte behöver tolkas ytterligare, vare sig genom en "godkänd förteckning" eller externa mekanismer för godkännande, samt att alla påståenden om missbruk av TRIPS bör hanteras genom relevanta förfaranden för tvistlösning.
  5. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att de pågående förhandlingarna inte får resultera i diskriminering mellan WTO-medlemmar med olika kapacitet när det gäller att reagera på folkhälsoproblem och uppmanar dessutom Europeiska kommissionen att försöka hitta en rättvis lösning på problemet som anges i punkt 6 i Doha-deklarationen.
  6. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen kräver därför enträget att Europeiska kommissionen måste respektera de förtydliganden som anges i Doha-deklarationen och tillbakavisa alla ståndpunkter som skulle resultera i begränsningar när det gäller antalet sjukdomar eller de länder som skulle kunna utnyttja en effektiv lösning på det problem som anges i punkt 6.
  7. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att de pågående förhandlingarna inom WTO om en lösning på punkt 6 i Doha-deklarationen borde syfta till att placera WTO-medlemmarna utan tillräcklig produktionskapacitet i samma position som de WTO-medlemmar som har produktionskapacitet.
  8. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att den effektivaste lösningen är ett begränsat undantag enligt artikel 30 i TRIPS-avtalet, varigenom WTO:s medlemmar kan ge tredje part rätt att tillverka, sälja och exportera patentskyddade läkemedel och annan hälsovårdsteknik för att uppfylla folkhälsokraven. Den gemensamma församlingen anser att detta borde medge att tillverkning i exportsyfte definieras i nationell lagstiftning som undantag till patentinnehavarnas patenträttigheter.
  9. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen kräver att artikel 31, som definierar det obligatoriska licenssystemet, skall bibehållas.
  10. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen insisterar på att varken länderna med otillräcklig produktionskapacitet eller länderna som utnyttjar mekanismen för att tillverka för export skall underkastas några villkor, meddelandeförfaranden eller andra förfaranden som är mer krävande än dem som redan anges i WTO:s regler.

11. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen inser att WTO inte är det lämpligaste organet för att agera skiljedomare eller bestämma regler i frågor som gäller folkhälsan eller tillgång på livsviktiga läkemedel och att i det avseendet TRIPS-avtalet måste underställas andra värden och myndigheter, vilket framgår av Doha-deklarationen.
12. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen håller med Europeiska kommissionen om att Världshälsoorganisationen (WHO) skulle kunna spela en viktig roll, men varnar för att WHO:s självständighet och auktoritet inte får äventyras. Den gemensamma parlamentariska församlingen uppmuntrar i detta sammanhang Europeiska kommissionen att beakta WHO:s förslag till lösning på punkt 6 som lades fram i TRIPS-rådet den 17 september 2002.
13. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser därför att Europeiska kommissionens förslag till förteckning över berörda sjukdomar inte är uttömmande eftersom, om det vore det, så skulle det utgöra en ytterligare begränsning för utvecklingsländernas användning av obligatoriska licenser eller artikel 30-mekanismer, medan de utvecklade länderna inte är underställda sådana begränsningar.
14. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att när det uppkommer konflikter, något som är tydligt i det här aktuella fallet, mellan immateriell äganderätt och offentlig policy, så bör de alltid lösas till förmån för personer, inte patent. Den gemensamma parlamentariska församlingen understryker dessutom att det finns en tidsplan i TRIPS-avtalet för en total granskning av hur avtalet fungerar som ännu inte har uppfyllts och konstaterar att denna process också har bromsats i Genève.
15. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Europeiska kommissionen och EU:s medlemsstater att stödja en bredare diskussion under WHO:s ledning om hur TRIPS-avtalet påverkar tillgängligheten för billiga generiska läkemedel.
16. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Europeiska kommissionen att även undersöka alternativa strategier för att ta itu med frågan om bristen på produktutveckling när det gäller försummade sjukdomar och att stödja WHO när det gäller att ta upp denna fråga på dagordningen.
17. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppdrar åt sina medordförande att vidarebefordra denna resolution till AVS-EU:s ministerråd, Europeiska kommissionen, WTO, WHO och FN:s generalsekreterare.

RESOLUTION ⁽¹⁾

om krisen på den internationella kaffemarknaden

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Brazzaville (Republiken Kongo) från den 31 mars 2003 till den 3 april 2003, utfärdar denna resolution
- med beaktande av sina tidigare resolutioner och bekräftande dem som rör internationell handel, utveckling, skuldsättning och fattigdomsbekämpning, och av följande skäl:
  - A. Priset på kaffe har sjunkit med över 50 procent under de senaste tre åren, inkomsterna för de små jordbruken i kaffeproducerande AVS-stater har rasat och många av dem hotas av svält, medan världsmarknaden samtidigt uppvisar ett årligt överskott på 540 miljoner kg, dvs. nästan 8 procent jämfört med konsumtionen.
  - B. De små kaffeproducenterna tvingas sälja under sin produktionskostnad, medan internationella företag som Nestlé, Kraft, Sara Lee och Procter & Gamble, som köper upp cirka halva världsproduktionen, tjänar miljarder dollar på att sälja olika varumärkesskyddade kaffesorter.
  - C. Vissa av dessa AVS-länder hör till de tio största kaffeproducenterna.

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EG-församlingen den 3 april 2003 i Brazzaville (Republiken Kongo).

- D. Kaffe svarar för nästan 60 procent av Etiopiens export och, med den nuvarande marknadskrisen har landets intäkter fallit från 110 miljoner USD till 58 miljoner USD under ett år när landet försöker göra besparingar genom att minska sina skulder.
- E. Denna situation har delvis uppkommit som resultat av att den internationella kaffeorganisationen, som reglerade kaffemarknaden på olika sätt, bland annat genom ett kvotsystem, har avskaffats.
- F. Den nuvarande krisen är resultatet av den politik som bedrivs av olika internationella organ (Världsbanken, IMF, WTO) och som syftar till att uppmuntra utvecklingsländerna att ytterligare avreglera sin handel och utveckla ekonomiska strategier inriktade på en yttre marknad.
- G. Även EU har ett ansvar eftersom unionen uppmuntrar konkurrens mellan de fattigare länderna genom sin politik som syftar till att avreglera handeln.
- H. Den kris som drabbat kaffemarknaden i många av producentländerna i allmänhet och i länderna i östra Afrika, dvs. Etiopien, Kenya, Uganda och Burundi i synnerhet, är djupt oroande.
- I. Det har inte förekommit några betydande sänkningar av det pris som konsumenterna i de rika länderna betalar, medan å andra sidan fattiga kaffeodlare i länder som Etiopien enbart får cirka 1 procent av de pengar som slutkonsumenten betalar.
- J. I dag finns det mer än någonsin ett tvingande behov av att etablera ett praktiskt och skyndsamt partnerskap med de kaffeproducerande och -exporterande länderna i regionen så att samtliga internationella partner kan samarbeta för att lösa krisen.
- K. Etiopien, kaffets födelseland och ett av de största exportländerna i Afrika, har drabbats hårdast av priset, där småskaliga organiska producenter får mindre än 0,10 USD per kg för kaffe som sedan säljs i Västvärlden för cirka 26 USD per kg.
- L. Kaffekrisen får mycket allvarliga effekter på de genomsnittliga kaffeodlarnas levebröd, vilket är mycket oroande. De flesta tvingas gräva upp sina kaffeplantor och ersätta dem med växter som har negativa effekter på hälsan, miljön och den hållbara utvecklingen. På grund av detta hotas också världens mest populära ekologiska kaffebo (Ethiopian arabica) av utrotning.
- M. Det är djupt oroande att många av AVS-ländernas kaffeproducenter har förlorat dubbelt så mycket i intäkter från kaffemarknaden som de har erhållit i skuldsaneringsstöd. Konsekvenserna av dessa förluster undergräver på ett allvarligt sätt ansträngningarna som dessa länders regeringar gör att föra sina länder ut ur fattigdomen.
- N. Det är djupt oroande att konstatera att denna kris placerar kraftiga hinder på den väg som många AVS-länder har valt för att bekämpa fattigdomen, och vari en central del utgörs av jordbruksdriven utveckling, vilket inkluderar kaffeproduktion.
- O. Europeiska kommissionen måste skyndsamt vidta åtgärder för att ta itu med de kollapsande kaffepriserna i världen och minska lidandet för miljontals kaffeproducerande jordbrukare och de samhällen som är beroende av den sektorn.
- P. Riktlinjerna när det gäller underskott i exportintäkterna som utfärdades på grundval av Cotonouavtalet har brister när det gäller att ta itu med dessa frågor.
- Q. Den bästa lösningen är att reformera styrelseskicket för den internationella handeln för att se till handeln fungerar för de fattiga på alla nivåer.
1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att den kraftiga nedgången i kaffepriserna kräver skyndsamma åtgärder för att hjälpa de små odlarna i Etiopien, Uganda och Kenya som har drabbats allvarligt av krisen.

2. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser inte det är godtagbart att små producenter får i genomsnitt 0,24 USD per pund kaffe, medan konsumenterna i de rikare länderna betalar cirka 3,60 USD per pund.
  3. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Europeiska kommissionen och AVS-länderna att föreslå en ambitiös uppsättning handelsregler för att uppnå de viktigaste målen för en hållbar utveckling, bland annat fattigdomsbekämpning, inom ramen för handelsförhandlingarna mellan EU och AVS.
  4. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen kräver en granskning av de frihandelsavtal som för närvarande gäller och att de ersätts med rättvisa arrangemang som tar hänsyn till oron i länderna i Syd för att undvika alla framtida nedgångar i råvarupriserna.
  5. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att internationella finansinstitutioner, tillsammans med Europeiska unionen, har en del av ansvaret för denna kris, eftersom man villkorat sina bidrag med en avreglering av handeln och stimulerat de länder det gäller att följa en marknadsinriktad ekonomisk politik.
  6. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar enträget de stora kafferosterierna att betala kaffeodlarna ett anständigt pris som ligger tillräckligt högt över produktionskostnaden och att köpa bönor som uppfyller kaffeorganisationen ICO:s standard samt att öka den mängd kaffe de köper inom ramen för rättvis handel.
  7. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Europeiska kommissionen att tillhandahålla det nödvändiga ekonomiska och materiella stödet för den räddningsplan för kaffe som lanserades av Oxfam och som antogs av de största kaffeproducerande och -exporterande länderna.
  8. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Europeiska kommissionen att åter utnyttja före detta STABEX-fonder eller skyndsamt avsätta ytterligare medel för att ta itu med krisen i de kaffeproducerande länderna och att vidta de åtgärder som krävs för att medge att länderna utan villkor skall kunna utnyttja finansieringsram B i den nionde Europeiska utvecklingsfonden.
  9. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar världens ledande kafferosterier att avsätta tillräckliga medel för att ta itu med jordbrukarnas och lokalsamhällets svåra situation och att samarbeta med utvecklingsorganisationer, eftersom det enorma prisraset och flykten av jordbrukare från denna bransch inte ligger i företagens och den industrialiserade världens kaffedrickande konsumenters långsiktiga intresse.
  10. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar samtliga regeringar i den utvecklade delen av världen och internationella partnerorganisationer att ingripa och genomdriva striktare internationella kaffestandarder, inklusive skydd av kvalitet och ekologisk kaffeimport, och att avsätta ett större ekonomiskt stöd för att hjälpa jordbrukare att diversifiera med hållbara alternativa grödor.
  11. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Europeiska kommissionen att utarbeta ett meddelande om råvaror före ICO:s och Världsbankens internationella konferens om kaffe, som skall äga rum i maj 2003.
  12. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till AVS-EU:s ministerråd och till Europeiska kommissionen.
-

RESOLUTION⁽¹⁾**om ris**

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Brazzaville (Republiken Kongo) från den 31 mars 2003 till den 3 april 2003, utfärdar denna resolution
- med beaktande av målen för utveckling av handeln, hållbar utveckling och fattigdomsbekämpning i AVS-EU:s partnerskapsavtal som undertecknades i Cotonou den 23 juni 2000, och av följande skäl:
  - A. Partnerskapsavtalet erkänner betydelsen av varuhandeln för AVS-länderna och framhåller att avregleringsprocessen skulle kunna leda till en försämring av AVS-ländernas relativa konkurrensläge, något som därmed kunde hota deras utvecklingsinsatser.
  - B. I partnerskapsavtalet förbinder sig EU att stödja AVS-ländernas integrering i världsekonomin och att främja den regionala integrationen.
  - C. I deklaration nr XXIV, Gemensam deklaration om ris, i partnerskapsavtalet erkänns rissektorns betydelse för ekonomi och utveckling i AVS risexporterande länder vad gäller sysselsättning, utländsk valuta och social och politisk stabilitet.
  - D. I deklarationen gjorde EU ett åtagande att under en förberedelseperiod finansiera ett integrerat sektorspecifikt program för utveckling av AVS-exportörer av ris med icke fördelade resurser från Europeiska utvecklingsfonden, i samarbete med den berörda AVS-sektorn.
  - E. EU:s riskonsulter har utarbetat handlingsplaner och finansieringsförslag för ett stödpaket för den västindiska risindustrin för att öka dess konkurrenskraft och förstärka en regionalt integrerad handel.
  - F. Europeiska kommissionens förslag av den 10 juli 2002 att sänka interventionspriserna för ris med 50 procent och att bevilja direktstöd och avlänkade betalningar för att kompensera de europeiska risodlarna är djupt oroande. Det skulle kunna få drastiska effekter på AVS-ländernas risexport och resultera i ekonomisk, politisk och social instabilitet i AVS-områdets risproducerande länder.
  - G. Europeiska unionen har förbundit sig att bevara fördelarna för AVS-länderna i AVS-EU:s handelsarrangemang under förberedelseperioden.
  - H. Förvaltningen av det nuvarande systemet för riskvoter brister i öppenhet och fördelarna för AVS-länderna är mindre än väntat.
- 1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Europeiska rådet att i full utsträckning ta hänsyn till de negativa effekterna för AVS-ländernas risindustri när det behandlar Europeiska kommissionens förslag till ändringar av den gemensamma organisationen av marknaden för ris och att överväga justerande och kompensatoriska åtgärder för att lindra de negativa effekterna för AVS-ländernas risexportörer.
- 2. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Europeiska rådet att skyndsamt godkänna förslaget till finansiering av stödpaketet för att öka den västindiska risindustrins konkurrenskraft.
- 3. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Europeiska kommissionen att ställa tillräckliga resurser till förfogande under den andra fasen, grundat på de tekniska resultaten från EU:s konsulter i anslutning till handlingsplanerna.
- 4. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Europeiska kommissionen att genomföra nödvändiga ändringar i förvaltningen av kvotsystemet i enlighet med vad som anges i det meddelande som lades fram av AVS i januari 2003.

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EG-församlingen den 3 april 2003 i Brazzaville (Republiken Kongo).

5. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till AVS-EU:s ministerråd och till Europeiska kommissionen.

RESOLUTION ⁽¹⁾

om socker

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Brazzaville (Republiken Kongo) från den 31 mars 2003 till den 3 april 2003, utfärdar denna resolution
- med beaktande av resolutionen om socker som antogs vid ministerrådets 76:e sammanträde i Bryssel den 9–11 december 2002,
- med beaktande av resolutionen om socker som den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen antog vid sitt fjärde sammanträde i Kapstaden den 18–21 mars 2002,
- med beaktande av Europeiska rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om de gemensamma organisationen av marknaden för socker, särskilt dess förlängning av EU:s sockerordning i ytterligare en period om fem år, och av följande skäl:
  - A. AVS sockerprotokoll är en integrerad del av EU:s sockerpolitik och protokollets kvantiteter bestäms i EU:s WTO-åtaganden.
  - B. Parterna till Marrakechavtalet, genom vilket Världshandelsorganisationen upprättades, har bekräftat att deras förbindelser inom områdena handel och ekonomi särskilt bör inriktas på full sysselsättning och hållbar utveckling, samtidigt som miljön skyddas och bevaras, och inser att det måste göras positiva ansträngningar för att utvecklingsländerna skall få en skälig del av tillväxten inom världshandeln.
  - C. Den utvecklingsagenda som antogs av WTO:s fjärde ministerkonferens i Doha i Qatar i november 2001 innebär en välkommen utveckling.
  - D. Under de pågående jordbruksförhandlingarna inom ramen för WTO har man bland annat tagit hänsyn till icke handelsmässiga faktorer, särskilda och individuella hänsyn till utvecklingsländerna, bevarandet av förmånsarrangemang och de små ö-staternas särskilda utvecklingsbehov.
  - E. Partnerskapsavtalet mellan AVS och EU som undertecknades i Cotonou i juni 2000 är inriktat på målet att minska och så småningom utrota fattigdomen, vilket stämmer överens med målen en hållbar utveckling och en gradvis integrering AVS-länderna i världsekonomin.
  - F. De små och sårbara sockerexporterande länderna inom AVS, som antingen hör till de minst utvecklade länderna eller är utvecklingsländer, nettoimportörer av livsmedel, sårbara, utan kuster eller ö-stater och som är producenter eller exportörer av en enda produkt med särskilda ekonomiska och sociala svårigheter, fortsätter att vara beroende av förutsägbara och stabila intäkter från sin sockerexport till EU, i enlighet med förmånliga tillträdesavtal, om de skall klara en hållbar socioekonomisk utveckling.
  - G. De inneboende naturliga, fysiska och strukturella hindren i de flesta av AVS sockerproducerande stater och deras topografi tillåter i allmänhet inte en horisontell diversifiering av jordbruket och dessa faktorer kan få negativ effekt på konkurrenskraften för AVS-ländernas sockerindustri.

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EG-församlingen den 3 april 2003 i Brazzaville (Republiken Kongo).

- H. De sockerproducerande länderna inom AVS har använt och använder fortfarande på ett förnuftigt sätt de livsviktiga intäkterna i utländsk valuta från exporten till EU i sina rationaliserings- och moderniseringsprogram för att förbättra effektiviteten, öka produktiviteten och konkurrenskraften, främja användningen av biprodukter, inklusive produktionen av miljövänlig el, samt att uppmuntra meningsfull diversifiering inom andra sektorer, där en sådan är möjlig.
- I. Sockerindustrin är en av de största arbetsgivarna i de exporterande AVS-länderna och den spelar en flerfunktionell roll genom att bidra till miljöskydd, landsbygdens utveckling och livsmedelssäkerhet samt bevarande och skyddande av traditionella livsmönster.
- J. Australien och Brasilien har nyligen gjort framställningar om överläggningar om vissa aspekter när det gäller EU:s sockerpolitik, som de anser strida mot WTO:s jordbruksavtal, avtalet om bidrag och utjämnande åtgärder samt 1994 års GATT-avtal.
- K. Både Australien och Brasilien är ledande exporterare av flera olika råvaror och hör till de länder som drar störst nytta av Uruguayrundans avreglering av handeln med jordbruksprodukter. Brasilien är framför allt världens största sockerexportör, med cirka 13 miljoner ton 2002, jämfört med de 1,6 miljoner ton som 17 AVS-länder exporterar till EU:s marknad, en siffra som har förblivit oförändrad.
- L. Den ökande sockerexporten från Brasilien pressar ner världspriset på socker, vilket är mycket oroande.
- M. Det är mycket oroande att Australien och Brasilien har vidtagit åtgärder som i slutänden skulle kunna hota utkomsten för tusentals fattiga jordbrukare och arbetare som hör till de sårbaraste befolkningsgrupperna i de AVS-stater det gäller.
- N. De pågående WTO-förhandlingarna om jordbruket erbjuder ett lämpligt forum där samtliga WTO-medlemmar skulle kunna försöka hitta en balanserad och rättvis lösning som tar hänsyn till samtliga medlemmarnas intressen.
- O. Sedan 2001 genomför EU initiativet "Allt utom vapen", ett initiativ som fått starkt stöd bland AVS-länderna.
- P. Den 27 september 2002 inleddes förhandlingarna om ekonomiska samarbetsavtal och i det sammanhanget är det nödvändigt att understryka artikel 36.4 i Cotonouavtalet, som på nytt bekräftar betydelsen av råvaruprotokollen och behovet av att granska dem i ljuset av nya handelsarrangemang i syfte att skydda de fördelar som protokollen medför, varvid man särskilt bör beakta sockerprotokollets särskilda juridiska status.
- Q. Det är också nödvändigt att påminna om den gemensamma förklaringen (bilaga XXIII) om marknadstillträde i Cotonouavtalet, i vilken parterna kommer överens om att undersöka alla åtgärder för att bevara AVS-ländernas konkurrenskraft på gemenskapens marknad och Europeiska unionens råd understryker sin skyldighet att ta hänsyn till effekterna på handeln mellan AVS och EU av alla avtal som ingås eller åtgärder som vidtas av EU.
1. Den gemensamma parlamentariska församlingen uppmanar EU att
- försvara, bibehålla och efterleva den juridiska skyldighet och det politiska åtagande som ingår i Cotonouavtalet, framför allt sockerprotokollet,
  - bekräfta bestämmelserna i artikel 36.4 i Cotonouavtalet för att garantera att sockerprotokollet är kompatibelt med WTO:s bestämmelser och att skydda de fördelar som protokollet ger,
  - se till att EU:s interna reformer av GJP och EU:s allmänna avregleringar på handelns område inte får negativa effekter på de små och sårbara ekonomierna i de sockerproducerande AVS-staterna,

- erkänna den stora och avgörande betydelse som förutsägbara och stabila intäkter från sockerexporten har haft för den ekonomiska utvecklingen, fattigdomsbekämpningen och främjandet och bevarandet av social och politisk stabilitet,
  - erkänna sockerindustrins flerfunktionella natur, framför allt dess roll när det gäller miljöskydd och landsbygdsutveckling i de sockerproducerande AVS-staterna, samt när det gäller att garantera livsmedelssäkerhet,
  - ta med ovanstående i beräkningen när man går in i WTO-förhandlingarna om jordbruk och arbete med AVS så att förmånsarrangemangen fortfarande är meningsfulla och tillhandahålls med rättslig säkerhet på lämpligt sätt.
2. Den gemensamma parlamentariska församlingen uppmanar Europeiska kommissionen och EU:s medlemsstater att tillsammans med AVS-staterna vidta de åtgärder som krävs för att försvara ordningen för socker och AVS förmånliga tillträdesvillkor mot den utmaning som kommer från Australien och Brasilien.
3. Den gemensamma parlamentariska församlingen uppmanar dessutom Europeiska kommissionen och EU:s medlemsstater att leva upp till sina åtaganden enligt sockerprotokollet, oavsett resultatet av utmaningen.
4. Den gemensamma parlamentariska församlingen uppmanar Europeiska kommissionen att samråda med de sockerproducerande AVS-staterna om resultaten från granskningen efter halva tiden av EU:s sockerordning innan förslagen framställs, i syfte att tillse att resultatet av en eventuell granskning av AVS-staterna tas med i beräkningen. Den gemensamma församlingen begär att Europeiska kommissionen i detta sammanhang lämnar utrymme åt de nödvändiga mekanismerna för att garantera åtminstone samma intäktsnivåer för AVS sockerproducerande stater som för EU:s sockerproducenter.
5. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till AVS-EU:s ministerråd, Europaparlamentet och Europeiska kommissionen.

RESOLUTION ⁽¹⁾

om tonfisk

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Brazzaville (Republiken Kongo) från den 31 mars 2003 till den 3 april 2003, utfärdar denna resolution av följande skäl:
- A. Cotonouavtalets huvudmål är att främja och påskynda den ekonomiska och sociala utvecklingen i AVS-länderna.
- B. Cotonouavtalets signatarstater har i enlighet med bestämmelserna i artikel 3 i avtalet förbundit sig att avstå från alla handlingar som skulle kunna äventyra de målen.
- C. Det nuvarande medlingsförfarandet inom WTO om en eventuell minskning av tullavgifterna för konserverad tonfisk från Thailand och Filippinerna är mycket oroande.
- D. Företagen som exporterar tonfisk från Thailand och Filippinerna är mycket konkurrenskraftiga.
- E. Produktionen av och handeln med tonfisk är av stor betydelse för utvecklingen och den ekonomiska och sociala stabiliteten i många av AVS-länderna.

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EG-församlingen den 3 april 2003 i Brazzaville (Republiken Kongo).

- F. Utvecklingsnivån i många AVS-länder är låg och de har gjort enorma investeringar i fiskesektorn i allmänhet och i tonfisksektorn i synnerhet.
- G. Ett stort antal AVS-länder har ingått fiskeavtal med Europeiska unionen.
- H. Till skillnad från AVS-länderna tillhör Thailand och Filippinerna den del av världen som drar till sig de största investeringarna.
- I. Ursprungsreglerna när det gäller fiskeprodukter är mycket komplicerade.
- J. Thailand och Filippinerna har en annan utvecklingsnivå och en extremt stor fiskeflotta som gör det lättare för de länderna att följa ursprungsreglerna om de skulle beviljas särskild förmånsbehandling.
- K. Ändrade tillträdesregler för Thailand och Filippinerna skulle leda till störningar och till att AVS-ländernas tonfiskindustri försvinner.
- L. En kollaps inom tonfisksektorn i AVS-länderna skulle kunna få långtgående konsekvenser och leda till ekonomisk och social oro och undergräva de framsteg som gjorts inom fattigdomsbekämpningen, som är ett av huvudmålen i Cotonouavtalet.
- M. Medlingsförfarandet inom WTO avseende en sänkning av tullavgifterna för konserverad tonfisk som exporterats från Thailand och Filippinerna bör granskas, liksom de förslag från medlarna som vidarebefordrats till Europeiska kommissionen.
1. Den gemensamma parlamentariska församlingen uppmanar EU att
    - inse att det är en stor skillnad mellan AVS-länderna, av vilka de flesta hör till gruppen minst utvecklade länder, och Thailand och Filippinerna,
    - se till att inga beslut som skulle kunna vara skadliga för AVS-länderna fattas av myndigheterna i EU:s medlemsstater,
    - se till att tillträdet till Europeiska unionens marknad bibehålls för produkter från AVS-länderna i allmänhet och för tonfiskprodukter i synnerhet,
    - se till att erbjudanden som framförs av EU inom ramen för Doha-agendan, inte hindrar utvecklingsansträngningarna i AVS-länderna,
    - avstå från att anta medlarens förslag som under alla omständigheter inte är bindande.
  2. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till AVS-EU:s ministerråd och till Europeiska kommissionen.
-

RESOLUTION ⁽¹⁾**om främjandet av den privata sektorn inom ramen för Cotonouavtalet**

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Brazzaville (Republiken Kongo) från den 31 mars 2003 till den 3 april 2003, utfärdar denna resolution
- med beaktande av partnerskapsavtalet mellan AVS och EU som undertecknades i Cotonou den 23 juni 2000, i synnerhet dess avdelning 4: Samarbete för finansiering av utveckling, avsnitt II: Finansiellt samarbete, kapitel 7: Investeringar och utvecklingsstöd från den privata sektorn, inklusive utvecklingskompendium ⁽²⁾,
- med beaktande av uttalandet från AVS-ländernas stats- och regeringschefer som sammanträdde i Libreville, Santo Domingo och Nadi,
- med beaktande av Europeiska kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet: "Europeiska gemenskapens strategi för utveckling av den privata sektorn i AVS-länderna" ⁽³⁾,
- med beaktande av Europeiska kommissionens meddelande om företagens sociala ansvar – näringslivets bidrag till en långsiktig stabil utveckling ⁽⁴⁾,
- med beaktande av resolutionen om samarbete kring utvecklingsfinansiering som antogs av AVS ministerråds vid dess 76:e sammanträde i Bryssel den 10-11 december 2002 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av investeringsfacilitetens genomförandebestämmelser, och av följande skäl:
  - A. I artiklarna 74-78 i Cotonouavtalet erkänns behovet av att stödja politiken och strategierna för utveckling av investeringar och den privata sektorn. Dessutom framhålls att den roll som investeringsstimulerande åtgärder spelar i alla ekonomiska utvecklingsprocesser måste hållas i åtanke.
  - B. Den privata sektorn är den största arbetsgivaren i AVS-länderna. Genom att rikta in sig på denna viktiga ekonomiska sektor försöker AVS-gruppen och Europeiska unionen bekämpa fattigdomen genom att förbättra inkomstfördelningen och minska den sociala utstötningen, samtidigt som man främjar en hållbar utveckling i AVS-länderna.
  - C. De små och medelstora företagen är av avgörande betydelse för utvecklingen, eftersom de bidrar till de två grundläggande förutsättningarna för all fattigdomsbekämpning, nämligen ökad sysselsättning och ekonomisk tillväxt, och utgör grund för civilsamhället.
  - D. Globaliseringen har påverkat människors sätt att leva och göra affärer över hela världen. Därmed har konkurrensen ökat, vilket gör det ännu svårare för AVS-ländernas privata företag att konkurrera.
  - E. Enbart en avreglering av handeln kommer inte att leda till utveckling i AVS-länderna och om en sådan process inte genomförs med beaktande av de särskilda behoven och begränsningarna som finns i AVS-ländernas produktionssektor, skulle det kunna leda till ökad social utstötning och mer lidande.
  - F. De olika instrument som finns för att stödja utvecklingen av den privata sektorn inom AVS-EU-samarbetet måste samordnas effektivt för att förhindra dubbleringar och förbättra utnyttjandegraden för de fonder som tas i anspråk.

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EG-församlingen den 3 april 2003 i Brazzaville (Republiken Kongo).

⁽²⁾ Kompendium över samarbetsstrategier, Avtal mellan medlemmarna i gruppen av stater från Afrika, Västindien och Stillehavsområdet och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater.

⁽³⁾ KOM(98) 667 slutlig.

⁽⁴⁾ KOM(2002) 347 slutlig.

⁽⁵⁾ Resolution nr 2.

- G. Företagens sociala ansvar är viktigt när det gäller att skydda miljön och garantera humana arbetsvillkor.
- H. Den europeiska rådgivningstjänsten för företag (EBAS) börjar nu avvecklas och DIAGNOSE-programmen har slutförts.
1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen bekräftar den privata sektorns betydelse när det gäller att påskynda tillväxt och utveckling i AVS-länderna, och behovet av att AVS-länderna skapar en gynnsam investeringsmiljö.
  2. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen bekräftar sin önskan att fortsätta ansträngningarna att främja konkurrenskraften för AVS-ländernas privata sektor som ett sätt att minska fattigdomen och underlätta en gradvis integrering av AVS-länderna i världsekonomin.
  3. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar AVS-länderna och Europeiska unionen att avsätta tillräckliga resurser för att AVS-ländernas privata sektor skall kunna delta aktivt i det globala handelssystemet.
  4. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar AVS och EU:s gemensamma ministerkommitté om samarbete kring utvecklingsfinansiering att särskilt uppmärksamma främjande och utveckling av den privata sektorn i AVS-länderna.

Den privata sektorns deltagande i förhandlingarna kring ekonomiska partnerskapsavtal (EPA)

5. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar AVS-länderna och Europeiska unionen att uppmuntra den privata sektorns deltagande i de pågående EPA-förhandlingarna.
6. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen understryker den ledande roll som regionala organisationer och branschorganisationer måste spela när det gäller att göra det möjligt för den privata sektorn att bidra till utformningen av AVS och EU:s förhandlingsstrategier.

Deltagande av företag, leverantörer och konsulter från AVS-länderna i kontrakt som finansieras av Europeiska utvecklingsfonden

7. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmärksammar med intresse bestämmelserna i bilaga IV (Tillämpning och administrativa förfaranden) i Cotonouavtalet, som syftar till att uppmuntra största möjliga deltagande från fysiska och juridiska personer i AVS-staterna i genomförandet av kontrakt som finansieras av Europeiska utvecklingsfonden.
8. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar den granskning av de allmänna reglerna som avser tjänste-, leverans- och arbetskontrakt som finansieras av Europeiska utvecklingsfonden för att garantera att de speciella förutsättningarna för partnerskapet mellan AVS och EU uppmärksammas.
9. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Europeiska kommissionen samt nationella och regionala utanordnare att tillse att tillämpningen av dessa föreskrifter när det gäller urval och tilldelning av avtal erbjuder optimala förutsättningar för AVS-ländernas företag, leverantörer och konsulter.

Samordning av stödet

10. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar AVS-länderna och Europeiska unionen att utarbeta en samordningsmekanism i syfte att undvika dubbleringar bland de olika stödprogram och institutioner för den privata sektorn som avser hela AVS-området, olika regioner eller enskilda nationer som finansieras med medel från Europeiska utvecklingsfonden.

Investeringsfaciliteten

11. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen beklagar att riktlinjerna för utnyttjande av investeringsfaciliteten (IF) ensidigt utvecklades av Europeiska investeringsbanken utan deltagande från AVS-gruppens sida.

12. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Europeiska investeringsbanken att vidta lämpliga åtgärder, efter samråd med kommissionen och AVS-sekretariatet, för att förklara hur investeringsfaciliteten fungerar och garantera största möjliga spridning av informationen som avser tillträde till dess resurser från den privata sektorn och kommersiella, delvis statsägda företag.

13. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar AVS-sekretariatet och Europeiska kommissionen att noggrant följa genomförandet av investeringsfaciliteten i syfte att garantera att den uppfyller sina mål som ett verktyg för utveckling.

14. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Europeiska investeringsbanken att undersöka möjligheten att skapa regionala representationskontor i lämplig form i AVS-länderna.

Nya stödinitiativ för den privata sektorn

15. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar AVS-sekretariatet och Europeiska kommissionen att förstärka det nuvarande stödinstrumentet för den privata sektorn och skapa nya instrument för att förbättra konkurrenskraften för den privata sektorn inom AVS, med särskild uppmärksamhet på produktutveckling, marknadstillträde, distributionssystem och transportnätverk (PMDT).

16. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen applåderar de initiativ som Europaparlamentet och Europeiska kommissionen tagit i syfte att främja företagens sociala ansvar som ett sätt att främja arbetarnas och konsumenternas välfärd och uppmanar AVS-sekretariatet och Europeiska kommissionen att mycket nära följa hur denna fråga utvecklas.

17. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Europeiska kommissionen att utarbeta ett stimulansprogram, grundat på erfarenheterna från EBAS, för affärsutvecklingstjänsterna i AVS-länderna.

18. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen stöder inrättandet av en efterföljare till DIAGNOSE-programmet för att undersöka möjligheter och utmaningar som operatörerna i den privata sektorn står inför i vissa AVS-länder och -regioner och för att underlätta utformning och tillämpning av andra stödinstrument för den privata sektorn.

19. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar AVS-gruppen av länder och Europeiska unionen att samarbeta med välkända ickestatliga organisationer och organisationer inom den privata sektorn i syfte att främja initiativ avseende "rättvis handel" till förmån för AVS-producenterna.

20. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar AVS-gruppen och Europeiska unionen att stödja främjandet av institutioner för mikrofinansiering i syfte att bidra till uppkomsten av små och medelstora företag i AVS-staterna.

21. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar AVS-staterna och Europeiska unionen att garantera stödet för kapacitetsbyggande initiativ inom AVS i syfte att förstärka konkurrenskraften för AVS-ländernas privata sektor.

22. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till AVS-EU:s ministerråd, Europeiska kommissionen och Europeiska investeringsbanken.

RESOLUTION⁽¹⁾**om rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och därmed sammanhängande intolerans**

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Brazzaville (Republiken Kongo) från den 31 mars 2003 till den 3 april 2003, utfärdar denna resolution
- med beaktande av de resolutioner som tidigare antagits av institutioner och gemensamma organ inom AVS-gruppen och Europeiska unionen,
- med beaktande av principerna och målen i Georgetownavtalet i dess ändrade form samt AVS-ländernas stats- och regeringschefers deklARATIONER från Libreville, Santo Domingo och Nadi vid deras toppmöten 1997, 1999 och 2002,
- med beaktande av partnerskapsavtalet mellan AVS och EU som undertecknades i Cotonou i Benin den 23 juni 2000,
- med beaktande av artikel 39 i EU-fördraget och de nya artiklarna 6 och 13 i EG-fördraget, som infördes i fördragen genom Amsterdamfördraget, och som hänvisar till respekten för mänskliga rättigheter, grundläggande fri- och rättigheter samt kampen mot rasism och främlingsfientlighet och mot alla former av diskriminering som ett mål för Europeiska unionen,
- med beaktande av principerna i FN:s stadgar, den allmänna förklaringen om mänskliga rättigheter, slutsatserna från Wienkonferensen om mänskliga rättigheter 1993, konventionerna om civila och politiska rättigheter och om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, konventionen om barnets rättigheter, konventionen om avskaffande av alla former av diskriminering av kvinnor, internationella konventionen om avskaffande av alla former av rasdiskriminering, 1949 års Genèvekonvention och andra instrument inom internationella humanitär lag, 1954 års konvention avseende statslösa personers status, 1951 års Genèvekonvention om flyktingars status, 1967 års New Yorkprotokoll om flyktingars status, de två världskonferenserna för att bekämpa rasism som ägde rum i Genève 1978 och 1983, och deklARATIONEN och handlingsprogrammet från FN:s världskonferens mot rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och därmed sammanhängande intolerans som ägde rum i Durban i Sydafrika från den 31 augusti till den 7 september 2001, och av följande skäl:
  - A. FN:s världskonferens om rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och därmed sammanhängande intolerans lämnade viktiga bidrag till utrotandet av rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och därmed sammanhängande intolerans och deklARATIONEN och handlingsprogrammet från Durban måste genomföras fullt ut, utan några förseningar, genom effektiva åtgärder.
  - B. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen är medveten om sitt eget ansvar i samband med uppföljningen av FN:s världskonferens om rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och därmed sammanhängande intolerans, och behovet av att förstärka AVS-staternas kapacitet att genomföra sina åtaganden.
  - C. Det är mycket oroande att rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och därmed sammanhängande intolerans samt våldshandlingar trots ihärdiga ansträngningar fortsätter och till och med ökar i styrka och hela tiden antar nya former, inklusive tendenser att etablera politiska program som baseras på rasmässig, religiös, etnisk, kulturell och nationell överlägsenhet eller exklusivitet.
  - D. AVS-staterna, och framför allt de afrikanska ledarna, visar stort engagemang och stor beslutsamhet när det gäller att på ett effektivt sätt ta itu med utmaningarna från fattigdom, underutveckling, marginalisering, social utstötning, instabilitet och osäkerhet, genom initiativ som Nytt partnerskap för Afrikas utveckling (NEPAD).
  - E. Den nya kommunikations- och informationstekniken erbjuder stora möjligheter att inrätta nätverk för utbildning och medvetandehöjande åtgärder när det gäller rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och därmed sammanhängande intolerans och främja allmän respekt för mänskliga rättigheter och värdet av kulturell mångfald.

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EG-församlingen den 3 april 2003 i Brazzaville (Republiken Kongo).

- F. På nationell, regional och internationell nivå deltar ickestatliga aktörer, framför allt civilsamhället, aktivt i den ständiga kampen mot rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och därmed sammanhängande intolerans.
- G. Ett antal händelser i Europa nyligen ger anledning till stor oro, bland annat följande:
- rasistiskt våld och attacker på minoriteter i Europeiska unionen,
  - extrema och/eller högerextremistiska politiska partier med rasistiska eller främlingsfientliga program får stort utrymme i Europeiska unionens politiska landskap, och
  - resande från AVS-länderna utsätts fortfarande för rasistisk förödmjukelse när de reser till EU, vilket återspeglar en växande fientlighet mot utlänningar i EU.
- H. Främlingsfientliga och rasistiska attityder i EU:s medlemsstater mot medborgare från AVS-länderna innebär allvarliga hinder för utvecklingen och utbyggnaden av samarbetet och relationerna mellan AVS och EU genom att bland annat
- försvåra skapandet och etablerandet av affärsrelationer, vilket förhindrar utvecklingen av ömsesidigt lönande kommersiella relationer mellan AVS och EU,
  - förstärka en attityd av pessimism och likgiltighet inför utvecklingsländernas problem inom EU, och
  - undergräva ansträngningarna att bygga upp ett effektivt partnerskap mellan AVS och EU.
1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen förklarar sig villig att samarbeta fullt ut med alla relevanta FN-organ, framför allt dess kommission för mänskliga rättigheter, när det gäller uppföljningen av deklarationen och handlingsprogrammet från Durban.
  2. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar staterna att främja och försvara de mänskliga rättigheterna för offren för rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och därmed sammanhängande intolerans som är smittade, eller som misstänks vara smittade, med pandemiska sjukdomar såsom hiv/aids, och att vidta lämpliga åtgärder för att eliminera alla eventuella konsekvenser från sådana pandemier.
  3. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar dessutom enträget alla politiker att avstå från att utnyttja eller uppmuntra rasism eller främlingsfientlighet, fördöma alla former av intolerans och alla rasistiska anmärkningar och bekämpa alla rasistiska och främlingsfientliga tendenser eller grupper i de egna leden.
  4. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU:s medlemsstater att se till att Genèvekonventionen om flyktingars status tillämpas fullt ut och att lagstiftning och politiska beslut som gäller invandringen inte leder till diskriminering grundad på etniskt ursprung eller nationalitet och inte uppmuntrar främlingsfientliga attityder eller diskriminerande eller fientliga beteenden gentemot etniska minoriteter.
  5. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen fördömer alla massavvisningar och protesterar mot återupptagandet av en sådan politik för massåtersändande, som tillämpas under förödmjukande former. Den gemensamma församlingen kräver ett omedelbart stopp för sådana massavvisningar.
  6. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen kräver att AVS-medborgare som är lagligen bosatta i Europeiska unionen skall behandlas lika vad gäller deras ekonomiska, sociala, kulturella och politiska rättigheter i enlighet med relevanta FN-konventioner om de mänskliga rättigheterna.
  7. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar den ståndpunkt som EU:s ledare och medborgare intagit mot vissa rasistiska och främlingsfientliga yttringar i Europa.
  8. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmuntrar till ökat samarbete mellan AVS-gruppen och Europeiska unionen när det gäller att bekämpa rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och därmed sammanhängande intolerans.
  9. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uttrycker sin vilja att tillsammans försöka hitta sätt och metoder att garantera att yttringar av rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och därmed sammanhängande intolerans inte lägger hinder i vägen för partnerskapet mellan AVS och EU i framtiden.

10. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar AVS-EU:s ministerråd att överväga möjligheten av att utfärda en gemensam AVS-EU-resolution om rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och därmed sammanhängande intolerans vid sina kommande sammanträden under 2003.

11. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till AVS-EU:s ministerråd och till Europeiska kommissionen.

RESOLUTION ⁽¹⁾

om situationen i Västafrika

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Brazzaville (Republiken Kongo) från den 31 mars 2003 till den 3 april 2003, utfärdar denna resolution
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution nr 1464 (2003) av den 4 februari 2003 om Elfenbenskusten,
- med beaktande av uttalandet från EU:s ordförandeskap av den 19 februari 2003 om Elfenbenskusten,
- med beaktande av uttalandet från EU:s ordförandeskap av den 12 februari 2003 om Togo,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om läget i Västafrika, och av följande skäl:
  - A. De många misslyckade fredsavtalen och fredsbevarande insatserna, de raserade ekonomierna och de grova kränkningarna av de mänskliga rättigheterna som karakteriserat de senare åren utgör ett allvarligt hot mot stabiliteten i hela regionen.
  - B. Det har gjorts stora insatser inom politik, ekonomi och utveckling i denna region av Afrika, insatser som också har lett till förbättringar, i syfte att etablera en inre marknad och ett ekonomiskt och socialt område, men samtidigt plågas regionen av torka och hotet om allvarlig livsmedelsbrist, framför allt i Senegal, Gambia, Mauretanien, Mali, Niger och delar av Burkina Faso.
  - C. I Durban i juli 2002 bildades officiellt Afrikanska unionen.
  - D. Etnisk, religiös och politisk mångfald utgör en värdefull tillgång, under förutsättning att jämlikhet och broderskap får råda.
  - E. De svåra förlusterna i människoliv, inklusive civila offer, och de allvarliga kränkningarna av de mänskliga rättigheterna och internationell humanitär lagstiftning i Elfenbenskusten är djupt beklagliga.
  - F. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen bekräftar sitt kraftfulla stöd för Elfenbenskustens suveränitet, oberoende och territoriella integritet och slutsatserna i Marcoussisavtalet, vari respekten för landets territoriella integritet och institutioner bekräftas och som innehåller krav på upprättandet av en nationell försoningsregering och avväpning av rebellgrupperna.
  - G. Senaste tidens rapporter om illdåd och laglöshet i västra Elfenbenskusten, längs gränsen mot Liberia, som redan har drivit flera hundra tusen människor från sina hem och som hotar att utvecklas till en stor humanitär kris, är särskilt beklagliga.

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EG-församlingen den 3 april 2003 i Brazzaville (Republiken Kongo).

- H. Stridigheterna fortsätter i Liberia, framför allt i Lofa-provinsen, och ett nytt krigsområde har tillkommit längs gränsen mot Elfenbenskusten, vilket förhindrar en stabilisering av den politiska situationen i Mano River-länderna Guinea Conakry, Liberia och Sierra Leone och förbättringar av den humanitära situationen i de länderna.
- I. De förnyade stridigheterna i Liberia, där rebellerna tagit kontrollen över stora områden av västra Liberia, har drivit ytterligare 30 000 människor från sina hem i ett försök att nå huvudstaden Monrovia. Enligt UNHCR kan tusentals fler försöka nå grannlandet Sierra Leone, som självt just har börjat återhämta sig efter ett decennium av krig.
- J. Sharia-lagen har införts i tolv av Nigerias norra delstater sedan 1999.
- K. På senare tid har kvinnor och män dömts till döden genom stening för äktenskapsbrott i dessa delstater, vilket är djupt oroande.
- L. I enlighet med landets konstitution gör den federala regeringen i Nigeria stora ansträngningar för att skydda sina medborgares grundläggande mänskliga rättigheter i enlighet med sina åtaganden i olika internationella instrument avseende mänskliga rättigheter, inklusive konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning och den internationella konventionen om civila och politiska rättigheter.
- M. Medföredragandena för mänskliga rättigheter rekommenderar att en stödjande och uppmuntrande skrivelse skickas till president Olusegun Obasanjo från den gemensamma parlamentariska församlingens medordförande, med en uppmaning att se till att sådana domar ogiltigförklaras och att dödsstraffet avskaffas för den som föder barn utanför äktenskapet.
- N. De allmänna parlamentsval som ägde rum i Togo den 27 oktober 2002 förefaller ha brutit mot Loméavtalet, vilket är mycket beklagligt.
1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen upprepar sitt stöd för ECOWAS-initiativet, varigenom man försöker uppnå en fredlig och varaktig lösning i regionen och uppmanar myndigheterna att samarbeta utan reservationer för att uppnå detta mål genom en intensivare politisk dialog och genom att etablera goda grannrelationer.
  2. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen upprepar sin övertygelse att respekten för mänskliga rättigheter och demokratiska principer är grundstenar när det gäller regionens stabilitet och fredsprocess.
  3. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar lanseringen av NEPAD och Afrikanska unionen med alla dess instrument som ett viktigt steg mot en politisk integration av den afrikanska kontinenten.
  4. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar att Afrikanska unionen i sitt konstituerande dokument erkänner betydelsen av att de mänskliga rättigheterna respekteras och otvetydigt tar avstånd från straffrihet. Den gemensamma församlingen uppmanar Afrikanska unionen att bekräfta detta genom att utarbeta ett protokoll om kvinnors rättigheter till dokumentet samt att ratificera protokollet som innebär inrättandet av en afrikansk domstol för mänskliga rättigheter och folkrätt.
  5. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar ansträngningarna som gjorts av Ghanas regering, genom landets ministerium för kvinno- och barnfrågor, för att förbättra situationen för kvinnliga jordbrukare genom att erbjuda dem lån och maskiner för att utöka sin verksamhet.
  6. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar rådet och kommissionen att handla utifrån principen om afrikansk integration för att skydda och främja Europeiska unionens och dess afrikanska partners gemensamma intressen, framför allt i samband med internationella handelsförhandlingar.
  7. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen riktar uppmärksamhet på att orsaken till denna instabilitet är den kraftiga minskningen när det gäller resurser, vilket beror på såväl de fallande världspriserna för jordbruksprodukter och råmaterial som lånekostnaderna, och uppmanar Europeiska unionen och medlemsstaterna att i enlighet med detta intensivt samarbeta med de värst drabbade länderna.

8. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen påminner om att religionsfrihet (vilket innebär frihet att tro och att utöva sin tro, utan diskriminering), såsom denna beskrivs i många internationella rättsliga instrument, måste skyddas.
9. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen kräver att dödsstraffet avskaffas i teori och praktik i alla länder och regioner där det fortfarande existerar.
10. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen fördömer alla de kränkningar av mänskliga rättigheter och internationell humanitär lagstiftning som har ägt rum i Elfenbenskusten sedan den 19 september 2002 och understryker behovet av att de ansvariga för dessa kränkningar ställs inför rätta, och uppmanar samtliga parter, inklusive regeringen, att vidta alla nödvändiga åtgärder för att förhindra ytterligare kränkningar av mänskliga rättigheter och internationell humanitär lagstiftning, framför allt mot civilpersoner, oavsett ursprung.
11. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen tar del av bestämmelserna i Linas-Marcoussis-avtalet om att bilda en nationell försoningsregering och uppmanar alla ivorianska politiska krafter att arbeta tillsammans med republikens president och den nyligen utsedde premiärministern för att skapa en balanserad och stabil regering.
12. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar samtliga parter att samarbeta med den "övervakningskommitté" som leds av FN:s generalsekreterares speciella representant, Albert Tevodjéré, för att säkra en hållbar politisk lösning på krisen, i den anda av nationell försoning som etablerades i oktober 2001, med vederbörlig respekt för de demokratiska institutionerna i Republiken Elfenbenskusten och landets enhetliga nationella territorium.
13. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen påpekar att syftet med Linas-Marcoussis-avtalet var att garantera territoriell integritet och respekt för landets institutioner och understryker att genomförandet av avtalet inte får bli en förevändning för att de facto dela landet.
14. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att man måste upplösa de paramilitära styrkorna och avvärja rebellstyrkorna i landet, om man skall kunna uppnå en varaktig fred.
15. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar samtliga stater som gränsar till Elfenbenskusten att stödja fredsprocessen genom att förhindra alla handlingar som skulle kunna undergräva Elfenbenskustens säkerhet och territoriella integritet, framför allt förflyttningar av väpnade grupper och legosoldater över deras gränser och olaglig vapenhandel och spridning av vapen i regionen, inklusive lätta handeldvapen.
16. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen fördömer kraftfullt den fortsatta och förnyade våldsamma konflikten i Liberia mellan Liberias reguljära armé och styrkor från Liberians United for Reconciliation and Democracy (ung. Liberianer för försoning och demokrati).
17. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen fördömer de fortsatta fientligheterna i Liberia som förlänger civilbefolkningens lidande i denna region.
18. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar båda sidor att omedelbart upphöra med striderna och att delta i de fredsförhandlingar som planeras äga rum i Bamako under ledning av ECOWAS.
19. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar den förbättrade säkerhetssituationen i Sierra Leone sedan president Ahmad Tejan Kabbah återvaldes i maj 2002, men varnar för den instabilitet som kan uppkomma på grund av inflödet av tusentals liberianska flyktingar.
20. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar det internationella samfundet, och framför allt EU, att finansiera de olika FN-organens arbete med att ta hand om den ständigt ökande strömmen av flyktingar och internt fördrivna personer längs gränsen mellan Elfenbenskusten och Liberia och i Sierra Leone.
21. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar de tre ledarna för Mano River-unionen att uppamma den politiska vilja som krävs för att bygga upp ett inbördes förtroende, så att den nuvarande krisen kan lösas genom dialog och försoning som skapar säkra gränser och fredliga förbindelser mellan deras respektive länder.
22. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar president Olusegun Obasanjos fasta och oväldiga ledarskap som ledde till upphävandet av dödsdomen genom stening mot Safiya Hussaini för äktenskapsbrott.
23. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Nigerias regering att vidta alla nödvändiga steg för att garantera respekten för rättssamhället och de grundläggande mänskliga fri- och rättigheterna i Nigeria.

24. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppdrar åt sina medordförande att rikta en skrivelse med stöd och uppmuntran till president Olusegun Obasanjo, i vilken man också bör föreslå att han utnyttjar de maktbefogenheter han har inom konstitutionens ram för att upphäva sådana dödsdomar och avskaffa dödsstraffet för frivilliga sexuella förbindelser mellan vuxna människor i Nigeria.
25. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar myndigheterna i Togo att fortsätta arbetet på att intensifiera den nationella försoningsprocessen och att genomföra demokratiska, öppna (lika tillgång till media, närvaro av utländska observatörer) och pluralistiska (deltagande av olika politiska partier i valprocessen, inklusive deras närvaro i vallokalerna) val.
26. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen beklagar att bestämmelserna i den nya konstitutionen inte medger att alla som vill ställa upp i presidentvalet kan göra det.
27. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar politikerna i Togo att samarbeta fullt ut för att skapa förutsättningar för nationell försoning och ekonomisk och social återhämtning i landet.
28. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Europeiska unionen att på dessa villkor normalisera sina förbindelser med Togo i syfte att få slut på de skadliga effekterna av sanktionerna för Togos befolkning och att stärka den demokratiska processen genom en hållbar utveckling och effektiva styrelseformer, i enlighet med den nationella försoningsprocess som anges i Loméavtalet.
29. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar överenskommelsen mellan presidenten och ledarna för oppositionspartierna i Guinea-Bissau om att skjuta upp valet som planerades till den 20 april 2003 och kräver respekt för de mänskliga rättigheterna och att fria och rättvisa val skall hållas den 6 juli 2003.
30. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppdrar åt sina medordförande att vidarebefordra denna resolution till AVS-EU:s ministerråd, Europeiska kommissionen, FN:s generalsekreterare, ordföranden för Afrikanska unionens kommission och ECOWAS verkställande sekreterare.

RESOLUTION ⁽¹⁾

om situationen i Centralafrika

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Brazzaville (Republiken Kongo) från den 31 mars 2003 till den 3 april 2003, utfärdar denna resolution
- med beaktande av sina tidigare resolutioner,
- med beaktande av deklARATIONERNA från Afrikanska unionen och EU:s ordförandeskap, vari man fördömde den kupp som ägde rum den 15 mars 2003 i Centralafrikanska republiken,
- med beaktande av fredsavtalet som undertecknades den 30 juli 2002 i Pretoria mellan Demokratiska republiken Kongo och Rwanda och de olika avtalen om tillbakadragande av utländska trupper,
- med beaktande av avtalen om vapenstillestånd och fientligheternas upphörande som undertecknades den 29 december 1999 mellan den kongolesiska regeringen och nationella motståndsrådet CNR,
- med beaktande av fredsavtalet som undertecknades den 17 mars 2003 mellan den kongolesiska regeringen och pastor Ntoumis väpnade rörelse,
- med beaktande av Arusha-avtalet om fred och försoning i Burundi och de avtal om eldupphör som undertecknats mellan övergångsregeringen i Burundi och de olika beväpnade rörelserna, Pierre Nkurunzizas CNDD-FDD, Jean-Bosco Ndayikengurukiyes CNDD-FDD och Alain Mugabarabonas PALIPEHUTU/FNL,

---

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EG-församlingen den 3 april 2003 i Brazzaville (Republiken Kongo).

- med beaktande av lägesrapporten som lades fram inför FN:s säkerhetsråd den 21 oktober 2002 om plundringen av Demokratiska republiken Kongos resurser,
- med beaktande av Rwandas lag nr 40/2000 av den 26 januari 2001, varigenom "Gacaca-domstolar" upprättas,
- med beaktande av kommunikéerna från styrkorna för demokratins försvar (CNDD-FDD), varigenom de avbryter sitt deltagande i förhandlingarna med övergångsregeringen i Burundi,
- med beaktande av dess presidiums beslut att skicka en delegation till Ekvatorialguinea, och av följande skäl:
  - A. Det finns ingen militär lösning på de konflikter som har orsakat död och fördrivning för miljontals människor i Centralafrika.
  - B. De olika konflikterna kännetecknas av ett "krig inom kriget" mot kvinnorna som är offer för våldshandlingar och våldtäkter, som oftast i efterhand döljs bakom en mur av tystnad.
  - C. Kvinnoorganisationer bedriver ett beslutsamt och effektivt arbete när det gäller att hjälpa och stödja kvinnor som drabbats av våldshandlingar.
  - D. För att skapa arbetstillfällen och dra till sig investeringar är det nödvändigt att garantera politisk och ekonomisk stabilitet, respekt för principen om gott styrelseskick och ett fungerande rättssamhälle.
  - E. Utan en äkta fred kan de återuppbyggnadsinsatser som görs av Kongos regering inte fortsätta.
  - F. Statskuppen skördade många offer bland civilbefolkningen och medlemmarna av fredsstyrkorna från CAEMC i Centralafrikanska republiken och den humanitära situationen för flyktingarna på gränsen mellan Tchad och Centralafrikanska republiken är mycket oroande.
  - G. I Lusaka- och Pretoria-avtalen beskrivs i detalj hur krisen i Demokratiska republiken Kongo skall lösas.
  - H. Trots att ett avtal har undertecknats om att de utländska trupperna skall dras tillbaka från Demokratiska republiken Kongo, har tillbakadragandet ännu inte fullföljts.
  - I. Allvarliga oroligheter äger alljämt rum i Ituri-distriktet (östra provinsen av Demokratiska republiken Kongo).
  - J. Ekosystemet har drabbats av allvarliga skador, framför allt genom den olagliga exploateringen av regnskogen i Demokratiska republiken Kongo.
  - K. De flesta nationalparker drabbas av tjuvjakt och skogsskövling och illegala guld- och coltangruvor förekommer i östra delarna av Demokratiska republiken Kongo.
  - L. Regionala unioner mellan angränsande stater är en beprövad lösning för att undvika konflikter och krig genom fredligt samarbete och gemensam utveckling.
  - M. Hiv/aids-pandemin sprids särskilt i konfliktdrabbade områden på grund av befolkningens sårbarhet, vilket ökar antalet föräldralösa.
  - N. Uganda har vidtagit positiva åtgärder och har lyckats bromsa hiv/aids-virusets spridning.

- O. Övergångsperioden i Rwanda skall avslutas med att allmänna val genomförs i juli 2003.
- P. Fortsatta våldsamheter skadar den civila befolkningen trots avtalet om eldupphör som undertecknades mellan övergångsregeringen i Burundi och de beväpnade rebellrörelserna, och de övergrepp som begås av de militära styrkorna från alla sidor som är engagerade i konflikten är mycket alarmerande.
- Q. Efter 10 år av krig är Burundi det tredje fattigaste landet bland utvecklingsländerna. Den procentuella andelen barn som går i skolan har sjunkit från 70 procent till 20 procent och barnadödligheten ligger kvar på samma nivå som under 1960-talet.
- R. Ekvatorialguineas regering och Europeiska kommissionen har nyligen undertecknat ett avtal som syftar till att förbättra läget vad gäller de mänskliga rättigheterna.
- S. Några av oppositionspolitikerna i Ekvatorialguinea sitter i fängelse.
1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen fördömer statskuppen den 15 mars 2003, genom vilken general Bozize kunde gripa makten i Centralafrikanska republiken.
  2. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen kräver en snabb återgång till konstitutionell ordning och att civilbefolkningens mänskliga rättigheter och grundläggande friheter respekteras och skyddas i Centralafrikanska republiken.
  3. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar de finansiella institutionerna, inklusive Internationella valutafonden och Världsbanken, att ställa tillräckliga medel till förfogande för att betala offentliga tjänstemän när den konstitutionella ordningen återställts i Centralafrikanska republiken.
  4. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen stöder CAEMC:s beslut att låta de fredsbevarande styrkorna stanna kvar i Centralafrikanska republiken.
  5. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen beklagar plundring, övergrepp och attacker på civilbefolkningen från de stridande styrkornas sida.
  6. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen fördömer plundringen av Världslivsmedelsprogrammets kontor och uppmanar biståndsorganisationerna att ställa tillräckliga resurser till förfogande för att uppfylla befolkningens behov.
  7. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen kräver att fria presidentval genomförs så snart som möjligt inom ramen för en EU-stödd organisation och under FN:s övervakning.
  8. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar Pretoria-avtalen och uppmanar samtliga parter att respektera de åtaganden de gjorde i Lusaka och Pretoria med avseende på demilitarisering, nedrustning och införandet av de mekanismer som krävs för en intern kongolesisk dialog för att finna en hållbar lösning på säkerhetsproblemen och de olika politiska, humanitära, sociala och ekonomiska frågor som gäller samtliga länder i regionen.
  9. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar fortsättningen av den dialog som organiserats av FN:s generalsekreterares särskilda sändebud, och ansträngningarna från Afrikanska unionen att lösa krisen i Demokratiska republiken Kongo.
  10. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen kräver att alla utländska och paramilitära styrkor som fortfarande finns i Demokratiska republiken Kongo dras tillbaka och uttrycker en förhoppning om att detta tillbakadragande blir totalt och slutgiltigt utan att någons säkerhet skall äventyras i Demokratiska republiken Kongo.
  11. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen stöder begäran från FN:s säkerhetsråd om att sätta in ytterligare väpnade styrkor.
  12. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar FN:s säkerhetsråd att överväga möjligheten att utsträcka och specificera MONUC:s mandat när det gäller fredsbevarande insatser och övervakning av avtalen.
  13. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar alla berörda parter att göra de ansträngningar som krävs för en säker repatriering av flyktingar och internt bortdrivna personer.
  14. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar till genomförandet av fria och pluralistiska val i Rwanda.

15. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar det internationella samfundet, framför allt Europeiska unionen, att ge Rwanda och Demokratiska republiken Kongo stöd när det gäller att organisera de valen i närvaro av internationella observatörer.
16. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar de nationella parlamenten i länderna i regionen att spela en aktivare roll när det gäller att noggrant övervaka sina regeringar, framför allt när det gäller genomförandet av Cotonouavtalet.
17. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar införandet av "Gacaca-domstolar" och hoppas att de skall kunna bidra till att uppnå nationell försoning i Rwanda.
18. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser det vara av yttersta vikt att man bryter ner den mur av tystnad som byggts upp kring de våldshandlingar som begåtts mot kvinnor under konflikterna.
19. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar de viktiga humanitära bidraget från ECHO, framför allt i Goma, sedan vulkanen Nyiragongos utbrott.
20. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar kommissionen att koncentrera sig på att förstärka resurserna enligt initiativet "Allt utom vapen", bland annat inom området hälsovård och växtskydd, för att garantera tillgång till den europeiska marknaden inte bara i teorin, utan även i praktiken.
21. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen kräver att de personer som varit inblandade i den systematiska plundringen av resurser i Demokratiska republiken Kongo skall avskedas från sina poster och fråntas sitt ansvar under övergångsperioden mot demokrati i enlighet med tanken bakom begreppet "goda styrelseformer".
22. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen gratulerar Republiken Kongos regering och de väpnade rörelserna till att ha undertecknat avtalen för att återställa freden.
23. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar samtliga parter att fortsätta sina ansträngningar att befästa freden och den nationella försoningen.
24. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmuntrar Republiken Kongos regering i dess ansträngningar att säkra återkomsten för de många fördrivna personerna till deras ursprungliga bostäder.
25. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar FN:s säkerhetsråd att införa straff (begränsningar vad gäller rörelsefrihet och bankkonton) för personer och företag som befinns skyldiga till att ha deltagit i plundringen av Demokratiska republiken Kongo.
26. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen kräver att utbildning och yrkesutbildning på primärnivå prioriteras och välkomnar den betydande ökningen av skolnärvaron i Uganda.
27. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen fruktar att ökningar i militärutgifterna kan drabba sektorerna utbildning och folkhälsa.
28. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar till att den normala flodtrafiken på Kongofloden återupptas så snart som möjligt, eftersom detta är en vital pulsåder för regionen.
29. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Burundis övergångsregering och Pierre Nkurunzizas CNDD-FDD att uppfylla kraven i avtalen om eldupphör av den 3 december 2002 och den 27 januari 2003.
30. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen fördömer våldtakterna som begås av de militära styrkorna i konflikten i Burundi.
31. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar de nationella befrielsestyrkorna (Agathon Rwasas FNL-PALIPEHUTU) att helhjärtat delta i eldupphörförhandlingarna i Burundi.
32. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen fördömer kraftfullt massakrerna på civila som utförts av de olika stridande parterna, som den i Itaba i provinsen Gitega i Burundi den 9 september 2002. Den gemensamma församlingen kräver att de personer som gjort sig skyldiga till de olika massaker som ägt rum på olika platser i landet (inklusive massakern i Itaba) skall ställas inför rätta för kränkningar av de mänskliga rättigheterna.
33. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar regeringen och rebellerna att garantera säkerheten för de observatörer som skickats av Afrikanska unionen för att övervaka tillämpningen av eldupphöravtalet i Burundi.
34. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar internationella biståndsgivare, framför allt kommissionen och Europeiska unionens medlemsstater, att inrätta biståndsprogram för att bekämpa fattigdomen i Burundi och stödja fredsprocessen.

35. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar de olika militära styrkorna att underlätta befolkningens tillgång till hjälpen, i enlighet med internationell humanitär lagstiftning.
36. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Ekvatorialguineas regering att släppa alla politiska fångar och genomföra en äkta och verifierbar demokratiseringsprocess.
37. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar det avtal som nyligen ingåtts mellan Ekvatorialguineas regering och Europeiska kommissionen i syfte att förbättra situationen vad gäller mänskliga rättigheter, och hoppas att avtalet skall skapa verkliga förbättringar vad gäller de mänskliga rättigheterna i Ekvatorialguinea.
38. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppdrar åt sina medordförande att vidarebefordra denna resolution till AVS-EU:s ministerråd, Europeiska kommissionen, Afrikanska unionens kommission, FN:s generalsekreterare, IMF, Världsbanken och regeringarna i Centralafrika.

RESOLUTION ⁽¹⁾

om situationen i södra Afrika

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Brazzaville (Republiken Kongo) från den 31 mars 2003 till den 3 april 2003, utfärdar denna resolution
- med beaktande av FN:s generalsekreterares rapport av den 26 juli 2002 och säkerhetsrådets resolutioner nr 1432(2002), 1433(2002) och 1439(2002) om Angola,
- med beaktande av FN:s generalsekreterares rapport av den 12 december 2002 och den 7 februari 2003,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om södra Afrika,
- med beaktande av den afrikanska hungerkampanjen som startades av Världslivsmedelsprogrammet den 16 december 2002, och av följande skäl:
  - A. Förhållandena i många av länderna i Afrika, Asien och Centralamerika är katastrofala, i första hand på grund av ändrade klimatmönster, politisk instabilitet, misslyckad ekonomisk politik samt hiv/aids.
  - B. Närmare 15 miljoner människor hotas av svält i södra Afrika, i Malawi, Zimbabwe, Zambia, Lesotho, Swaziland och Mozambique, som resultat av torka, dåliga skördar och hiv/aids.
  - C. Krisens omfattning och djup saknar motstycke och kräver skyndsamma åtgärder, utan vilka det humanitära samfundet inte kommer att kunna avvärja dessa hotande katastrofer.
  - D. När det gäller just södra Afrika är traditionella humanitära hjälpinsatser helt enkelt inte ett realistiskt alternativ för tillfället, eftersom kapaciteten hos regeringarna i regionen att hantera konsekvenserna av den nuvarande krisen har försvagats av de nuvarande och framtida följderna av hiv/aids-pandemin, som hotar en hel generation av vuxna i arbetsför ålder och som lämnar miljontals föräldralösa barn i sitt spår.
  - E. Livsmedelsbistånd som sådant är inget lämpligt instrument för att skapa en långsiktig livsmedels säkerhet, utan är av avgörande betydelse när det gäller att hantera humanitära kriser som saknar motstycke och som är svåra att förutsäga.

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EG-församlingen den 3 april 2003 i Brazzaville (Republiken Kongo).

- F. De drabbade staterna i södra Afrika har den moraliska och suveräna rätten att acceptera eller avvisa genetiskt modifierade organismer som kommer i form av livsmedelsbistånd. Enligt Cartagena-protokollet om biologisk säkerhet krävs överenskommelser i förväg om användningen av genmodifierade livsmedel.
- G. Anklagelser om korruption har framförts mot europeiska företag under arbetet med att bygga en av världens största dammanläggningar i Lesotho, som skulle förse 7 miljoner afrikaner med dricksvatten. Den rättsliga process som krävs för att driva ärendet innebär en tung ekonomisk börda.
- H. Den 17 september 2002 dömdes Acres International, ett kanadensiskt teknikkonsultföretag, av högsta domstolen i Lesotho för att ha betalat ut mutor för att vinna kontrakt i samband med Lesotho Highlands Water Project (LHWP).
- I. Domstolsprocesserna har varit extremt kostsamma och man fruktar att Lesotho, som är ett av Afrikas fattigaste länder, inte skall ha de ekonomiska resurser som krävs för att driva ärendet vidare.
- J. I Zambia har president Mwanawasa drivit kampen mot korruption, med risk att förlora sitt ämbete.

Sydafrika

1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att Sydafrika spelar en central roll när det gäller att skapa utveckling och stabilitet i regionen och uppmanar och uppmuntrar landet att göra en ännu kraftfullare och direktare ansträngning för att bekämpa fattigdom och sociala orättvisor.
2. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar den sydafrikanska regeringen att göra allt som står i dess makt för att bekämpa hiv/aids.
3. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar de relevanta myndigheterna att öka sina ansträngningar att bekämpa brottsligheten, framför allt brott om påverkar de svagaste i samhället (kvinnor och barn) och vissa utländska grupper, utan att undergräva respekten för de mänskliga rättigheterna.
4. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar medlemsstaterna, kommissionen, Europeiska investeringsbanken, AVS-länderna och det internationella samfundet att hjälpa Sydafrika i enlighet med sina respektive program för det landet.

Angola

5. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen gratulerar Angolas regering och UNITA till den starka politiska vilja de visat när det gäller att uppnå fred och nationell försoning och uppmanar alla parter att samarbeta för att bygga vidare på de resultat som uppnåtts. Den gemensamma församlingen oroas över de konflikthärdar som finns kvar i landet och välkomnar alla initiativ för att lösa dem som kan leda till en demokratisk dialog.
6. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uttrycker sin tillfredsställelse med den gemensamma kommissionens arbete som innebär slutförandet av de viktigaste uppgifterna i den angolanska fredsprocessen och konstaterar med tillfredsställelse vissa steg mot en normalisering, såsom utseendet av en ny premiärminister, ett ämbete som varit vakant under tre år, och den pågående diskussionen mellan partierna i parlamentet om en ny konstitution för Angola.
7. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar uttalandet från Angolas regering av den 19 november 2002 som understryker dess strävan mot social integrering av alla angolaner och erkännandet av UNITA:s fullständig engagemang i fredsprocessen.

8. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen understryker ett antal utmaningar på kort och lång sikt som Angola står inför, till exempel återintegreringen i samhället av före detta regerings- och UNITA-soldater och deras familjer och återförandet av civila som fördrivits under kriget samt återuppbyggnaden. Den gemensamma parlamentariska församlingen konstaterar att dessa uppgifter nu måste hanteras inom ramen för den nationella försoningsprocess som båda parter kommit överens om.
9. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen konstaterar att UNITA återbildats som ett fritt organiserat, fredligt politiskt parti.
10. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att konsolideringen av freden i Angola också är beroende av en återupprättad valprocess samt en normalisering av demokratiska, fria och pluralistiska institutioner, garanterad respekt för de mänskliga rättigheterna, respekt för lagen och oberoende domstolar, den offentliga förvaltningens neutralitet och opartiskhet, en väl fungerande statsapparat och social rättvisa.
11. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar den angolanske presidentens och regeringens löfte att garantera de nationella institutionernas demokratiska legitimitet genom att genomföra fria och pluralistiska lokala och nationella val så snart som möjligt. Den gemensamma församlingen uppmanar kommissionen att tillhandahålla det nödvändiga internationella stödet i detta syfte.
12. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser även att fred, försoning och demokrati i Angola kräver ett engagemang från alla angolaner att ta del i en omfattande dialog som omfattar och aktivt engagerar alla politiska partier utifrån ett representativt perspektiv, tillsammans med civilsamhället samt traditionella och religiösa auktoriteter.
13. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Europeiska kommissionen att i sitt stödprogram för Angola inkludera en möjlighet för civilsamhället och kyrkorna att delta i den nationella försoningsprocessen och i civila utbildningsprogram, i syfte att stärka demokratin.
14. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Europeiska kommissionen och AVS-EU:s ministerråd att stödja programmen för minröjning, humanitärt bistånd och social återintegrering av fördrivna personer, demobiliserad personal, handikappade och föräldralösa, att stödja organiserandet av en internationell konferens med humanitära biståndsgivare och att stödja återuppbyggnaden av Angola sedan freden återställts.
15. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar enträget Europeiska kommissionen att ställa ytterligare resurser till förfogande för återuppbyggnaden av infrastrukturen som förstörts under kriget och för att få igång den ekonomiska verksamheten, framför allt inom jordbruks- och fiskesektorn, så att befolkningen blir mindre beroende av livsmedelsbistånd.
16. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar åtagandet från republikens president och de åtgärder som krävts av den parlamentariska majoritetens ledare för att bekämpa korruptionen. Den gemensamma församlingen uppmanar myndigheterna att handla beslutsamt för att föra kampanjen till ett framgångsrikt slut.
17. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Angolas regering och dess industriella och kommersiella partner att inrätta lämpliga mekanismer för en öppen och ansvarsfull förvaltning av Angolas naturresurser i enlighet med Internationella valutafondens rekommendationer,
18. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen stöder FN:s förslag att fortsätta en nära övervakning av den humanitära situationen och respekten för de mänskliga rättigheterna i hela landet efter utgången av UNMA:s (United Nations Mission in Angola) mandat.

Lesotho

19. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar den ståndpunkt som intagits av regeringen i Lesotho mot mutor och korruption och hoppas att detta skall bli ett exempel för övriga länder i södra Afrika.
20. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen ber Europeiska kommissionen ge Lesothos regering det ekonomiska stöd som krävs för att göra det möjligt för den att driva domstolsprocesserna till sitt slut.

Goda styrelseformer

21. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen stöder till fullo alla dem som bekämpar korruptionen, framför allt president Mwanawasa i Zambia.
22. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Europeiska kommissionen och regeringarna i EU:s medlemsstater att leva upp till sina åtaganden till stöd för goda styrelseformer och att tillhandahålla finansiellt och tekniskt stöd och samarbete till de utvecklingsländer som är villiga att avskräcka, förhindra och bestraffa korruption i samband med tilldelningen av offentliga kontrakt.

Livsmedelskrisen

23. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uttrycker sin stora oro över den hotande humanitära katastrofen i södra Afrika och uppmanar EU och övriga givare att skyndsamt och substantiellt reagera på den afrikanska hungerkampanjen som startats av Världslivsmedelsprogrammet WFP och att öka livsmedelsbiståndet och det humanitära biståndet till regionen, samt stödet för de långsiktigare ansträngningarna att uppnå livsmedelssäkerhet.
24. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen stöder den ståndpunkt som intagits av den zambiska regeringen, som har avvisat genmodifierat livsmedelsbistånd på grundval av försiktighetsprincipen för att skydda Zambiens jordbrukare, landets jordbruksproduktion och möjligheterna till export.
25. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att Cartagena-protokollet om biosäkerhet ger länderna en suverän rätt att informeras och fatta försiktiga beslut i samband med import av GMO.
26. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen bekräftar att rätten till mat är en grundläggande mänsklig rättighet och att valet att acceptera eller avvisa genmodifierade livsmedel är en suverän rätt som mottagarländerna har.
27. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen varnar för att de globala kostnaderna för att inte utrota svälten, i termer av konflikter, återkommande nödsituationer, internationell brottslighet, narkotikahandel, ekonomisk stagnation, illegal invandring och förtida dödsfall, är enorma.
28. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU och andra givare att skyndsamt ta itu med de förfärande socioekonomiska konsekvenserna av hiv/aids-pandemin i södra Afrika och att påskynda det långsamma utbetalandet av örönmärkta medel från den globala fonden för hiv/aids.
29. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uttrycker sin fortsatta stora oro över omfattningen av den livsmedelskris som hotar vissa länder i södra Afrika.
30. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till AVS-EU:s ministerråd, Europeiska kommissionen, FN:s generalsekreterare, Afrikanska unionen, SADC och regeringarna i Angola och Sydafrika.

RESOLUTION ⁽¹⁾**om situationen i Östafrika**

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Brazzaville (Republiken Kongo) från den 31 mars 2003 till den 3 april 2003, utfärdar denna resolution
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Östafrika, framför allt Afrikas horn, och av följande skäl:
  - A. Torkan i Östafrika, framför allt i Afrikas horn, som fortsätter förstöra miljön och ödelägga samhällen, har resulterat i allvarlig livsmedelsbrist för 14 miljoner människor.
  - B. Betydande framsteg har gjorts när det gäller tillämpningen av fredsavtalet mellan Eritrea och Etiopien, inklusive gränskommissionens beslut vad gäller gränstragningen. Den uppdragna gränsen måste snarast märkas ut för att säkra en fullständig tillämpning av fredsavtalet från Alger och ett slutligt avgörande av tvisten mellan Eritrea och Etiopien.
  - C. FN:s säkerhetsråd har förlängt mandatet för FN:s uppdrag i Eritrea och Etiopien (UNMEE) till den 15 september 2003 och fortsätter verka för fredsprocessen i syfte att nå ett fullständigt genomförande.
  - D. EU och dess medlemsstater lämnar betydande bidrag till UNMEE och OLMEE och har förbundit sig att stödja ett fullständigt genomförande av fredsavtalet från Alger.
  - E. Medlemsstaternas myndighet för utveckling (IGAD) och dess partner gör kraftfulla insatser för att uppnå en heltäckande och varaktig fredsuppgörelse i Sudan och stora framsteg har hittills gjorts när det gäller att genomföra fredsavtalet från Machakos.
  - F. De ständiga kränkningarna och den pågående krisen i Somalia är oroande eftersom de får förödande effekter för den ömtåliga säkerheten och den sköra humanitära situationen i landet och dess grannländer.
  - G. Somalia behöver det internationella samfundets stöd, framför allt EU:s, för att kunna garantera att den pågående nationella försoningskonferensen blir en framgång, för att skapa och bygga fred, hjälpa till att återskapa staten och bevara dess nationella enhet och territoriella integritet.
  - H. Kenyas nyvalde president, Kirbaki, har sagt att han skall göra kampen mot korruptionen till en prioriterad fråga och han har dessutom lovat att ta itu med Kenyas ekonomiska tillbakagång.
  - I. De insatser som påbörjats för att skapa utveckling och bekämpa fattigdomen i Afrikas horn hindras av frånvaron av fred, säkerhet och stabilitet på grund av de pågående konflikterna, såväl mellan som inom staterna.
  - J. Världslivsmedelsprogrammet har tvingats avbryta sin verksamhet i norra Uganda på grund av de blodiga attackerna från Lords motståndarmé vid en tidpunkt när 800 000 personer är beroende av livsmedelsbistånd.
  - K. Sudan och Uganda har ingått ett avtal om att inte längre upplåta sina territorier åt basläger för varandras beväpnade oppositionstyrkor.

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EG-församlingen den 3 april 2003 i Brazzaville (Republiken Kongo).

1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar FN:s och Afrikanska unionens ansträngningar att garantera att fredsprocessen mellan Eritrea och Etiopien genomförs fullt ut.
  2. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen kräver att gränsen mellan Eritrea och Etiopien snarast märks ut i enlighet med gränskommissionens beslut av den 13 april 2002.
  3. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen bekräftar sitt stöd för det arbete som utförts av generalsekreterarens speciella representant (SRSG) och uppmanar parterna att fullt ut samarbeta med UNMEE i fullgörandet av dess mandat.
  4. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar den politiska pluralismen i Djibouti.
  5. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uttrycker sin oro över den humanitära situationen i Sudan och uppmanar regeringen i Sudan och Sudans folkliga befrielse rörelse (SPLM) att fortsätta arbeta för att Machakosprocessen skall bli en framgång och att fortsätta samarbeta fullt ut med IGAD och dess partner i arbetet på att uppnå en heltäckande och hållbar fred.
  6. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar det internationella samfundet, framför allt EU, att aktivt stödja fredsprocessen i Sudan.
  7. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar normaliseringen av förbindelserna mellan Ugandas regering och Sudans regering i syfte att uppnå fred i regionen.
  8. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar parterna i Somalia att arbeta för att den pågående nationella försoningskonferensen under IGAD:s beskydd skall bli en framgång, så att fullständig nationell försoning och ett effektivt återupprättande av den statliga auktoriteten i Somalia kan förverkligas.
  9. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU att förstärka sitt stöd för den nationella försoningsprocessen och återupprättandet av staten Somalia, samt sitt materiella och humanitära stöd till Somalias befolkning.
  10. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar genomförandet av president- och parlamentsvalen i Kenya i december 2002, som utgör ett stort framsteg för den afrikanska demokratin, och uppmanar andra länder i och utanför regionen att fortsätta främja demokratin.
  11. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Afrikanska unionen och Europeiska kommissionen att hjälpa myndigheterna i Komorerna att hitta kompromisslösningar när det gäller tolkningen av konstitutionen med avseende på maktodelningsarrangemangen för att undvika ytterligare politiska kriser.
  12. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen står beredd att ge Madagaskar ett konkret stöd i landets ansträngningar att förbättra den ekonomiska och sociala situationen i landet.
  13. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU att öka sitt katastrofbistånd till de länder i Östafrika som drabbats av torka och att utarbeta instrument för långsiktiga ekonomiska ingripanden som syftar till att råda bot på det återkommande problemet genom förvaltning av vattenresurserna, utveckling och modernisering av jordbruket.
  14. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU att inleda och förstärka de fredsskapande och fredsbyggande åtgärderna bland länderna i Afrikas horn för att främja regional säkerhet, stabilitet och samarbete, som är oundgängliga för en hållbar ekonomisk utveckling.
  15. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uttrycker sin oro över de låga kaffepriiserna, något som har drabbat många jordbrukare i regionen.
  16. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till AVS-EU:s ministerråd, Europeiska kommissionen, IGAD, Afrikanska unionen och regeringarna i Komorerna, Djibouti, Eritrea, Etiopien, Kenya, Madagaskar, Somalia och Sudan.
-

RESOLUTION ⁽¹⁾**om situationen i Västindien**

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Brazzaville (Republiken Kongo) från den 31 mars 2003 till den 3 april 2003, utfärdar denna resolution
- med beaktande av de lämpliga åtgärder som anges i artikel 96 i Cotonouavtalet med avseende på Republiken Haiti som antogs av Europeiska rådet den 29 januari 2001 och som ändrades den 21 januari 2002 och den 10 januari 2003,
- med beaktande av resultaten från den informationsdelegation som den gemensamma församlingens presidium skickade till Haiti, Jamaica och Saint Lucia den 3–9 februari 2003,
- med beaktande av sin resolution om Haiti, antagen i Libreville i Gabon i mars 2001, och av följande skäl:

Haiti

- A. I juli 2002 blev Haiti medlem av det västindiska regionala ekonomiska och politiska blocket Caricom.
- B. Landets regering har gjort stora ansträngningar för att bekämpa analfabetism och aids.
- C. De epidemier som drabbade landets djurbestand har förvärrat livsmedelsbristen som plågar befolkningen.
- D. Det råder stor politisk oro i Haiti, där det har förekommit en våg av regeringsfientlig oro under de senaste månaderna.
- E. Haiti kommer endast att kunna finna den politiska stabilitet och de goda styrelseformer landet behöver för sin ekonomiska och sociala utveckling om det respekterar principerna om demokrati och mänskliga rättigheter som utgör grunden för en lösning på den nuvarande krisen.
- F. Europeiska rådet har beslutat att förlänga sitt beslut av den 29 januari 2001 om att ställa in sitt samarbetsbistånd till Haiti till den 31 december 2003.
- G. Många av de traditionella givarländerna stoppade sitt bistånd till Haiti efter det som uppfattades som ett kontroversiellt parlamentsval i maj 2002.
- H. Europeiska unionen har krävt att valförandet utvecklas positivt och att samarbetet med de internationella finansiella institutionerna återupptas innan de samarbetsinstrument som påverkats av åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 96 gradvis kan börja tillämpas igen.
- I. Genom sitt stöd till Haiti måste EU försöka skapa demokrati, främja ett pluralistiskt politiskt klimat och bygga upp en mänsklig och institutionell kapacitet.
- J. Caricom och OAS, de sydamerikanska staternas samarbetsorganisation, gör insatser för att försöka hjälpa Haiti upprätta ett effektivt valförfarande.

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EG-församlingen den 3 april 2003 i Brazzaville (Republiken Kongo).

- K. Lag och ordning hotas i Haiti av ett våldsklimat som skapats av att politiken polariserats i landet. Denna situation förvärras ytterligare genom korruption och partiskhet hos vissa rättsliga instanser och delar av polisen.
- L. En stor del av det stöd som fortfarande ges når inte de avsedda mottagarna.

Jamaica

- M. Den jamaicanska regeringen gör stora ansträngningar för att bekämpa narkotikahandeln.
- N. Svåra klimatförhållanden har allvarligt drabbat Jamaica.
- O. Två tredjedelar av Jamaicas budget går åt till att betala räntor och amorteringar på lån.
- P. De politiska partierna har uttryckt en önskan om att få slut på våldet under valen.

Saint Lucia

- Q. Saint Lucias relativt höga utvecklingsnivå när det gäller mänskliga resurser bygger på en smal ekonomisk bas, turism, bananer och viss tillverkning, som hotas av allvarliga externa chocker och justeringar av priser och marknadsarrangemang.

Saint Kitts och Nevis

- R. Regeringarna på Saint Kitts och Nevis gör kraftiga ansträngningar för att förhindra penningtvätt.

Samväldet Dominica

- S. Samväldet Dominica har drabbats av kraftiga förluster på sina exportintäkter som ett direkt resultat av de sjunkande priserna på EU:s bananmarknad.
- T. Som ett resultat av den ekonomiska krisen är Internationella valutafonden IMF nu direkt engagerat i övervakningen av Dominicas ekonomiska affärer med stränga villkor.

Kuba

- U. I de resolutioner som den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen antog i Abuja i Nigeria i mars 2002, i Libreville i Gabon i mars 2001 och i Kapstaden i Sydafrika i mars 2002 uppmanas AVS-EU:s ministerråd och Europeiska kommissionen att behandla Kubas anslutning till avtalet i positiv anda.
- V. Den 14 december 2000 fattade AVS ministerråd beslut om att uppta Kuba som den 78:e medlemmen av AVS-gruppen.
- W. I resolutionen om Kubas medlemskap i AVS-EU-samarbetet som antogs av AVS ministerråd under dess 74:e sammanträde i Bryssel den 6–7 december 2001, konstaterades att den officiella politiska dialogen mellan Europeiska unionen och Kuba nu återupptagits.

- X. I resolutionen som antogs av AVS ministerråd vid dess 75:e sammanträde i Punta Cana i Dominikanska republiken den 26–27 juni 2002 framfördes bland annat följande:
- Europeiska unionen och Kuba uppmanades att stärka den politiska dialogen i den konstruktiva anda som rådde i slutet av 2001,
  - Europeiska unionen uppmanades att göra en grundlig revidering av sin gemensamma ståndpunkt för att garantera rättvis och opartisk behandling av Kuba som underlättar landets deltagande i partnerskapsavtalet mellan AVS och EU utan att man inför några speciella eller orättvisa villkor.
- Y. Det tredje toppmötet med AVS-länderna i Fiji den 18–19 juli 2002 gav ett starkt stöd för Kubas anslutning till Cotonouavtalet.
- Z. Den kubanska regeringen har visat ett starkt intresse för att delta som observatör i förhandlingarna om de nya ekonomiska partnerskapsavtalen mellan AVS och EU.
- AA. Förenta staternas embargo mot Kuba får katastrofala ekonomiska och sociala effekter, vilket visas i rapporten från den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens arbetsgrupp om effekterna av sanktioner, framför allt på befolkningen i de länder mot vilka sådana åtgärder vidtas, och i den resolution som antogs i Bryssel i Belgien i oktober–november 2001.
- AB. FN:s generalförsamling har antagit ett flertal resolutioner om nödvändigheten av att få ett slut på det ekonomiska, kommersiella och finansiella embargo som Förenta staterna infört mot Kuba, framför allt resolution A/56/9 av den 27 november 2001, som fick stöd av en överväldigande majoritet av EU:s medlemsstater.
- AC. I januari 2003 ansökte Republiken Kubas regering om att få underteckna Cotonouavtalet, vilket ligger i linje med de resolutioner som antagits av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen.
- AD. Inga specialvillkor bör införas för Kubas deltagande i AVS-EU-samarbetet.

Haiti

1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen konstaterar att meningsskiljaktigheter mellan regeringen och den största oppositionsgruppen på Haiti, "Convergence Démocratique", har förhindrat framstegen mot nya val, eftersom de senare kräver att regeringsvänliga väpnade grupper och gäng som anklagas för att ha terroriserat befolkningen i vissa områden skall avväpnas innan ett provisoriskt valråd kan utses.
2. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar president Aristides beslut att gå vidare med att utse ledamöterna i det provisoriska valrådet, vilket återspeglar hans önskan att tidigt kunna genomföra parlamentsval och lokala val, och uppmanar oppositionspartierna att utse sina egna företrädare till valrådet. Den gemensamma församlingen understryker emellertid att åtgärderna för att organisera valet måste gå hand i hand med effektiva åtgärder för att skapa en säker miljö.
3. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar president Aristide att fortsätta med avväpningen och åtgärderna för att bekämpa straffrihet. Den gemensamma församlingen välkomnar att insatser görs för att tillämpa OAS-resolution nr 822, framför allt vad gäller att klara upp frågan om skadestånd som skall betalas till de oppositionsgrupper vilkas medlemmar har attackerats eller som har fått sin egendom skadad, samt de senaste åtgärderna som vidtagits för att reformera polisväsendet.
4. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Europeiska kommissionen att återuppta jordbrukssamarbetet med Haiti, inklusive samarbetet inom djursektorn, för att garantera livsmedelssäkerheten, samt samarbetet inom hälsovård och utbildning.
5. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar kommissionen att utveckla den politiska dialogen med Haiti, och att därvid innefatta inte enbart regeringen och den politiska oppositionen, utan även företrädare för civilsamhället, inklusive företrädare för de minst gynnade grupperna, och att samordna sin strategi med Caricom och OAS, samt med övriga givarländer och institutioner inom relevanta områden.

6. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen tar med intresse del av OAS planer att förbättra kvaliteten för Haitis polis- och säkerhetsstyrkor, inklusive utlåningen av högre polisbefäl från sina medlemsstater till de regionala polisstationerna i Haiti. Kostnaderna för detta har uppskattats till 5 miljoner USD per sexmånadersperiod och EU uppmanas bidra ekonomiskt till detta projekt.

7. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmärksammar behovet av att EU återupptar sitt samarbete med Haiti. Den gemensamma församlingen godkänner att EU:s bidragsprogram i första hand inriktas på att förstärka civilsamhället och den privata sektorn och att stödja demokratiseringsprocessen, rättssamhället och valprocessen.

8. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU att fortsätta använda medel från Europeiska utvecklingsfonden för att utveckla jordbruket, infrastrukturen, hälsovården och utbildningen, men på grund av de begränsade effekterna anser den gemensamma parlamentariska församlingen att förstärkta resurser bör avsättas till dessa sektorer och till vattenförsörjnings- och hälsovårdsprogram, i linje med EU:s prioriterade utvecklingsmål, nämligen fattigdomsbekämpning.

9. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att EU bör tillse att inga åtgärder vidtas för tillfället som skulle kunna minska de medel som skulle vara tillgängliga för Haiti från den nionde Europeiska utvecklingsfonden när väl de åtgärder som infördes enligt artikel 96 i Cotonouavtalet har avslutats.

Jamaica

10. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar regeringens insatser för att bekämpa narkotikahandeln och andra former av organiserad brottslighet och förutsätter att dessa ansträngningar, med stöd från EU, skall få positiva effekter på därmed sammanhängande frågor som nedgången i turistnäringen, stigande arbetslöshet och sammanhängande ekonomiska frågor.

11. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att EU bör hjälpa Jamaica att förstärka sitt polisväsende och sitt rättssystem som, tillsammans med ansträngningar att främja ekonomisk tillväxt och hållbar utveckling, skulle få positiva effekter på den höga brottsligheten.

12. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar regeringen i Jamaica att förbättra sitt domstolsförfarande, framför allt när det gäller brott som är belagda med dödsstraff, genom att göra systemet för att skydda vittnen effektivare och genom att göra DNA-testning till ett rutinförfarande för alla som anklagats för allvarliga brott.

13. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar de ickestatliga organisationernas lyckade samhällsbaserade projekt i Jamaica inom stadsförnyelse, yrkesutbildning, alternativa tvistlösningsmekanismer och narkomanvård.

Saint Lucia

14. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen tar med tillfredsställelse del av Saint Lucias insatser inom diversifierad växtodling och förbättringarna i bananproduktionen genom bland annat vävnadskulturteknik, bevattningsplaner och kvalitetskontroll på bananfarmer och uppsamlingscentraler, insatser som endast kan bli framgångsrika om exportpriserna hålls uppe och om adekvat finansiellt stöd är tillgängligt.

15. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen vill se ett fortsatt stöd från EU för dessa ansträngningar, liksom för fortsatt ekonomisk diversifiering inom områden som ekoturism och lätt tillverkningsindustri. Den gemensamma församlingen påpekar dessutom att en framgångsrik diversifiering, såväl vad gäller livsmedel som tillverkade produkter, kommer att bli positiv för såväl export som för importerade ersättningsprodukter.

16. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen konstaterar att Saint Lucias förmåga att exportera fisk till EU skulle underlättas om EU tillhandahåller ett laboratorium som utför hälso- och kvalitetskontroller och uppmanar Europeiska kommissionen att överväga det nödvändiga stödet för att upprätta ett sådant laboratorium, som också skulle kunna kontrollera fisk som fångats av grannstaterna.

Saint Kitts och Nevis

17. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar att Saint Kitts och Nevis har strukits från FATF:s (Financial Action Task Force on Money Laundering) svarta lista.

Samväldet Dominica

18. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar till ett intensivare stöd från EU:s sida för Dominicas ansträngningar att klara av den utmaning det innebär att klara av sin nuvarande finansiella kris och för landets återhämtningsprogram.

Kuba

19. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar öppnandet av kommissionens kontor i Kuba med full delegationsstatus som ett viktigt steg i relationerna mellan EU och Kuba, ett kontor som kommer att få avgörandet betydelse när det gäller att förbereda Kubas anslutning till Cotonouavtalet.

20. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen upprepar sitt stöd för Kubas anslutning till partnerskapsavtalet mellan AVS och EU, upprättandet av normala politiska relationer och samarbete mellan EU och Kuba inom denna ram.

21. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen understryker betydelsen av att Kuba ansluts till avtalet för landets ekonomiska och sociala utveckling och betydelsen av det bidrag som Kuba skulle kunna ge som en av avtalets signatärstater.

22. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att Kubas undertecknande av Cotonouavtalet skulle utgöra ett logiskt framsteg jämfört med de tidigare resolutioner som antagits av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen och uttrycker än en gång sitt stöd för Kubas ansökan om att få underteckna avtalet, vilket skulle underlätta att kubanska parlamentsledamöter blir fullvärdiga ledamöter av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen.

23. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar AVS-EU:s ministerråd att ge Kubas ansökan om anslutning en rättvis och opartisk behandling, utan några specialvillkor eller orättvisa villkor.

24. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen fördömer emellertid de kubanska myndigheternas arrestering av fristående journalister och oppositionella under senare tid och kräver att dessa personer, som är samvetsfångar, omedelbart släpps fria.

Allmänt

25. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att åtgärder för att utveckla samarbetet inom den västindiska regionen, via Cariforum och andra regionala organisationer, som bör stödjas av EU genom det partnerskap som upprättats genom Cotonouavtalet, med all sannolikhet kommer att bära frukt inom alla de områden som anges i denna resolution.

26. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen insisterar på att god hänsyn skall tas till de speciella förhållandena i de små och sårbara ekonomierna i internationella handelsförhandlingar, framför allt när det gäller de ekonomiska partnerskapsavtalen med EU och inom Världshandelsorganisationen WTO och att särskilda villkor och särbehandling skall betraktas som viktiga inslag i dessa förhandlingar, inklusive, vid behov, en gradvis infasningsperiod för alla marknadsjusterande åtgärder.

27. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att förenklingen av reglerna för Europeiska utvecklingsfonden är viktiga och förväntar sig att slutförandet av decentraliseringsprocessen skall garantera den utlovade förbättringarna i fondernas förfaranden och administration.

28. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen begär hjälp från Europeiska kommissionen när det gäller det regionala handlingsprogrammet mot narkotikahandel.

29. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar regeringarna i regionen att bekämpa narkotikahandeln och den därmed sammanhängande penningtvätten.
30. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Europeiska kommissionen att ge särskilt stöd åt valförandet i regionen.
31. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till AVS-EU:s ministerråd, Europeiska kommissionen och Caricom.

RESOLUTION ⁽¹⁾

om situationen i Stillahavsområdet

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Brazzaville (Republiken Kongo) från den 31 mars 2003 till den 3 april 2003, utfärdar denna resolution
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Stillahavsregionen, och av följande skäl:
  - A. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens presidium hade ett möte i Cooköarna den 9–11 september 2002.
  - B. Presidiets ledamöter fick då tillfälle att diskutera frågor av särskild betydelse för Stillahavsregionen, inklusive turism och transportinfrastruktur, fiske, invandring och informations- och kommunikationsteknik.
  - C. Presidiets ledamöter deltog också i ett möte med parlamentsledamöter från Stillahavsområdet i Fijiöarna, där även parlamentsledamöter från AVS-länder i Stillahavsområdet deltog.
  - D. Fijis regering stod värd för det tredje toppmötet med stats- och regeringschefer från AVS-länderna i Stillahavsregionen den 16–19 juli 2002.
  - E. Stillahavsregionen förbereder sig för förhandlingar om ekonomiska partnerskapsavtal med EU, som skall inledas efter september 2003.
  - F. Dessa förhandlingar erbjuder Stillahavsregionen en möjlighet att bygga vidare på de befintliga handelsförbindelserna med EU, vilket kan hjälpa de berörda länderna att uppnå målet en hållbar tillväxt och utveckling av handeln.
  - G. Organisationer som Stillahavsforumet strävar efter att utveckla ett frihandelsområde i Stillahavsregionen, vilket skulle uppmuntra till ekonomisk tillväxt och hållbar utveckling i regionens AVS-länder.

Om situationen i Stillahavsområdet

1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen erkänner den stora ansträngning som regionen, och framför allt Fiji, gjorde när man stod som värd för det tredje toppmötet med AVS-ländernas stats- och regeringschefer.
2. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen konstaterar att Cooköarnas värdskap för sammanträdet med den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens presidium gav ledamöterna från Europaparlamentet och deras motsvarigheter från AVS-länderna en utmärkt möjlighet att få en direkt förståelse för ö-staternas ekonomiska sårbarhet, de viktigaste problemen när det gäller stordriftsfördelar och de mycket svåra agroklimatiska förhållanden under vilka de förväntas överleva i en globaliserad värld.

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EG-församlingen den 3 april 2003 i Brazzaville (Republiken Kongo).

3. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen konstaterar att turismen spelar en viktig roll för utveckling och hållbarhet när det gäller majoriteten av Stillehavsländernas ekonomier.
4. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen konstaterar att öarna i Stilla havet är speciellt känsliga för förändringar när det gäller internationella turisttrender, och framför allt nedgången i världsturismen efter ett antal internationella terrordåd.
5. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att AVS-länderna i Stillehavsområdet erbjuder några av världens säkraste turistmål för närvarande.
6. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att utvecklingen av ICT och åtgärder för att stärka den privata sektorn, inklusive fiske och turism, erbjuder den bästa möjligheten för långsiktig stabilitet för Stillehavsländerna.
7. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen understryker betydelsen av de ekonomiska partnerskapsavtalen för AVS som helhet och tror att framgångsrikt genomförda förhandlingar om dessa avtal erbjuder EU en möjlighet att hjälpa Stillehavsländerna nå sina långsiktiga utvecklingsmål.

Om situationen i Fijiöarna

8. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen konstaterar att Fijis premiärminister har åtagit sig att följa domstolens dom när det gäller huruvida Fijis regering skall bestå av flera olika partier. Målet förväntas komma upp under 2003.
9. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen konstaterar att den politiska och ekonomiska situationen i Fiji har förbättrats betydligt sedan det allmänna valet genomfördes i augusti 2001, att landets roll när det gäller att stå värd för flera internationella sammanträden i Fiji har stärkt landets ställning i det internationella samfundet och att många av deltagarna i dessa konferenser har avgett positiva rapporter om utvecklingen i Fiji sedan oroligheterna i maj 2000.

Slutsatser

10. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen rekommenderar den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen att hålla sina kommande presidiesammanträden i AVS-länderna och att prioritera de små AVS-länder som saknar kapacitet att stå värd för fullskaliga sammanträden med den gemensamma församlingen.
11. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar kommissionen att samarbeta med regionala organisationer, inklusive södra Stilla havets turistorganisation, för att marknadsföra Stilla havet som ett oförstört och fredligt turistmål som är relativt fritt från terrorhot.
12. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar kommissionen att uppmärksamma betydelsen av ICT, turism, fiske och den privata sektorn för Stilla havet och att stödja regeringarna i Stillehavregionen när det gäller att utveckla dessa sektorer.
13. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar kommissionen att se till att länderna i regionen inte tvingas till arrangemang som placerar dem i en ännu svårare situation vad gäller hållbar ekonomisk utveckling än den nuvarande i samband med de pågående förhandlingarna om ekonomiska partnerskapsavtal.
14. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar kommissionen att hjälpa forumets sekretariat och University of the South Pacific att utveckla kapacitetsbyggande utbildningsprogram som skall vara tillgängliga för alla som verkar som rådgivare i handelsrelaterade eller ekonomiska frågor åt AVS-länderna i regionen.
15. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uttrycker sin förhoppning om att Östtimor snarast möjligt skall anslutas till Cotonouavtalet.
16. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till AVS-EU:s ministerråd, Europeiska kommissionen och Stillehavsförumets ledare.

RESOLUTION⁽¹⁾**om situationen i Europeiska unionen**

Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

- som sammanträdde i Brazzaville (Republiken Kongo) från den 31 mars 2003 till den 3 april 2003, utfärdar denna resolution av följande skäl:
- A. Våldsamma översvämningar i Tyskland, Österrike och delar av Centraleuropa har lett till tragiska förluster av människoliv och förstörelse av hus, bondgårdar och transportmedel samt kommunikations- och energiinfrastruktur.
- B. Stora mängder farliga kemikalier från översvämmade kemiska fabriker i Republiken Tjeckien och Tyskland har påträffats i floder och dessa kemikalier riskerar att förorena jordbruksmark och miljön i stort.
- C. I år har stora delar av världen och miljontals personer drabbats av antingen extrema översvämningar eller svår torka: översvämningar i Centraleuropa, Kina, östra Kina, Bangladesh och Nepal, torka i nordvästra delarna av Förenta staterna, sydvästra Kanada, södra Afrika, Australien och västra Indien.
- D. På grund av den av människan orsakade klimatförändringen finns det risk för ytterligare naturkatastrofer i samma eller ännu större skala om inte kraftfulla åtgärder vidtas för att kraftigt minska utsläppen av växthusgaser.
- E. Vissa känsliga områden längs floder och i dalgångar har förlorat sin vattenupptagande förmåga på grund av intensivt jordbruk och stora väg- och järnvägsbyggen längs dessa dalar och floder. Den pågående uträtningen och muddringen av floder för att öka vattenledningarnas framkomlighet har ökat risken för översvämningar.
1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uttrycker sin solidaritet med översvämningsoffrens lidande och de skador de åsamkats i alla de drabbade länderna.
  2. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen välkomnar den snabba reaktionen från kommissionens sida när det gäller översvämningarna i Österrike, Tyskland och flera av kandidatländerna.
  3. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen understryker behovet av fler åtgärder, framför allt inom transport- och energisektorn, för att minska CO₂-utsläppen genom att främja energisparande och förnybara energikällor.
  4. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att snabbt komma överens om europeiska och nationella åtgärder för att förverkliga den målsättning som anges i Kyotoprotokollet som ett första steg mot en minskning av mängden växthusgaser.
  5. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar Förenta staterna att gå hand i hand med det internationella samfundet när det gäller kampen mot klimatförändringen och att ratificera Kyotoprotokollet så snart tillfälle ges.
  6. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar medlemsstaterna att lägga om sin politik och lagstiftning i riktning mot ett reducerat och hållbart markutnyttjande, att bevara nuvarande flodslätter i deras naturliga tillstånd eller rekonstruera tidigare exploaterade flodslätter, att finansiera och främja omstruktureringsåtgärder till förmån för ekosystemen i floder och dalgångar, att respektera landskap och skogar och att skydda ekosystemen i översvämningssärliga områden i floderna och deras dalgångar.
  7. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar medlemsstaterna att sanera sina kemiska anläggningar och att se till att de skyddas mot översvämningar för att undvika att miljön förorenas.
  8. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till AVS-EU:s ministerråd och Europeiska kommissionen.

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EG-församlingen den 3 april 2003 i Brazzaville (Republiken Kongo).

Deklaration från gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens femte session i Brazzaville (Republiken Kongo) från den 31 mars till den 3 april 2003 om kriget i Irak

Efter en grundlig diskussion anser en majoritet av ledamöterna vid den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens femte session i Brazzaville i Republiken Kongo den 31 mars till den 3 april 2003 att kriget mot Irak strider mot internationell rätt och att det kommer att få en destabiliserande effekt på regionen som helhet. En liten majoritet av ledamöterna är emellertid starkt kritiska mot den ståndpunkten. Majoriteten av ledamöterna från såväl AVS- som EU-staterna beklagar djupt att FN:s inspektörer inte fick mer tid att kontrollera förekomsten av massförstörelsevapen i Irak och i förekommande fall garantera att de förstördes.

En stor majoritet av ledamöterna anser att ett krig som medför död och lidande för stora delar av befolkningen, som förstör vital infrastruktur och som har förödande effekter på ekonomin aldrig kan rättfärdigas, oavsett om Saddam Husseins regim visar ett totalt förakt för mänsklig värdighet.

Oroad över de allvarliga konsekvenserna av detta krig kräver den gemensamma parlamentariska församlingen under sin femte session ett omedelbart stopp för kriget och snabba återuppbyggnadsinsatser under FN:s överinseende, och välkomnar följande uttalande från sina medordförande den 31 mars 2003:

"När denna den gemensamma parlamentariska församlingens femte session tar sin början är vi djupt oroad över kriget i Irak, de många offren och den massiva förstörelse det har orsakat. Våra tankar går till dem som dödats och vi uttrycker vår varmaste medkänsla med alla dem som sörjer konfliktens offer.

Den gemensamma parlamentariska församlingen hoppas på ett snabbt slut på striderna.

Det internationella samfundet ställs inom en nära framtid inför utmaningen att åter bygga upp Irak. Vi välkomnar FN:s säkerhetsråds beslut att åter aktivera programmet 'Mat för olja', som skulle kunna ge ett värdefullt bidrag till att lindra det irakiska folkets lidande.

Som företrädare för den gemensamma parlamentariska församlingen vädjar vi till länderna i Europeiska unionen och AVS-länderna att helhjärtat delta i den framtida återuppbyggnaden av Irak. Den återuppbyggnaden bör ske under FN:s beskydd, i solidaritet mellan folken."

BILAGA IV

ÄNDRINGAR TILL ARBETSORDNINGEN

Artikel 2

Församlingens presidium

1. Församlingen skall bland sina ledamöter välja ett presidium för en tid av ett år.
2. Presidiet skall bestå av två likställda talmän och tjugofyra vice talmän. Hälften av presidiets ledamöter skall nomineras av AVS-staternas företrädare och hälften av Europaparlamentets företrädare enligt ett förfarande som fastställs av respektive part.
3. Presidiet skall förbereda arbetet i församlingen, följa upp församlingens aktiviteter och resolutioner och etablera alla nödvändiga kontakter med AVS-EU-ministerrådet, hädanefter kallat "ministerrådet", och AVS-EU-ambassadörkommittén.
4. Presidiet skall ansvara för samordningen av församlingens arbete.
5. Presidiet skall på anmodan från talmännen sammanträda minst två gånger om året, vanligtvis före församlingens sessioner.
6. Presidiet skall förelägga församlingen ett förslag till föredragningslista för överläggningarna. Det skall sörja för att hälften av punkterna på föredragningslistan i möjligaste mån berör frågor av gemensamt intresse. Det kan föreslå en begränsning av talartiden.
7. Presidiet skall ansvara för att övervaka uppföljningen av församlingens resolutioner och beslut. När det gäller resolutioner som har lagts fram av ett ständigt parlamentsutskott kan presidiet delegera ansvaret för att övervaka uppföljningen till det ständiga parlamentsutskottets ordförande och föredragande.

Artikel 2

Församlingens presidium

1. Församlingen skall bland sina ledamöter välja ett presidium för en tid av ett år.
2. Presidiet skall bestå av två likställda ordförande och tjugofyra vice ordförande. Hälften av presidiets ledamöter skall nomineras av AVS-staternas företrädare och hälften av Europaparlamentets företrädare enligt ett förfarande som fastställs av respektive part.
3. Presidiet skall förbereda arbetet i församlingen, följa upp församlingens aktiviteter och resolutioner och etablera alla nödvändiga kontakter med AVS-EU-ministerrådet, hädanefter kallat "ministerrådet", och AVS-EU-ambassadörkommittén.
4. Presidiet skall ansvara för samordningen av församlingens arbete.
5. Presidiet skall på anmodan från **ordförandena** sammanträda minst två gånger om året, vanligtvis före församlingens sessioner.
6. Presidiet skall förelägga församlingen ett förslag till föredragningslista för överläggningarna. Det skall sörja för att hälften av punkterna på föredragningslistan i möjligaste mån berör frågor av gemensamt intresse. Det kan föreslå en begränsning av talartiden.
7. **Presidiet är det organ som beslutar om sammansättning av och befogenheter för de ständiga utskotten.**
8. **Presidiet är det organ som ger de ständiga utskotten tillstånd att utarbeta rapporter och resolutionsförslag.**
9. **Presidiet kan även hänvisa frågor till behandling i de ständiga utskotten, vilka därefter kan anmodas utarbeta en rapport om någon särskild fråga.**
10. Presidiet skall ansvara för att övervaka uppföljningen av församlingens resolutioner och beslut. När det gäller resolutioner som har lagts fram av ett ständigt parlamentsutskott kan presidiet delegera ansvaret för att övervaka uppföljningen till det ständiga parlamentsutskottets ordförande och föredragande.

<p>8. Presidiets sammanträden skall inte vara offentliga.</p> <p style="text-align: center;"><i>Artikel 4</i></p> <p style="text-align: center;">Observatörer</p> <p>1. Om en ny stat ansluter sig till partnerskapsavtalet har en företrädare från denna stat rätt att i väntan på statens ratificering av partnerskapsavtalet delta i församlingens sessioner som observatör. Stater som är medlemmar i AVS-gruppen får delta i församlingen som observatörer.</p> <p>2. Regionala ekonomiska sammanslutningar bland AVS-staterna, EU:s ekonomiska och sociala kommitté samt företrädare för AVS/EU:s näringsliv och arbetsmarknad har, liksom andra aktörer inom det civila samhället, rätt att sända observatörer till församlingens sessioner. Dessa observatörer får även närvara vid den gemensamma parlamentariska församlingens parlamentariska möten på regional och subregional nivå.</p> <p>Teknikcentrumet för jordbruks- och landsbygdssamarbete och centrumet för företagsutveckling har rätt att delta i församlingens sessioner.</p> <p>3. Ordföranden kan med presidietts tillåtelse bjuda in andra organisationer eller personer för att som observatörer delta i församlingens sessioner, regionala eller subregionala parlamentariska möten och möten i de ständiga parlamentsutskotten.</p> <p>4. Observatörer har ingen rösträtt. De kan med församlingens tillåtelse tilldelas ordet.</p>	<p>11. Presidiets sammanträden skall inte vara offentliga.</p> <p style="text-align: center;"><i>Artikel 4</i></p> <p style="text-align: center;">Observatörer</p> <p>1. Om en ny stat ansluter sig till partnerskapsavtalet har en företrädare från denna stat rätt att i väntan på statens ratificering av partnerskapsavtalet delta i församlingens sessioner som observatör. Stater som är medlemmar i AVS-gruppen får delta i församlingen som observatörer.</p> <p>2. Regionala ekonomiska sammanslutningar bland AVS-staterna, EU:s ekonomiska och sociala kommitté samt företrädare för AVS/EU:s näringsliv och arbetsmarknad har, liksom andra aktörer inom det civila samhället, rätt att sända observatörer till församlingens sessioner. Dessa observatörer får även närvara vid de ständiga utskottens sammanträden och den gemensamma parlamentariska församlingens parlamentariska möten på regional och subregional nivå.</p> <p>Teknikcentrumet för jordbruks- och landsbygdssamarbete och centrumet för företagsutveckling har rätt att delta i församlingens sessioner.</p> <p>3. Ordförandena kan med presidietts tillåtelse bjuda in andra organisationer eller personer för att som observatörer delta i församlingens sessioner, de ständiga utskottens möten samt regionala eller subregionala parlamentariska möten.</p> <p>4. Observatörer har ingen rösträtt. De kan med församlingens tillåtelse tilldelas ordet.</p>
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 7</i></p> <p style="text-align: center;">Allmän rapport och huvudföredragande</p> <p>1. Församlingen skall varje år utse en huvudföredragande. Huvudföredraganden skall utses av AVS-företrädarna och Europaparlamentets företrädare växelvis.</p> <p>2. Huvudföredraganden skall utses enligt ett tydligt förfarande som skall fastställas av AVS-företrädarna respektive Europaparlamentets företrädare med hänsyn till sammansättningen, representationsnivån och åsikterna bland minoriteten av församlingens ledamöter.</p>	<p style="text-align: center;">utgå</p>

Artikel 8

Föredragningslista

1. Presidiet skall utarbeta ett förslag till föredragningslista för sessionen. Talmännen skall förelägga församlingen detta förslag för godkännande.

Förslaget till föredragningslista för varje session skall omfatta två typer av frågor:

- i) *Ärenden som rör situationen i olika länder eller regioner och som skall diskuteras i ett regionalt sammanhang. I undantagsfall kan situationen i ett visst land behandlas.*
- ii) *Ärenden och frågor som rör utvecklingssamarbetet mellan EU och AVS-länderna enligt partnerskapsavtalet.*

Ärendena och frågorna i denna förteckning skall diskuteras och läggas fram för omröstning. De resolutioner som skall gå till omröstning bör vara av regional karaktär.

2. En samordningskommitté kan förelägga presidiet en förteckning över frågor som rör situationen i olika länder eller regioner och som skall sättas upp på föredragningslistan i enlighet med punkt 1.

Artikel 7

Föredragningslista

1. Presidiet skall utarbeta ett förslag till föredragningslista för sessionen. Ordförandena skall förelägga församlingen detta förslag för godkännande. **Ärendena skall röra utvecklingssamarbetet mellan EU och AVS-länderna enligt partnerskapsavtalet.**

Förslaget till föredragningslista för varje session skall omfatta två typer av frågor:

- i) *Rapporter från de ständiga utskotten, högst tre per session.*
- ii) *Brådskande frågor som läggs fram av presidiet självt. Brådskande frågor skall tas med på föredragningslistan endast i undantagsfall och de får inte vara fler än två per session.*

2. En företrädare för en AVS-stat, en politisk grupp eller tio ledamöter har rätt att lägga fram resolutionsförslag som rör brådskande frågor. Dessa måste begränsas till de brådskande frågor som finns upptagna på föredragningslistan för sessionen i fråga och de får omfatta högst 800 ord. Resolutionsförslagen skall läggas fram senast fyra veckor före öppnandet av den session vid vilken de skall diskuteras och gå till omröstning.

3. Resolutionsförslag om brådskande frågor skall inges till presidiet. Presidiet skall för varje resolutionsförslag kontrollera att det uppfyller villkoren i föregående punkt, är upptaget på föredragningslistan och finns tillgängligt på engelska och franska. Presidiets förslag skall föreläggas församlingen för godkännande.

4. Presidiet skall hänvisa resolutionsförslagen om brådskande frågor till det ansvariga utskottet för kännedom.

	<p>Artikel 14.3</p> <p>3. Bland Europaparlamentets företrädare skall taltiden fördelas enligt d'Hondts system.</p>
	<p>utgår</p>
	<p>Artikel 15.7</p> <p>7. Varje begäran av det slag som avses i punkterna 3, 4 och 6 i denna artikel skall anses höra till den ledamot som ingivit den och därför kunna tas tillbaka när som helst innan omröstning sker.</p>
<p>Artikel 18</p> <p>Församlingens resolutioner</p> <p>1. Presidiet skall upprätta en förteckning över högst fem frågor och ämnen som rör utvecklingsarbetet mellan Europeiska unionen och AVS-staterna inom ramen för partnerskapsavtalet. Denna förteckning skall sättas upp på föredragningslistan i enlighet med artikel 8 i arbetsordningen.</p> <p>2. En företrädare för en AVS-stat, en politisk grupp eller tio ledamöter har rätt att lägga fram resolutionsförslag som rör en fråga som omfattas av partnerskapsavtalet. Dessa måste dock begränsas till de frågor som finns upptagna på föredragningslistan för mötet ifråga och de får omfatta högst 800 ord. Resolutionsförslagen skall läggas fram senast fyra veckor före öppnandet av den session vid vilken de skall diskuteras och gå till omröstning.</p> <p>3. Resolutionsförslag skall inges till presidiet. Presidiet skall för varje resolutionsförslag kontrollera att det uppfyller villkoren i föregående punkt, är upptaget på föredragningslistan och finns tillgängligt på engelska och franska. Presidiets förslag skall föreläggas församlingen för godkännande.</p> <p>4. Presidiet skall hänvisa resolutionsförslag som rör den allmänna rapporten eller parlamentsutskottens befogenheter till respektive föredragande.</p>	<p>Artikel 17</p> <p>Församlingens resolutioner</p> <p>1. Församlingen skall yttra sig om de resolutionsförslag som de ständiga utskotten har lagt fram i sina rapporter i enlighet med artikel 7.</p> <p>2. Församlingen skall i förekommande fall även yttra sig om resolutionsförslagen om brådskande frågor i enlighet med artikel 7.</p> <p>3. Ordförande för sessionen skall i förekommande fall uppmana dem som framlagt resolutionsförslag om brådskande frågor att utarbeta en kompromissresolution om deras förslag liknar varandra. Efter debatten skall varje kompromissresolution med tillhörande ändringsförslag gå till omröstning i församlingen. När en kompromissresolution har antagits bortfaller alla övriga resolutioner om samma ämne.</p> <p>utgår</p>

5. *Talmannen skall anmoda de ledamöter som har lagt fram resolutionsförslag om samma ämne att utarbeta ett kompromissresolutionsförslag. Alla kompromissresolutionsförslag och ändringsförslag skall gå till omröstning i församlingen efter att först ha debatterats. Om ett kompromissresolutionsförslag antas bortfaller alla andra resolutionsförslag om samma ämne.*

6. *Resolutionsförslag som rör grundläggande friheter och individuella mänskliga rättigheter skall behandlas i enlighet med särskilda bestämmelser som fastställs av presidiet.*

7. De resolutioner som antas av församlingen skall vidarebefordras till kommissionen, ministerrådet och andra berörda parter. Kommissionen och ministerrådet skall vid församlingens nästa session redogöra för uppföljningen av de antagna resolutionerna.

utgår

utgår

4. De resolutioner som antas av församlingen skall vidarebefordras till kommissionen, ministerrådet och andra berörda parter. Kommissionen och ministerrådet skall vid församlingens nästa session redogöra för uppföljningen av de antagna resolutionerna.

Artikel 25

Ständiga parlamentsutskott

1. Församlingen skall inrätta tre ständiga parlamentsutskott som inom ramen för genomförandet av partnerskapsavtalet ansvarar för följande:

- främjande av demokratiseringsprocesser genom dialog och samråd,
- ekonomiska och finansiella frågor, handelsfrågor och genomförande av Europeiska utvecklingsfonden
- samhälls- och miljöfrågor.

2. Med tanke på hur församlingen generellt fungerar skall de ständiga parlamentsutskotten vara sammansatta och fungera så att båda parter har en likvärdig ställning.

3. De ständiga parlamentsutskotten skall ha en arbetsordning som antagits av församlingen på förslag från presidiet.

Artikel 24

Ständiga parlamentsutskott

1. Församlingen skall inrätta tre ständiga parlamentsutskott som inom ramen för genomförandet av partnerskapsavtalet ansvarar för följande:

- främjande av demokratiseringsprocesser genom dialog och samråd,
- ekonomiska och finansiella frågor, handelsfrågor och genomförande av Europeiska utvecklingsfonden
- samhälls- och miljöfrågor.

2. Med tanke på hur församlingen generellt fungerar skall de ständiga parlamentsutskotten vara sammansatta **av ledamöter i den gemensamma parlamentariska församlingen i enlighet med artikel 1** och fungera så att båda parter har en likvärdig ställning.

3. De ständiga parlamentsutskotten skall ha en arbetsordning som antagits av församlingen på förslag från presidiet. **Den skall vara bilaga till denna arbetsordning.**

BILAGA I**De ständiga utskottens befogenheter, ansvarsområden, sammansättning och förfaranden***Artikel 1*

Det finns tre ständiga parlamentsutskott med följande befogenheter och ansvarsområden:

I. Utskottet för politiska frågor

Detta utskott är behörigt i följande frågor:

1. Den politiska dialogen (artikel 8 i partnerskapsavtalet AVS-EU) **och den institutionella** utvecklingen.
2. Respekten för och främjandet av mänskliga rättigheter, demokrati och ansvarsfull förvaltning av offentliga angelägenheter (artikel 9 i partnerskapsavtalet AVS-EU).
3. Fredsfrämjande åtgärder, konfliktförebyggande och konfliktlösning (artikel 11 i partnerskapsavtalet AVS-EU).
4. Migration (artikel 13 i partnerskapsavtalet AVS-EU).
5. Församlingens relationer med relevanta internationella organisationer.

Utskottet skall samordna arbetet med informations- och undersökningsresor, inbegripet sådana resor som görs i valövervakningssyfte, i enlighet med artikel 28 i församlingens arbetsordning.

II. Utskottet för ekonomisk utveckling, finanser och handel

Detta utskott är behörigt i följande frågor:

1. Den ekonomiska utvecklingen och handelssamarbetet samt stärkandet av kapacitetsuppbyggnaden för utveckling och partnerskap.
2. Makroekonomiska reformer och strukturreformer, sektorsinriktad ekonomisk utveckling samt turism (artiklarna 22-24 i partnerskapsavtalet AVS-EU).
3. De nya handelsavtalen mellan AVS-staterna och EU, marknadstillträde och gradvis integrering av AVS-staterna i världsekonomin (artiklarna 34-37 i partnerskapsavtalet AVS-EU).
4. Handel och arbetsnormer (artikel 50 i partnerskapsavtalet AVS-EU).
5. Landsbygdsutveckling, fiske och livsmedelssäkerhet (artiklarna 53 och 54 i partnerskapsavtalet AVS-EU).

BILAGA**De ständiga utskottens befogenheter, ansvarsområden, sammansättning och förfaranden***Artikel 1*

Det finns tre ständiga parlamentsutskott med följande befogenheter och ansvarsområden:

I. Utskottet för politiska frågor

Detta utskott är behörigt i följande frågor:

1. Den politiska dialogen (artikel 8 i partnerskapsavtalet AVS-EU) utveckling **och institutionella frågor**.
2. Respekten för och främjandet av mänskliga rättigheter, demokrati och ansvarsfull förvaltning av offentliga angelägenheter (artikel 9 i partnerskapsavtalet AVS-EU).
3. Fredsfrämjande åtgärder, konfliktförebyggande och konfliktlösning (artikel 11 i partnerskapsavtalet AVS-EU).
4. Migration (artikel 13 i partnerskapsavtalet AVS-EU).
5. Församlingens relationer med relevanta internationella organisationer.

Utskottet skall samordna arbetet med informations- och undersökningsresor, inbegripet sådana resor som görs i valövervakningssyfte, i enlighet med artikel 28 i församlingens arbetsordning.

II. Utskottet för ekonomisk utveckling, finanser och handel

Detta utskott är behörigt i följande frågor:

1. Den ekonomiska utvecklingen och handelssamarbetet samt stärkandet av kapacitetsuppbyggnaden för utveckling och partnerskap.
2. Makroekonomiska reformer och strukturreformer, sektorsinriktad ekonomisk utveckling samt turism (artiklarna 22-24 i partnerskapsavtalet AVS-EU).
3. De nya handelsavtalen mellan AVS-staterna och EU, marknadstillträde och gradvis integrering av AVS-staterna i världsekonomin (artiklarna 34-37 i partnerskapsavtalet AVS-EU).
4. Handel och arbetsnormer (artikel 50 i partnerskapsavtalet AVS-EU).
5. Landsbygdsutveckling, fiske och livsmedelssäkerhet (artiklarna 53 och 54 i partnerskapsavtalet AVS-EU).

6. Samtliga frågor som rör samarbete för utvecklingsfinansiering, bl.a. uppföljning av genomförandet av Europeiska utvecklingsfonden.

6. Samtliga frågor som rör samarbete för utvecklingsfinansiering, bl.a. uppföljning av genomförandet av Europeiska utvecklingsfonden.

III. Utskottet för sociala frågor och miljö

Detta utskott är behörigt i följande frågor:

1. Social och humanitär utveckling.
2. Social infrastruktur och sociala tjänster, inbegripet hälsovårds- och utbildningsfrågor (artikel 25 i partnerskapsavtalet AVS-EU).
3. Ungdomsfrågor och kulturella frågor (artiklarna 26 och 27 i partnerskapsavtalet AVS-EU).
4. Jämställdhetsfrågor (artikel 31 i partnerskapsavtalet AVS-EU).
5. Miljö och naturresurser (artikel 32 i partnerskapsavtalet AVS-EU).

Artikel 2

1. Varje församlingsledamot har rätt att vara ledamot av ett av de ständiga utskotten.
2. Två av utskotten skall bestå av 52 ledamöter och ett av 50 ledamöter, och de skall utgöras av lika delar ledamöter av Europaparlamentet och parlamentsledamöter från AVS-staterna. Om antalet AVS-stater ökar skall antalet ledamöter av de ständiga utskotten öka i proportion härmed.
3. Ledamöterna får på inbjudan av utskottets presidium även delta i sammanträden i de utskott de inte är ledamöter av i egenskap av rådgivare eller om den fråga som diskuteras rör deras land eller region.
4. Företrädare som inte är parlamentsledamöter får endast delta om den fråga som diskuteras rör deras land. De har emellertid inte rösträtt.
5. För såvitt ett utskott inte beslutar annorlunda skall alla sammanträden vara offentliga.

Artikel 3

1. Utskottens sammansättning skall i möjligaste mån spegla församlingens sammansättning.

III. Utskottet för sociala frågor och miljö

Detta utskott är behörigt i följande frågor:

1. Social och humanitär utveckling.
2. Social infrastruktur och sociala tjänster, inbegripet hälsovårds- och utbildningsfrågor (artikel 25 i partnerskapsavtalet AVS-EU).
3. Ungdomsfrågor och kulturella frågor (artiklarna 26 och 27 i partnerskapsavtalet AVS-EU).
4. Jämställdhetsfrågor (artikel 31 i partnerskapsavtalet AVS-EU).
5. Miljö och naturresurser (artikel 32 i partnerskapsavtalet AVS-EU).

Artikel 2

1. Varje församlingsledamot har rätt att vara ledamot av ett av de ständiga utskotten.
2. Två av utskotten skall bestå av 52 ledamöter och ett av 50 ledamöter, och de skall utgöras av lika delar ledamöter av Europaparlamentet och parlamentsledamöter från AVS-staterna. Om antalet AVS-stater ökar skall antalet ledamöter av de ständiga utskotten öka i proportion härmed.
3. Ledamöterna får på inbjudan av utskottets presidium även delta i sammanträden i de utskott de inte är ledamöter av i egenskap av rådgivare eller om den fråga som diskuteras rör deras land eller region.
4. Företrädare som inte är parlamentsledamöter får endast delta om den fråga som diskuteras rör deras land. De har emellertid inte rösträtt.
5. För såvitt ett utskott inte beslutar annorlunda skall alla sammanträden vara offentliga.

Artikel 3

1. Utskottens sammansättning skall i möjligaste mån spegla församlingens sammansättning.

2. Utskotten skall bland sina ledamöter välja ett utskottspresidium för ett år i taget.

3. Utskottets presidium skall bestå av två ordförande (en företrädare för Europaparlamentet och **en** för AVS-staterna) och **två** vice ordförande (**en** företrädare för AVS-staterna och **en** för Europaparlamentet).

4. Utskotten skall ledas gemensamt av en ledamot av Europaparlamentet och en parlamentsledamot från AVS-staterna.

5. Utskotten får utse föredragande för att behandla särskilda frågor inom deras behörighetsområde och utarbeta rapporter **och resolutioner** som skall föreläggas församlingen.

6. Utskotten skall redogöra för sin verksamhet för församlingen.

Artikel 4

1. Ordförandena skall sammankalla utskotten högst fyra gånger per år, varav två gånger under församlingens session.

2. Varje ledamot får lägga fram ändringsförslag för behandling i utskottet. Vad gäller förfarandet skall artiklarna 3 (andra institutioners närvaro), 4 (observatörer), **9** (beslutförhet), **10** (ordförandeskap vid sammanträden), **16** (rösträtt och omröstningsregler) och **29** (samråd med det civila samhället) i församlingens arbetsordning även tillämpas på utskottens sammanträden.

2. Utskotten skall bland sina ledamöter välja ett utskottspresidium för ett år i taget.

3. Utskottets presidium skall bestå av två ordförande (en företrädare för Europaparlamentet och en för AVS-staterna) och **fyra** vice ordförande (**två** företrädare för AVS-staterna och **två** för Europaparlamentet).

4. Utskotten skall ledas gemensamt av en ledamot av Europaparlamentet och en parlamentsledamot från AVS-staterna.

5. Utskotten får utse föredragande för att behandla särskilda frågor inom deras behörighetsområde och utarbeta rapporter (text utgår) som skall föreläggas församlingen, **efter tillåtelse från presidiet, i enlighet med artikel 2 i arbetsordningen.**

I rapporterna kan förslagen till resolution åtföljas av en motivering på högst fyra sidor.

6. De ständiga utskotten får diskutera andra punkter på föredragningslistan utan betänkande och skriftligen underrätta presidiet om att punkterna tagits upp till diskussion.

7. Utskotten skall också bidra till dialogen med icke-statliga aktörer i enlighet med artikel 17.3 i partnerskapsavtalet, framför allt med hjälp av utfrågningar.

8. Utskotten skall redogöra för sin verksamhet för församlingen.

Artikel 4

1. Ordförandena skall sammankalla utskotten högst fyra gånger per år, varav två gånger under församlingens session.

2. Varje ledamot får lägga fram ändringsförslag för behandling i utskottet. Vad gäller förfarandet skall artiklarna 3 (andra institutioners närvaro), 4 (observatörer), **8** (beslutförhet), **9** (ordförandeskap vid sammanträden), **15** (rösträtt och omröstningsregler) och **28** (samråd med det civila samhället) i församlingens arbetsordning även tillämpas på utskottens sammanträden.